

SPIS TREŚCI:

ROZDZIAŁ I

WPROWADZENIE DO TOMU IIA	3
PRZEDMIOT OPRACOWANIA	3
ZAWARTOŚĆ STUDIUM	3
STOSOWANE OKREŚLENIA I POJĘCIA	4
ZAKRES I STRUKTURA TOMU IIA	4

ROZDZIAŁ II

KIERUNKI ROZWOJU	6
§ 1 KIERUNKI PRZEKSZTAŁCEN I ZMIAN – JAKIM MIASTEM POWINIEN BYĆ SOSNOWIEC	6
§ 2 UWARUNKOWANIA I REGULACJE KIERUNKÓW ROZWOJU	10

ROZDZIAŁ III

KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ MIASTA	12
§ 3 KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	12
§ 4 ZAŁOŻENIA MODELU STRUKTURY PRZESTRZENNEJ STANU DOCELOWEGO	12
§ 5 MODEL STRUKTURY GEOGRAFICZNO-SPOŁECZNEJ	12
§ 6 MODEL STRUKTURY HISTORYCZNO-KULTUROWEJ	12
§ 7 KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNO - FUNKCJONALNEJ	12
§ 8 KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE URBANISTYCZNEJ	13
§ 9 MODEL STRUKTURY PRZESTRZENNEJ STANU DOCELOWEGO	13
§ 10 SZCZEGÓŁOWE KIERUNKI ZMIAN - SYSTEMATYKA	15
§ 11 KIERUNKI ZMIAN W OBSZARZE LINIOWYM WÓD PŁYNĄCYCH	16
§ 12 KIERUNKI ZMIAN W OBSZARZE LINIOWYM DRÓG	16
§ 13 KIERUNKI ZMIAN W OBSZARZE LINIOWYM KOLEI	16
§ 14 KIERUNKI ZMIAN W OBSZARZE LINIOWYM TRAMWAJÓW	16
§ 15 KIERUNKI ZMIAN W OBSZARACH NIEZURBANIZOWANYCH N-URB/dc	16
§ 16 KIERUNKI ZMIAN W OBSZARACH ZURBANIZOWANYCH Z-URB/dc	16

ROZDZIAŁ IV

KIERUNKI ZMIAN W PRZEZNACZENIU TERENÓW	18
§ 17 PRZEZNACZENIA TERENÓW - DEFINICJE	18
§ 18 PRZEZNACZENIA TERENÓW - KIERUNKI ZMIAN	18
§ 19 PRZEZNACZENIA TERENÓW FUNKCJONALNYCH	18
§ 20 PRZEZNACZENIA TERENÓW ELEMENTARNYCH	20

ROZDZIAŁ V

KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY	21
§ 21 ZASADY ZAGOSPODAROWANIA TERENÓW	21
§ 22 WSKAŹNIKI URBANISTYCZNE	21
§ 23 TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY	21

ROZDZIAŁ VI

OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU KULTUROWEGO I UZDROWISK	22
§ 24 ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW	22
§ 25 ZASADY OCHRONY PRZYRODY	22
§ 26 ZASADY OCHRONY KRAJOBRAZU KULTUROWEGO	23
§ 27 OBSZAR PRZESTRZENI CHRONIONEJ	23
§ 28 OBSZAR PRZESTRZENI ZIELENI	23

ROZDZIAŁ VII

OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ	25
§ 29 OCHRONA OBIEKTÓW DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW	25
§ 30 OCHRONA DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ	25

ROZDZIAŁ VIII

KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	27
§ 31 SYSTEM KOMUNIKACJI	27
§ 32 KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMU KOMUNIKACJI DROGOWEJ	27
§ 33 KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMU KOMUNIKACJI ZBIOROWEJ	28
§ 34 KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMU KOMUNIKACJI KOLEJOWEJ	28
§ 35 KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMU KOMUNIKACJI TRAMWAJOWEJ	29
§ 36 KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMU KOMUNIKACJI ROWEROWEJ	29
§ 37 KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMU KOMUNIKACJI PIESZEJ	29
§ 38 KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMU PARKINGOWEGO	30
§ 39 OBSZAR PRZESTRZENI OGÓLNODOSTĘPNE	30
§ 40 SYSTEM INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	31
§ 41 KIERUNKI ROZWOJU SIECI WODOCIĄGOWEJ	31
§ 42 KIERUNKI ROZWOJU SIECI KANALIZACYJNEJ	31
§ 43 KIERUNKI ROZWOJU SIECI ELEKTROENERGETYCZNEJ	31
§ 44 KIERUNKI ROZWOJU SIECI GAZOWEJ	31
§ 45 KIERUNKI ROZWOJU SIECI CIEPŁOWNICZEJ	32
§ 46 ODNAWIALNE ŹRÓDŁA ENERGII	33

ROZDZIAŁ IX

OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM	34
§ 47 INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM - MIEJSKIE	34
§ 48 INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM - REALIZOWANE Z GMINAMI SĄSIEDNIMI	34

ROZDZIAŁ X

OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM.....

35

§ 49

INWESTYCJE PUBLICZNE O ZNACZENIU PONADLOKALNYM.....

35

ROZDZIAŁ XI

OBSZARY NA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI, A TAKŻE OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2000 M² ORAZ OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ.....

36

§ 50

OBOWIĄZEK SPORZĄDZENIA PLANÓW NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH.....

36

§ 51

OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI.....

36

§ 52

OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2000 M².....

36

§ 53

OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ.....

37

ROZDZIAŁ XII

OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA CELE NIEROLNICZE I NIELEŚNE.....

38

§ 54

OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....

38

§ 55

OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH NA CELE NIEROLNICZE.....

38

§ 56

OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW LEŚNYCH NA CELE NIELEŚNE.....

38

ROZDZIAŁ XIII

KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ.....

39

§ 57

KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ.....

39

§ 58

KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ.....

39

ROZDZIAŁ XIV

OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ ORAZ OBSZARY OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH.....

40

§ 59

OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ.....

40

§ 60

OBSZARY OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH.....

40

ROZDZIAŁ XV

OBIEKTY LUB OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR OCHRONNY.....

41

ROZDZIAŁ XVI

OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH ORAZ OBOWIĄZUJĄCE NA NICH OGRANICZENIA PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ.....

42

ROZDZIAŁ XVII

OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ, REHABILITACJI LUB REKULTYWACJI.....

43

§ 61

OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ.....

43

§ 62

OBSZARY WYMAGAJĄCE REHABILITACJI.....

43

§ 63

OBSZARY WYMAGAJĄCE REKULTYWACJI.....

43

ROZDZIAŁ XVIII

GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH.....

44

ROZDZIAŁ XIX

WNIOSKI KOŃCOWE.....

45

§ 64

KOORDYNACJA STUDIUM 2016.....

45

§ 65

REALIZACJA STUDIUM 2016.....

45

§ 66

WYTYCZNE DO MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....

45

§ 67

KONTROLA STUDIUM 2016.....

46

§ 68

AKTUALIZACJA LUB ZMIANY STUDIUM.....

47

Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Sosnowca, Tom IIA - Kierunki zagospodarowania przestrzennego

2

ROZDZIAŁ I **WPROWADZENIE DO TOMU IIA**

PRZEDMIOT OPRACOWANIA

1. Przedmiotem opracowania jest studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Sosnowca, w granicach wyznaczonych na **rysunkach Studium 2016**, zgodnie z inicjującą uchwałą Rady Miejskiej Nr 278/XVII/2011 z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Sosnowca.
2. Zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej Nr 278/XVII/2011 z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Sosnowca jest to nowa edycja studium, która uwzględnia zamierzenia Miasta określone w Strategii Rozwoju Miasta Sosnowca do 2020 r. (Uchwała nr 162/XII/07 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 24 maja 2007 r.) oraz w programach przyjętych przez Radę Miejską w Sosnowcu, dostosowana do aktualnego stanu prawnego.
3. **Studium 2016** realizuje wszystkie strategiczne kierunki rozwoju miasta zawarte w Strategii Rozwoju Miasta Sosnowca do 2020 r. (Uchwała nr 162/XII/07 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 24 maja 2007 r.).
4. Studium sporządzono dla obszaru w granicach administracyjnych Sosnowca, dla terenu o powierzchni 91,06 km².
5. Horyzont czasowy **Studium 2016** to rok 2035, stąd przyjmuje się, iż określone kierunki i cele rozwojowe oraz rozwiązania przestrzenne, funkcjonalne winny być w tym terminie osiągnięte.
6. Wszystkie informacje oraz dane zawarte w **Studium 2016** są aktualne na dzień przystąpienia do uzgadniania i opiniowania projektu studium.
7. **Studium 2016**, a w szczególności **Tom IIA**, jest dokumentem określającym przyjęte przez Miasto Sosnowiec kierunki kształtowania polityki przestrzennej, a także wyrazem woli stanowienia prawa miejscowego, poprzez wyznaczenie obszarów do sporządzenia lub zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta w granicach określonych w **Studium 2016**.
8. Zdefiniowane w **Studium 2016** cele i kierunki zmian przestrzennych miasta winny umożliwić skuteczne prowadzenie polityki rozwoju: przestrzennego, programowego, społecznego, środowiskowego, gospodarczego, kulturalnego i technicznego, zachowując jednocześnie cechy i zasady zgodne z zasadami zrównoważonego rozwoju.

ZAWARTOŚĆ STUDIUM

1. **Studium 2016** przyjmuje, iż specyficznym kapitałem miasta jest jego system przestrzenny, wraz z występującymi w jego strukturze obszarami zurbanizowanymi zabudowanymi i niezabudowanymi, jak również obszarami niezurbanizowanymi, przede wszystkim leśnymi, gwarantującymi ciągłość dotychczasowych i stabilność przyszłych procesów rozwoju miasta:
 - 1) **Tom I** jest identyfikacją uwarunkowań stanu istniejącego, stanowiącą płaszczyznę odniesienia i weryfikacji wszelkich przewidywanych i planowanych kierunków przestrzennego rozwoju miasta;
 - 2) **Tom II** jest dokumentem strategicznym w zakresie ochrony i kreacji **struktury przestrzennej**, wraz z przypisaniem poszczególnym jej elementom, to jest: rejonom funkcjonalnym, obrębom funkcjonalnym, terenom funkcjonalnym i terenom elementarnych oraz strefom funkcjonalnym, obszarom i obiektom preferencji funkcjonalnych oraz wytycznych kierunkowych, odnoszących się do zasad ochrony oraz zapewnienia ładu w obecnym i przyszłym kształtowaniu i zagospodarowaniu przestrzeni. Tom II składa się z:
 - **Tomu IIA - Kierunki zagospodarowania przestrzennego** traktowanego jako ustalenia ogólne **Studium 2016**, odnoszone do wszystkich elementów zagospodarowania przestrzennego,
 - **Tomu IIB - Kierunki zagospodarowania - ustalenia szczegółowe** traktowanego jako szczegółowe rozwinięcie ustaleń ogólnych **Studium 2016**, odnoszone indywidualnie do **jednostek przestrzennych Modelu struktury przestrzennej stanu docelowego**, stanowiących bezpośrednią podstawę do badania i stwierdzenia (zgodnie z art.20 ust.1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym), iż uchwalany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie narusza ustaleń **Studium 2016**.
2. Integralnymi częściami **Studium 2016** są:

- 1) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Sosnowca, Tom I - Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego wraz z:
 - a) **rysunkami Studium 2016**:
 - **Rysunek Studium 2016 nr IA** – Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego - stan ładu przestrzennego, w skali 1:10 000,
 - **Rysunek Studium 2016 nr IB** – Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego - stan środowiska, przyrody i dziedzictwa kulturowego, w skali 1:10 000;
 - b) **załącznikami graficznymi**:
 - Załącznik graficzny **U/01** – Odległości od miast sąsiadujących,
 - Załącznik graficzny **U/02** – Zagospodarowanie na stykach z miastami sąsiadującymi,
 - Załącznik graficzny **U/03** – Użytki gruntowe – tereny Z-URB/ug i N-URB/ug,
 - Załącznik graficzny **U/04** – Użytki gruntowe – tereny zurbanizowane Z-URB/ug (B, Ba, Bi, K), tereny komunikacyjne (Dr, Tk, Ti), grunty pod wodami (w, Wp, Ws),
 - Załącznik graficzny **U/05** – Użytki gruntowe,
 - Załącznik graficzny **U/06** – Użytki gruntowe – grunty pod wodami (W, Wp, Ws),
 - Załącznik graficzny **U/07** – Użytki gruntowe – drogi i inne tereny komunikacyjne (dr, Ti),
 - Załącznik graficzny **U/08** – Użytki gruntowe – tereny kolejowe (Tk),
 - Załącznik graficzny **U/09** – Użytki gruntowe – lasy oraz grunty zadrzewione i zakrzewione (Ls, Lz),
 - Załącznik graficzny **U/10** – Inwentaryzacja urbanistyczna z 2013 r. – stan istniejący (is),
 - Załącznik graficzny **U/11** – Inwentaryzacja urbanistyczna z 2013 r. – tereny zurbanizowane Z-URB/is,
 - Załącznik graficzny **U/12** – Inwentaryzacja urbanistyczna z 2013 r. – tereny niezurbanizowane N-URB/is,
 - Załącznik graficzny **U/13** – Uzbrojenie terenu w zakresie energetyki,
 - Załącznik graficzny **U/14** – Uzbrojenie terenu w zakresie gazownictwa,
 - Załącznik graficzny **U/15** – Uzbrojenie terenu w zakresie wodociągów,
 - Załącznik graficzny **U/16** – Uzbrojenie terenu w zakresie kanalizacji,
 - Załącznik graficzny **U/17** – Uzbrojenie terenu w zakresie ciepłownictwa,
 - Załącznik graficzny **U/18** – Uzbrojenie terenu – synteza,
 - Załącznik graficzny **U/19** – Jednostki osadnicze według topograficznej bazy danych,
 - Załącznik graficzny **U/20** – Jednostki planistyczne według Studium 2003,
 - Załącznik graficzny **U/21** – Obszary strukturalne stanu istniejącego (OST/2),
 - Załącznik graficzny **U/22** – Obszary przestrzenno-funkcjonalne stanu istniejącego (OPF),
 - Załącznik graficzny **U/23** – Obszary osadniczo-kulturowe (OOK),
 - Załącznik graficzny **U/24** – Obszary historyczno-osadnicze (OHO),
 - Załącznik graficzny **U/25** – Model struktury osadniczej stanu istniejącego,
 - Załącznik graficzny **U/26** – Plan ogólny – tereny Z-URB/po i N-URB/po,
 - Załącznik graficzny **U/27** – Studium 2003,
 - Załącznik graficzny **U/28** – Obszary objęte planami miejscowymi obowiązującymi i w trakcie opracowania,
 - Załącznik graficzny **U/29** – Stan urbanizacji – obszar zurbanizowany i niezurbanizowany Z-URB/is, Z-URB/pl, Z-URB/zp i tereny liniowe - drogi, kolej, wody,
 - Załącznik graficzny **U/30** – Przesądzenia planistyczne na tle Studium 2003,
 - Załącznik graficzny **U/31** – Stan rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej,
 - Załącznik graficzny **U/32** – Wody powierzchniowe,
 - Załącznik graficzny **U/33** – Hałas,
 - Załącznik graficzny **U/34** – Ochrona środowiska i przyrody,
 - Załącznik graficzny **U/35** – Stan dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
 - Załącznik graficzny **U/36** – Liczba ludności w podziale na jednostki OPF,
 - Załącznik graficzny **U/37** – Struktura własności 2013,
 - Załącznik graficzny **U/38** – Porównanie struktur własności w latach 1999 i 2003,
 - Załącznik graficzny **U/39** – Kategorie dróg,
 - Załącznik graficzny **U/40** – Klasy dróg,

- Załącznik graficzny **UI/41** - Schemat układu drogowego podstawowego tranzytowego, rozprowadzającego i obsługowego,
 - Załącznik graficzny **UI/42** - Schemat układu drogowego podstawowego tranzytowego, rozprowadzającego, obsługowego i układu drogowego zaplanowanego,
 - Załącznik graficzny **UI/43** - Schemat przebiegu planowanych inwestycji drogowych,
 - Załącznik graficzny **UI/44** - Tereny kolei,
 - Załącznik graficzny **UI/45** - Schemat tras tramwajowych,
 - Załącznik graficzny **UI/46** - System terenów pieszych i rowerowych,
 - Załącznik graficzny **UI/47** - Transport publiczny - synteza;
- 2) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Sosnowca, Tom IIA - Kierunki zagospodarowania przestrzennego wraz z:
- a) **rysunkami Studium 2016:**
- **Rysunek Studium 2016 nr IIA/1** - Kierunki zagospodarowania przestrzennego, w skali 1:10 000,
 - **Rysunek Studium 2016 nr IIA/2** - Kierunki rozwoju systemów komunikacji na tle zabudowy mieszkaniowej i usługowej oraz obszarów przestrzeni zieleni i obszarów przestrzeni publicznych, w skali 1:10 000,
 - **Rysunek Studium 2016 nr IIA/3** - Kierunki rozwoju systemów infrastruktury technicznej oraz obszary zamierzonych planów miejscowych, w skali 1: 10 000,
 - **Rysunek Studium 2016 nr IIA/4** - Kierunki i zasady ochrony środowiska oraz ochrony dziedzictwa kulturowego, w skali 1: 10 000,
- b) **załącznikami graficznymi:**
- Załącznik graficzny **K/01** - Miasto w granicach administracyjnych (ortofotomapa),
 - Załącznik graficzny **K/02** - Miasto w granicach administracyjnych na tle dokumentów planistycznych miast sąsiadujących,
 - Załącznik graficzny **K/03/UI/23** - Struktura geograficzno-społeczna - obszary osadniczo-kulturowe (OOK) - Model 1/is (stanu istniejącego),
 - Załącznik graficzny **K/04/UI/24** - Struktura historyczno-kulturowa - obszary historyczno-osadnicze (OHO) - Model 2/is (stanu istniejącego),
 - Załącznik graficzny **K/05.1/UI/22** - Struktura przestrzenno-funkcjonalna - obszary przestrzenno-funkcjonalne (OPF) -Model 3/is (stanu istniejącego),
 - Załącznik graficzny **K/05.2** - Struktura przestrzenno-funkcjonalna - obszary przestrzenno-funkcjonalne (OPF) - Model 3/dc (stanu docelowego),
 - Załącznik graficzny **K/06.1/UI/21** - Struktura urbanistyczna - obszary strukturalne (OST/1+2) - Model 4/is (stanu istniejącego),
 - Załącznik graficzny **K/06.2** - Struktura urbanistyczna - obszary strukturalne, jednostki urbanistyczne (OST/3) - Model 4/dc (stanu docelowego),
 - Załącznik graficzny **K/07.1** - Struktura urbanistyczna stanu docelowego - jednostki urbanistyczne (OST/3), drogi układu D1 - (stanu docelowego),
 - Załącznik graficzny **K/07.2** - Struktura urbanistyczna stanu docelowego - jednostki urbanistyczne (OST/3), drogi układów D1 i D2 - (stanu docelowego),
 - Załącznik graficzny **K/07.3** - Struktura urbanistyczna stanu docelowego - jednostki urbanistyczne (OST/3), drogi układów D1, D2 i D3 - (stanu docelowego),
 - Załącznik graficzny **K/08.1** - Model Struktury Przestrzennej Stanu Docelowego – rejony przestrzenne (na tle mapy topograficznej),
 - Załącznik graficzny **K/08.2** - Model Struktury Przestrzennej Stanu Docelowego – rejony przestrzenne (na tle ortofotomapy),
 - Załącznik graficzny **K/09.1** - Model Struktury Przestrzennej Stanu Docelowego – rejony funkcjonalne (na tle mapy topograficznej),
 - Załącznik graficzny **K/09.2** - Model Struktury Przestrzennej Stanu Docelowego – rejony funkcjonalne (na tle ortofotomapy),
 - Załącznik graficzny **K/10.1** - Model Struktury Przestrzennej Stanu Docelowego – obręby funkcjonalne (na tle mapy topograficznej),
 - Załącznik graficzny **K/10.2** - Model Struktury Przestrzennej Stanu Docelowego – obręby funkcjonalne (na tle mapy topograficznej),

- Załącznik graficzny **K/11** - Struktura Przestrzenna Stanu Docelowego – kierunki zmian układu drogowego, system dróg układów D1, D2, D3,
 - Załącznik graficzny **K/12** - Obszar niezurbanizowany (**N-URB/dc**),
 - Załącznik graficzny **K/13** - Rozproszone tereny zieleni na tle obszaru zurbanizowanego (Z-URB/dc),
 - Załącznik graficzny **K/14** - Obszar przestrzeni zieleni (**OPZ**) na tle obszaru zurbanizowanego (Z-URB/dc) i obszaru niezurbanizowanego (N-URB/dc),
 - Załącznik graficzny **K/15** - Kierunki zmian w obszarze liniowym wód płynących,
 - Załącznik graficzny **K/16** - Kierunki zmian w obszarze tras kolei,
 - Załącznik graficzny **K/17** - Kierunki zmian w systemie komunikacji tramwajowej,
 - Załącznik graficzny **K/18** - Kierunki zagospodarowania przestrzennego Sosnowca na tle kierunków zagospodarowania przestrzennego miast sąsiednich,
- c) załącznikami tekstowymi i tabelarycznymi:
- Załącznik nr **IIA/I** - Systematyka jednostek przestrzennych modeli struktur stanu istniejącego i modeli struktur stanu docelowego,
 - Załącznik nr **IIA/II** - Drogi układu podstawowego tranzytowego (D1),
 - Załącznik nr **IIA/III** - Drogi układu podstawowego rozprowadzającego (D2),
 - Załącznik nr **IIA/IV** - Drogi układu podstawowego obsługowego (D3),
 - Załącznik nr **IIA/V** - Pomniki przyrody ustanowione na terenie Sosnowca,
 - Załącznik nr **IIA/VI** - Wykaz obiektów ujętych w rejestrze zabytków,
 - Załącznik nr **IIA/VII** - Wykaz obiektów zabytkowych, wskazanych do ochrony zapisami planów miejscowych,
 - Załącznik nr **IIA/VIII** - Wykaz stanowisk archeologicznych,
 - Załącznik nr **IIA/IX** - Słowniczek studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca;
- 3) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Sosnowca, Tom IIB - Kierunki zagospodarowania przestrzennego - ustalenia szczegółowe;
- 4) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Sosnowca, Tom III – Uzasadnienie przyjętych rozwiązań oraz synteza ustaleń wraz z załącznikami graficznymi:
- Załącznik graficzny **S/01** - Kierunki w przeznaczeniu terenów – synteza,
 - Załącznik graficzny **S/02** - Kierunki rozwoju dróg układów D1, D2, D3 – synteza,
 - Załącznik graficzny **S/03** - Kierunki rozwoju obszaru przestrzeni publicznych – synteza.

STOSOWANE OKREŚLENIA I POJĘCIA

1. Wprowadza się uściślenia stosowanych pojęć, niemających swego jednoznacznego określenia w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jak również w przepisach odrębnych. Wszystkie pojęcia wymagające uściślenia, które zostały zastosowane w **Studium 2016** zebrano w załączniku zatytułowanym „**Słowniczek Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca**” (załącznik nr **IIA/IX**).
2. Podane określenia i definicje zaleca się stosować zarówno w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, jak i w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, w celu koordynacji obu ustawowych dokumentów planistycznych.
3. W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się wprowadzenie nowych, niewyznaczonych w **Studium 2016** stref, obszarów, obiektów i terenów, z zastrzeżeniem, iż nie naruszają one podstawowych ustaleń **Studium 2016** i zostaną określone w trybie obowiązujących dla nich przepisów odrębnych, dostosowanych do bieżącej sytuacji formalno-prawnej.

ZAKRES I STRUKTURA TOMU IIA

1. **Tom IIA - Kierunki zagospodarowania przestrzennego** zawiera ogólne określenia i ustalenia **Studium 2016**, odnoszone do indywidualnie wyznaczonych jednostek przestrzennych a także **obszarów, stref funkcjonalnych i obiektów**.
2. Zgodnie z przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym **Tom IIA** zawiera:
 - 1) kierunki rozwoju (rozdział II);
 - 2) kierunki zmian w strukturze przestrzennej miasta (rozdział III);

- 3) kierunki zmian w przeznaczeniu terenów (rozdział IV);
- 4) kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania, w tym tereny wyłączone spod zabudowy (rozdział V);
- 5) obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego i uzdrowisk (rozdział VI);
- 6) obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej (rozdział VII);
- 7) kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej (rozdział VIII);
- 8) obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym (rozdział IX);
- 9) obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym (rozdział X);
- 10) obszary, na których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² oraz obszary przestrzeni publicznej (rozdział XI);
- 11) obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne (rozdział XII);
- 12) kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej (rozdział XIII);
- 13) obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych (rozdział XIV);
- 14) obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny (rozdział XV);
- 15) obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej (rozdział XVI);
- 16) obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji (rozdział XVII);
- 17) granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych (rozdział XVIII).

ROZDZIAŁ II

KIERUNKI ROZWOJU

§ 1 KIERUNKI PRZEKSZTAŁCENI I ZMIAN – JAKIM MIASTEM POWINIEN BYĆ SOSNOWIEC

1. Kierunki przekształceń określone w **Studium 2016** są spójne ze Strategią Rozwoju Miasta Sosnowca do 2020 r. (Uchwała nr 162/XII/07 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 24 maja 2007 r.), a także z uchwalonymi przez Radę Miejską dokumentami, stanowiącymi narzędzia służące realizacji strategicznych celów miasta. Założeniem podstawowym „Strategii”, a w wymiarze przestrzennym również **Studium 2016** jest ukierunkowanie na podstawowy cel-wizję:

**Sosnowiec jako ośrodek wyspecjalizowanych usług i nowoczesnej gospodarki,
o czystym środowisku i zmodernizowanej infrastrukturze.**

2. Podstawowym celem wszystkich określonych w **Studium 2016** ustaleń jest wskazywanie kierunków zmian, które przyczyniać się mają do zrównoważonego rozwoju miasta i osłabienia lub likwidacji przyczyn i czynników negatywnie oddziałujących na miasto.
3. Z uwagi na zdiagnozowane procesy przestrzenno-demograficzne, jako przesądzenie nadrzędne przyjęto realizację modelu miasta dośrodkowego, do którego należy dostosować polityki związane ze zrównoważonymi przekształceniami przestrzennymi: demograficzną, społeczną, komunikacyjną, infrastrukturalną, rynku usług oraz rynku pracy, spójne z potrzebami ochrony wartości środowiska kulturowego i przyrodniczego. Zadaniem modelu rozwoju dośrodkowego jest wzmocnienie wewnętrznych funkcji miasta, zintegrowanie obszarów o różnych, często przeciwstawnych funkcjach, nadanie właściwych kierunków przekształceń obszarom węzłowym, docelowo asymilującym się z otaczającą strukturą osadniczą i przestrzenno-funkcjonalną, a także skuteczne przeciwdziałanie zjawisku codziennych, lokalnych migracji do miast sąsiednich, szczególnie wyraziście występującemu w obszarach stykowych miasta.
4. Osiągnięcie wskazanego celu i modelu przestrzennego wymaga stymulowania pozytywnych zmian w obszarach: społecznym, gospodarczym, środowiskowym, kulturalnym i materialnym, dla przeprowadzenia których **Studium 2016** jest w wymiarze przestrzennym podstawowym, strategicznym dokumentem, decydującym o planowanych działaniach w obszarach zurbanizowanych i nieurbanizowanych.
5. Planowane w **Studium 2016** przekształcania struktury miasta winny:
 - a) dynamizować rozwój, poprzez aktywizowanie występujących oraz generowanie i wdrażanie nowych, pozytywnych czynników wzrostu,
 - b) transformować (przekształcać) miasto, czyli eliminować i ograniczać występowanie negatywnych oddziaływań i niepożądanych zjawisk społeczno-ekonomicznych, poprzez tworzenie obszarów dla nowych możliwości rozwojowych.
6. Rezultatami przeprowadzonych przekształceń winno być:
 - a) trwałe umocowanie miasta Sosnowca w sieci prorozwojowych ośrodków subregionalnych Polski,
 - b) ugruntowanie pozycji Sosnowca, jako jednego z kluczowych ośrodków miejskich województwa śląskiego i konurbacji katowickiej,
 - c) uzyskanie nowego oblicza miasta – przyjaznego w wymiarze społecznym oraz nowoczesnego w wymiarze gospodarczym i infrastrukturalnym,
 - d) wdrożenie nowych przedsięwzięć, stabilizujących rozwój miasta, ugruntowujących rolę miasta w dynamicznej i konkurencyjnej strukturze ważnych ośrodków miejskich południowej Polski,
 - e) wyhamowanie negatywnych zjawisk demograficznych, szczególnie tych wynikających ze składowej odpływu migracyjnego,
 - f) ograniczenie barier rozwojowych, związanych z układem komunikacyjnym i obszarami przemysłowymi, potencjalnie negatywnie oddziałujących na rozwój miasta.
7. Kierunki zmian w zakresie funkcji zewnętrznych wykorzystują korzystne położenie i rolę miasta w województwie śląskim i prowadzą do wzmocnienia pozycji Sosnowca w Zagłębiu Dąbrowskim oraz wzrostu znaczenia w strukturach Górnośląskiego Obszaru Metropolitalnego (GOM). Najważniejszymi kierunkami są:
 - 1) włączenie miasta do strategicznych inwestycji obszaru metropolitalnego w tym:
 - a) budowa Drogowej Trasy Średnicowej Wschód w dwóch przebiegach – węzeł „Janów” w Mysłowicach – węzeł „S1” w Sosnowcu oraz węzeł „Janów” w Mysłowicach – węzeł „3 Maja” w Sosnowcu, w klasie głównej (G), wraz z przynależnymi skrzyżowaniami

- b) modernizacja i przebudowa węzłów na najbardziej obciążonej drodze regionu – DK94/86 w przebiegu Katowice – Sosnowiec - Będzin – Czeladź (DK86) oraz Czeladź, Będzin, Sosnowiec - Dąbrowa Górnicza (DK94),
 - c) wsparcie multimodalnego, europejskiego obszaru transportu poprzez budowę łącznika pomiędzy drogami krajowymi S1 a DK94 w celu połączenia terenów inwestycyjnych Zagłębia Dąbrowskiego z Euroterminalem w Sławkowie,
 - d) utrzymanie i przebudowa systemu tras kolejowych, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowej trasy C-E65 Gdynia-Pszczyna oraz tras krajowych i regionalnych,
 - e) rozbudowa i rozwój Sosnowieckiego Parku Naukowo-Technologicznego,
 - f) rewitalizacja obszaru funkcjonalnego dolin Przemszy i Brynicy - Zagłębiowskiego Parku Linearnego,
 - g) wspieranie podstrefy Sosnowiecko Dąbrowskiej KSSE, poprzez wskazanie terenów dla rozwoju,
 - h) zwiększenie potencjału inwestycyjnego terenu przy ul. Wąta poprzez kompleksowe uzbrojenie,
 - i) otwarcie terenów inwestycyjnych przy drodze S1,
 - j) rozbudowa systemu linii tramwajowych w ramach programu modernizacji infrastruktury tramwajowej i trolejbusowej w aglomeracji górnośląskiej,
 - k) wspieranie rozwoju działalności centrum targowo-wystawienniczego EXPO SILESIA,
 - l) budowa centrum nauki w Zagłębiu;
- 2) wzmacnianie rangi wielofunkcyjnego ośrodka wielkomiejskiego poprzez utrzymanie istniejących i kreowanie nowych przestrzeni, unikatowych w skali GOM pod względem programowym, mogących przyjmować funkcje ogólnomiejskie i metropolitalne, lokalizowanych w poszczególnych **obszarach przestrzenno-funkcjonalnych**, ze szczególnym uwzględnieniem wyznaczonych ośmiu **obszarów węzłowych**, w tym:
- a) przywrócenie funkcji reprezentacyjnej i usługowo-handlowej obszarowi ścisłego centrum miasta, pełniącemu unikatową rolę w strukturze Sosnowca, decydującemu o jakości struktury urbanistycznej, standardach zabudowy, standardach życia i czasowego przebywania, aktywizującemu w sposób zrównoważony przestrzenie publiczne oraz poszczególne kwartały i wykształcenie nowych, aktywnych powiązań z obszarami węzłowymi OPF-W1 (część obszaru węzłowego centrum zachód) i OPF-W2 (część obszaru węzłowego centrum północ),
 - b) intensywne zagospodarowanie rejonu planowanego w ciągu DTŚ węzła „S1”, wokół którego winny być kreowane funkcje istotne dla rozwoju metropolii, takie jak parki przemysłowe i produkcyjne oraz obszary logistyki o krajowym i regionalnym oddziaływaniu, wymagające bezpośredniego dostępu do dróg tranzytowych i niewymagające silnych przestrzennych i funkcjonalnych powiązań ze śródmieściem i centrum miasta (obszary węzłowe OPF-W8.1, OPF-W8.2, OPF-W8.3, OPF-W7, OPF-W6),
 - c) wykształcenie centralnego pasma rozwoju, aktywizującego jedną z bardziej zdegradowanych części śródmieścia - substandardowe i przemysłowe tereny na północ od centrum, które stanowią obszar potencjalnej, wielkomiejskiej urbanizacji, wymagają jednak realizacji nowych połączeń komunikacyjnych lub ciągów zieleni w rejonie od drogi S86 do ulicy Parkowej i podjęcia działań nie konkurencyjnych i nieingerujących w strukturę zabudowy obszaru ścisłego centrum, a docelowo umożliwiają „zszycie” odciętych obszarów śródmiejskich z centrum miasta i wyznaczają nową oś aktywności relacji wschód-zachód, zaczynającą się w rejonie obszaru węzłowego OPF-W2 i Parku Tysiąclecia, poprzez kulminację przestrzenną i funkcjonalną w rejonie dawnej przędzalni przy ul. Żeromskiego, aż do obszaru perspektywicznego centrum, tak zwanego „nowego miasta”, „nowego rynku” (obszar węzłowy OPF-W3),
 - d) wzmocnienie węzła komunikacji publicznej w centrum miasta poprzez integrację przestrzenną wszystkich środków transportu publicznego oraz połączenie szynobusem Kazimierza Górniczego i Porąbki z centrum miasta, z dopuszczeniem lokalizacji funkcji usługowych o regionalnym i ogólnomiejskim oddziaływaniu, w tym obiektów wielkopowierzchniowych klasy miejskiej,
 - e) wzmocnienie ośrodka nauki i szkolnictwa wyższego poprzez utrzymanie istniejących i tworzenie nowych ośrodków akademickich, samodzielnych lub będących filiami innych uczelni regionu śląskiego, krajowych lub zagranicznych, lokalizowanych głównie w centrum miasta, ukierunkowanych innowacyjnie i związanych ze specyfiką dynamicznie przekształcającego się regionu przemysłowego,

- f) wzmocnienie Sosnowieckiego Parku Naukowo-Technologicznego w ramach Gospodarczej Bramy Śląska - obszaru integracji instytucji nauki i szkolnictwa wyższego, administracji i zarządzania, wysokich technologii oraz działalności B+R,
- i) wykorzystanie potencjału wyższych uczelni medycznych np. Śląskiego Centrum Farmacji z Oddziałem Medycyny Laboratoryjnej Wydziału Farmaceutycznego Śląskiego Uniwersytetu Medycznego, Centrum Rozwoju Technologii Bio-medycznych, Stomatologicznych i Transferu Danych Bio-Silesia, poprzez budowę zakładów innowacyjnych wokół uczelni wyższych funkcjonujących w Sosnowcu (obszar węzłowy OPF-W1),
- j) rozwijanie istniejących i budowa nowych kompleksów obiektów handlowo-usługowych, których celem jest programowe, przestrzenne i inwestycyjne ożywienie strategicznych rejonów miasta, ze wskazaniem lub dopuszczeniem obiektów usług handlu o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², do których należą kompleksy:
- **UC/K1** - zachodnia brama miasta (S86, ul. Baczyńskiego),
 - **UC/K2** - północna brama miasta (DK94, ul. Zuzanny i ul. Sokolska),
 - **UC/K3** - północna brama miasta (DK94, ul. Długosza),
 - **UC/K4** - północna brama śródmieścia (ul. Staszica, ul. Norwida, ul. 3 Maja),
 - **UC/K5** - południowa brama miasta (S1, ul. Orłąt Lwowskich),
 - **UC/K6** - ul. Sienkiewicza,
 - **UC/K7** - ul. 3 Maja – rejon Dworca Kolejowego,
 - **UC/K8** - północno-wschodnia brama śródmieścia (ul. Braci Mieroszewskich),
 - **UC/K9** - ul. Andersa,
- k) rozwijanie, utworzonej w roku 2010 roku, Gospodarczej Bramy Śląska w powiązaniu z terenami inwestycyjnymi położonymi przy drodze S1, charakteryzującymi się szeroką i otwartą formułą gospodarczą, uwarunkowanymi programem rekultywacyjnym, realizowanymi na zdegradowanych terenach kopalni piasku „Maczki-Bór” (**obszary węzłowe** OPF-W8.1, OPF-W8.2, OPF-W8.3),
- l) wzmocnienie pozytywnej suburbanizacji wewnętrznej, której celem jest zahamowanie negatywnego zjawiska „rozlewania się” miasta i powiązanie funkcjonalno-przestrzenne wschodniej części miasta ze śródmieściem, szczególnie w **obszarze węzłowym** OPF-W3,
- m) podniesienie atrakcyjności turystycznej miasta poprzez:
- wykreowanie regionalnego obszaru krajobrazowo-turystycznego w dolinie Białej Przemszy, z centrum turystycznym w rejonie zabytkowego kompleksu urbanistyczno-architektonicznego w Maczkach,
 - rozwijanie w granicach administracyjnych miasta systemu ścieżek, w tym ścieżek pieszych, rowerowych i szlaków turystycznych, należących do **obszaru przestrzeni ogólnodostępnych** lub **obszaru przestrzeni zieleni**, tworzących system powiązań pomiędzy ważnymi w mieście miejscami, obiektami i założeniami,
 - konsekwentne kultywowanie i rozwijanie elementów zagospodarowania przestrzennego, pozwalających na promocję specjalizowanej turystyki miejskiej i kulturowej,
- n) prowadzenie metropolitalnego działań promocyjnych i marketingowych, spójnych ze strategią rozwoju i obejmujących:
- opracowanie kompleksowych programów dla ugruntowania pozycji inwestorów wewnętrznych i przyciągnięcia inwestorów z zewnątrz,
 - pozyskiwanie inwestorów strategicznych dla realizacji nowych inwestycji, związanych przede wszystkim z produkcją i usługami, w tym nauką, rekreacją, turystyką i sportem,
 - wpisanie wydarzeń miejskich w całoroczny kalendarz ważnych, cyklicznych imprez regionalnych, krajowych i międzynarodowych, związanych z różnymi formami aktywności,
 - prowadzenie, opierającej się na przyjętych kierunkach rozwoju i bieżącej ocenie zachodzących w mieście pozytywnych zmian, stałej promocji uznanych wydarzeń oraz walorów miasta jako dobrego miejsca zamieszkania, prężnego ośrodka nauki, usług i gospodarki, stanowiącego specyficzny ośrodek rekreacyjno-turystyczny o przyjaznym środowisku,
 - promocję zewnętrzną miasta i jego potencjału;
- 3) tworzenie dogodnych podstaw do metropolizacji centrum i śródmieścia Sosnowca poprzez:
- a) kreowanie zrównoważonego rozwoju przestrzennego, opartego na ochronie i zmianie jakościowej, a nie wyłącznie ilościowej, terenów zurbanizowanych i zabudowanych, z jednoczesnym uwzględnieniem specyfiki i odrębności centrum i śródmieścia,
- b) kreowanie specyficznego programu funkcjonalnego, łączącego w sobie zarówno przeznaczenia o randze metropolitalnej, ogólnomiejskiej jak i lokalnej, w tym wartościowe, zrewaloryzowane zasoby mieszkaniowe, gwarantując tym samym zrównoważone funkcjonowanie centralnej, wielkomiejskiej przestrzeni, dostępnej dla różnych pod względem wieku i stopnia zamożności grup społecznych,
- c) wykształcenie powiązań komunikacyjnych na kierunku wschód-zachód, odciążających układy komunikacyjne śródmieścia, gwarantując tym samym polepszenie dostępności do intensywnie zurbanizowanego, typowo miejskiego obszaru o bogatej i zróżnicowanej ofercie programowej,
- d) rozwój istniejącego systemu przestrzeni publicznych, w tym utrzymanie istniejących i wykształcenie nowych placów, ulic, pasaży, założeń parkowych i skwerów, podkreślających tradycje miejskie,
- e) rewitalizację i reurbanizację obszaru śródmieścia, zlokalizowanego w graniach ulic: 3 Maja, Dęblińskiej, L. Mierosławskiego, Teatralnej, Kościelnej, H. Sienkiewicza, 1 Maja, A. Urbanowicz, I. Mościckiego,
- f) redefinicję funkcjonalno-programową terenów i zabudowy, stymulującą trwałą aktywizację usługową, gospodarczą, mieszkaniową, a tym samym pozytywne skutki inwestycyjne i zmiany w społecznym traktowaniu i użytkowaniu tego kluczowego obszaru miasta;
- 4) utrzymanie i rozwijanie wartościowych obiektów i obszarów, stanowiących świadectwo wartości kultury materialnej oraz urbanistycznych i architektonicznych tradycji metropolii górnośląsko-zagłębiowskiej, indywidualizujących i wyróżniających poszczególne części Sosnowca w tym:
- a) objęcie ochroną konserwatorską unikalnego w skali Polski, T-kształtnego układu urbanistycznego granicznego miasta kolejowego z przełomu XIX/XX w., obejmującego obszar pomiędzy ulicami: 3 Maja, J. Piłsudskiego, H. Sienkiewicza, S. Małachowskiego, 3 Maja, który to układ stanowi fundamentalne dziedzictwo kultury materialnej miasta Sosnowca,
- b) nadanie nowych funkcji społeczno-gospodarczych obiektom stanowiącym dziedzictwo kulturowe Sosnowca, np.: kompleksowi urbanistyczno-architektonicznemu Schoena przy ul. Chemicznej,
- c) rewitalizację i wprowadzenie nowego zagospodarowania budynku byłego dworca kolejowego w Maczkach,
- d) Parku Sieleckiego wraz z Zamkiem Sieleckim,
- f) Parku Dietla,
- g) rejonu Trójkąta Trzech Cesarzy;
- 5) utrzymanie i rekultywację ważnych w skali regionu i cennych pod względem biologicznym kompleksów leśnych, należących do Leśnego Pasa Ochronnego Górnośląskiego Okręgu Przemysłowego oraz powiązanych z nimi terenów zieleni chronionej;
- 6) utrzymanie i rekultywację ważnych w skali regionu poszczególnych części miasta i cennych pod względem biologicznym terenów zieleni, stanowiących świadectwo wartości środowiska przyrodniczego miasta Sosnowca, dających podstawy do przeprowadzenia skutecznej odnowy środowiska, rozwoju rekreacji i powiązań wewnętrznych w tym:
- a) Obszaru Natura 2000 - Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Torfowisko Sosnowiec-Bory (PLH 240038),
- b) Użytku ekologicznego Torfowisko Bory,
- c) Użytku ekologicznego Śródleśne łąki w Starych Maczkach,
- d) proponowanego zespołu przyrodniczo – krajobrazowego zlokalizowanego w północnej części Sosnowca, w Zagórzcu, w rejonie ulic: ks. Jerzego Popiełuszki, alei Zagłębia Dąbrowskiego, ul. 3 Maja, ulicy Dworskiej;
- 7) utrzymanie i rozwijanie indywidualnych powiązań przestrzennych i funkcjonalnych w pasach przygranicznych Sosnowca, tworzących z terenami miast i gmin sąsiednich spójny i ciągły system przestrzenny, mający swoje odzwierciedlenie w skoordynowanych dokumentach planistycznych miast i gmin, zwiększających szansę na wzajemne programowe uzupełnianie się, a nie konkurowanie obszarów przygranicznych w tym:
- a) wypracowanie wspólnie z miastami i gminami sąsiednimi spójnej polityki subregionalnej,
- b) pokonywanie ograniczeń i barier rozwojowych we współpracy z gminami sąsiednimi, poprzez opracowanie niekonkurencyjnych programów, wykorzystujących unikalną specyfikę każdej z nich, a w szczególności koordynację działań w bezpośrednich obszarach stykowych,
- c) wyznaczenie i zagwarantowanie pełnej dostępności do istniejących i potencjalnych obszarów przydatnych dla zagospodarowania: mieszkaniowego, usługowego i produkcyjnego, bez konieczności dublowania się układów komunikacyjnych z uwagi na przebiegi granic

- administracyjnych np. wykorzystanie szlaku dawnej kolei piaskowej, położonego na granicy Sosnowca i Katowic, w celu budowy drogi łączącej trasę S 86 z rejonem ulicy Naftowej;
- 8) utrzymanie, poprzez skuteczną realizację przedsięwzięć i aktywności metropolitalnych, uprzywilejowanej - konkurencyjnej pozycji w stosunku do pozostałych miast GOM, szczególnie w odniesieniu do skali promowanych i realizowanych inwestycji krajowych i regionalnych, pozyskiwania nowych inwestorów, a także możliwości pozyskiwania środków finansowych na strategiczne inwestycje miejskie.
8. **Kierunki rozwoju funkcji wewnętrznych** prowadzą do szeroko rozumianej poprawy warunków życia mieszkańców dzięki realizowanym kierunkom rozwoju zewnętrznego, a także stopniowemu wdrażaniu programów udogodnień miejskich w sferze przestrzenno-funkcjonalnej, infrastrukturze komunikacyjnej i technicznej, a także infrastrukturze ochrony środowiska. Kierunki realizowane są poprzez:
- 1) Przywrócenie priorytetowej roli dziedzictwa urbanistycznego i architektonicznego w tworzeniu nowego wizerunku miasta, bazującego na wielokulturowości swego dziedzictwa historycznego, w tym:
- wykształcenie czytelnej docelowej struktury miasta, z wyraźnym wyodrębnieniem, położonych w jedenastu wyznaczonych w **Studium 2016 obszarach przestrzenno-funkcjonalnych**: śródmieścia i centrum miasta oraz obszarów pełniących funkcje centrów dzielnicowych, to jest przestrzeni, wokół których skupiono lokalne, dzielnicowe lub ogólnomiejskie funkcje o charakterze centrotwórczym,
 - nobilitacja przestrzenna i programowa centrum i śródmieścia oraz obszarów pełniących funkcje centrów dzielnicowych,
 - przywrócenie roli historycznych struktur urbanistycznych,
 - wykształcenie i rozwój charakterystycznego układu placów, ulic, parków i skwerów, stanowiącego **obszar przestrzeni publicznej**, tworzącego specyficzną oprawę istniejących i przyszłych terenów zurbanizowanych i zabudowanych, opartego na istniejących, ukształtowanych systemach przestrzeni publicznych centrum, śródmieścia i poszczególnych rejonów oraz nowych, kreowanych przestrzeniach publicznych, rozwijających wielokierunkową, gęstą siatkę połączeń, podkreślaną w miejscach ważnych przestrzennie i funkcjonalnie nowymi, uformowanymi placami, skwerami i parkami,
 - przywrócenie roli dominant naturalnych (terenowych) i architektonicznych w kompozycji urbanistycznej miasta i włączenie ich w granice **obszaru przestrzeni ogólnodostępnej**,
 - przeciwdziałanie scalaniu się wykształconych kulturowo **jednostek osadniczych**, charakteryzujących się dziś różnym typem osadnictwa,
 - przeciwdziałanie destrukcji wartościowych układów urbanistycznych i obiektów zabytkowych,
 - przeciwdziałanie dekapitalizacji istniejącej zabudowy mieszkaniowej i obiektów publicznych,
 - przywrócenie stanu ładu przestrzennego, decydującego o możliwości osiągnięcia w mieście wysokiego poziomu życia,
 - ochronę obiektów i obszarów objętych ochroną prawną ze względu na ich wartości kulturowe, z jednoczesnym zagwarantowaniem niekonfliktowego i harmonijnego rozwoju unikalnego systemu przestrzennego i związanego z nim indywidualnego przeznaczenia oraz zagospodarowania poszczególnych terenów;
- 2) Maksymalne wykorzystanie istniejącego potencjału obszarów zurbanizowanych oraz obszarów, których funkcje pierwotne zanikają lub już zanikły do rozwoju istniejących i nowych aktywności i funkcji, w tym:
- zachowanie skali i charakteru, a jednocześnie odrębności przestrzennej miasta w Górnośląskim Obszarze Metropolitalnym,
 - waloryzacja obszarów zurbanizowanych wraz z wyodrębnieniem typów **obszarów przestrzenno-funkcjonalnych** o uformowanej i przewidywalnej strukturze urbanistycznej i programowej, dla których możliwe jest określenie generalnych kierunków i zasad rozwoju,
 - wyodrębnienie **obszarów węzłowych** w ramach **struktury przestrzenno-funkcjonalnej**, w granicach których kierunki rozwoju są kreowane na zasadzie dominacji kierunków rozwoju funkcji zewnętrznych, w sposób spójny dopełnianych funkcjami wewnętrznymi,
 - wypracowanie indywidualnych, urbanistycznych modeli rozwojowych dla poszczególnych **obszarów węzłowych**, które z uwagi na degradację środowiska, chaos i substandardowe zagospodarowanie i zabudowę, w sposób nieodwracalny utraciły cechy miejskich przestrzeni zurbanizowanych,
 - porównanie potencjału powierzchniowego **obszarów przestrzenno-funkcjonalnych** ukształtowanych i nieukształtowanych wymusza:

- w odniesieniu do ukształtowanych: zastosowanie strategii maksymalnego wykorzystania terenów poprzez wymianę funkcji kolizyjnych, aktywizację substandardowych terenów zabudowanych i niezabudowanych, podniesienie jakości zagospodarowania terenów i zabudowy, objęcie terenów kompleksowymi działaniami rehabilitacyjnymi, rewitalizacyjnymi i rewitalizacyjnymi, to jest działaniami zaliczanymi do odnowy urbanistycznej i zrównoważony wzrost obszarów miejskich, w których gęste miasto przywraca zasady ładu przestrzennego oraz czytelne relacje pomiędzy uformowanymi przestrzeniami publicznymi i przestrzeniami pozostałymi,
 - w odniesieniu do nieukształtowanych: zastosowanie otwartej formuły ich dalszego rozwoju i przekształcania się, poprzez nadanie każdemu z nich cech przestrzennych i funkcjonalnych pożądaných z punktu widzenia miasta, a także dopuszczenie wariantowych kierunków przekształceń, zapisanych w formie koncepcji urbanistycznych całych **obszarów węzłowych**, pozwalających na elastyczne dostosowanie się w planach miejscowych do wymogów inwestorów, gwarantując jednocześnie ochronę strategicznych interesów miasta,
- f) w **obszarach węzłowych** przyjęcie założenia, że z uwagi na znaczną ilość terenów wymagających uformowania oraz zagrożenie realizowania w nich licznych, lokalnych, rozproszonych i niekontrolowanych inwestycji, mogących ograniczyć lub wręcz wykluczyć oczekiwany metropolitalny kierunek rozwoju tych obszarów, możliwe kierunki zmian w przeznaczeniu terenów w pełni uzależnia się od kierunków zmian w przeznaczeniu terenów określonych dla terenów zewnętrznych,
- g) uwzględnienie w kreowaniu zmian w **obszarach węzłowych** kompozycji i kierunków powiązań istniejących w przyległych uformowanych **obszarach przestrzenno-funkcjonalnych** w celu integracji obszarów o odrębnych tradycjach przestrzennych, społecznych i środowiskowych oraz odmiennych korzeniach, filozofii budowy i funkcjonowania miasta,
- h) zagospodarowanie terenów funkcjonalnie nieokreślonych (poprzemysłowych, pousługowych, porolniczych) w tym:
- ponowne zagospodarowanie terenów typu *brownfields* (poprzemysłowych) i *greyfields* (pousługowych), z wyprzedzającym określeniem ich docelowego przeznaczenia (zabudowa, infrastruktura, zalesienia),
 - rekultywacja terenów typu *brownfields* i *greyfields*,
 - częściowe zagospodarowanie terenów typu *greenfields* (porolniczych),
 - zalesienie w obrębie terenów porolniczych,
- i) określenie zasięgów obszaru istniejącej i zaplanowanej oraz wyznaczenie maksymalnego zasięgu planowanej urbanizacji z założeniem, iż zasięg ten nie naruszy terenów objętych formami ochrony oraz nie wkroczy na tereny to tej pory niezurbanizowane i niezabudowane, których przydatność dla celów budowlanych z uwagi na stan degradacji powierzchniowej oraz związanej z działalnością górnictwem jest trwale lub okresowo wykluczony,
- j) wyznaczenie w **Studium 2016** nieprzekraczalnego obszaru urbanizacji jest świadomym przeciwdziałaniem tendencjom niekontrolowanego, rozproszonego inwestowania, między innymi na gruntach przyrodniczo-czynnych, dla których nastąpiła prawna liberalizacja ograniczeń zabudowy;
- 3) Utrzymanie i stabilny rozwój indywidualnego systemu przestrzennego każdego z wyodrębnionych **obszarów przestrzenno-funkcjonalnych** i **obszarów osadniczo-administracyjnych** wraz z występującymi w ich granicach obszarami zurbanizowanymi: zabudowanymi i niezabudowanymi, jak również obszarami niezurbanizowanymi, gwarantującymi ciągłość dotychczasowych i stabilność przyszłych procesów rozwojowych miasta, w tym:
- redefinicja **struktury przestrzenno-funkcjonalnej** poprzez wyodrębnienie czytelnych, spójnych z tradycją i kierunkami rozwoju części miasta - **obszarów przestrzenno-funkcjonalnych OPF**, oddających specyfikę: centrum i śródmieścia, dzielnic miejskich, obszarów osiedlowych, podmiejskich, produkcyjno-technicznych, a także tak zwanych **obszarów węzłowych OPF-W**,
 - określenie generalnych kierunków rozwoju dla **obszarów przestrzenno-funkcjonalnych**, pozwalających na czytelne ukierunkowanie w planach miejscowych ich specyfiki na tle pozostałych **obszarów OPF i OPF-W**,

- c) zastosowanie indywidualnych wskaźników urbanistycznych, różnicujących wysokości zabudowy i proporcje powierzchni biologicznie czynnej, z zagwarantowaniem ich nieprzekraczalności w planach miejscowych,
- d) wskazanie na tle obszarów zurbanizowanych i niezurbanizowanych stanu docelowego, planowanych w **Studium 2016**:
- kierunków powiązań komunikacyjnych drogowych, a także pieszych i rowerowych, należących do **obszaru przestrzeni ogólnodostępnej** oraz powiązań ekologicznych, należących do **obszaru przestrzeni zieleni**, wykorzystywanych jako materiał kierunkowy planów miejscowych dla sporządzanych na podstawie **Studium 2016**,
 - lokalizacji istniejących lub planowanych, ważnych przestrzennie lub funkcjonalnie miejsc, stanowiących istotne elementy **obszaru przestrzeni publicznej**,
- e) określenie dla każdego **obszaru funkcjonalnego** i dla każdego położonego w jego granicach **terenu-f** szczegółowych kierunków zmian w strukturze przestrzennej i przeznaczeniu terenów z uwzględnieniem wpływu ustaleń strefowych, pozwalających w sposób jednoznaczny porównać zgodność planu miejscowego z ustaleniami **Studium 2016**;
- 4) Rozwój obszarów niezurbanizowanych oraz obszarów zieleni położonych w obszarach zurbanizowanych, gwarantujący skuteczną ochronę przed niekontrolowanymi procesami rozproszonej urbanizacji, tak zwanego rozplływania się miasta w tym:
- a) przestrzeganie zasad zrównoważonego rozwoju w sukcesywnie zachodzących procesach zmian przeznaczenia i zagospodarowania terenów,
- b) wyznaczenie i rozwijanie obszaru niezurbanizowanego w tym:
- kompleksów leśnych,
 - dolin rzek Białej Przemszy, Przemszy i Brynicy,
 - terenów porolniczych *greenfields*,
- c) wyznaczenie i rozwój obszarów zieleni, do których należą rozproszone tereny zieleni oraz tereny zieleni z dopuszczoną ograniczoną zabudową, w ramach których należy wykształcić:
- miejskie strefy wypoczynku i rekreacji: „Park Sielecki”, Park Dietla, „Balaton”, „Park Tysiąclecia”, w Rudnej, w Dańdówce,
 - lokalne strefy wypoczynku dla dzieci i młodzieży,
- d) wykorzystanie potencjału przyrodniczego i skalającego rzek przepływających przez miasto poprzez zagospodarowanie na cele rekreacyjne i wypoczynkowe brzegów i otoczenia rzek Białej Przemszy, Przemszy i Brynicy,
- e) wyznaczenie **obszaru przestrzeni chronionej**, powiązanego z subregionalnym systemem obszarów chronionych, stanowiącego bazę ekologicznej odnowy miasta i podstawę wyznaczenia **obszaru przestrzeni zieleni**,
- f) wyznaczenie i rozwój **obszaru przestrzeni zieleni**, do którego należy **obszar przestrzeni chronionej** wraz z systemem połączeń ekosystemowych i komunikacyjnych - ścieżek pieszych i rowerowych, tworzącego dopełnienie miejskiego **obszaru przestrzeni ogólnodostępnej**, mającego swoje powiązania i kontynuację w granicach sąsiednich miast i gmin,
- g) ochronę gruntów i likwidację zagrożeń środowiskowych obejmujących tereny dawnych zwałowisk odpadów górnictwa;
- 5) Redefinicja funkcjonalno-programowa istniejących obszarów zurbanizowanych i kreacja specyfiki obszarów nowej urbanizacji, związanych z:
- a) mieszkalnictwem, uwzględniająca:
- suburbanizację wewnętrzną,
 - rehabilitację zdegradowanych zasobów mieszkaniowych,
 - podwyższenie standardów technicznych zabudowy,
 - ukierunkowanie przekształceń zasobów w dostosowaniu do form własności i administrowania zasobami oraz specyfiki przyszłych użytkowników, w tym: mieszkania socjalne różnych klas, mieszkania dla studentów, mieszkania dla biznesu, mieszkania na sprzedaż lub wynajem komercyjny,
 - zróżnicowanie funkcjonalne zabudowy śródmiejskiej i centralnej przede wszystkim na poziomie kondygnacji parteru,
 - kompleksową rehabilitację wewnątrz urbanistycznych, dostosowaną do indywidualnych potrzeb mieszkańców,
- b) usługami publicznymi i komercyjnymi, uwzględniająca:
- utrwalanie i rozwijanie usług publicznych i komercyjnych o charakterze podstawowym i ponadpodstawowym, wraz ze wzrostem ich standardów estetycznych i funkcjonalno-użytkowych,
 - stworzenie szerokiej oferty w zakresie szkolnictwa podstawowego, ponadpodstawowego i wyższego, dające szanse edukacji na różnych poziomach kształcenia, w szczególności w obszarze Śródmieścia,
 - rozwój utrwalonych w tradycji miasta ośrodków akademickich,
 - stymulowanie rozwoju nowego szkolnictwa wyższego ukierunkowanego innowacyjnie,
 - rozwój instytucji otoczenia biznesu związanych z bankowością i ubezpieczeniami,
 - wykształcenie docelowego wielostopniowego modelu terenów usługowych, uwzględniającego specyfikę miejsc oraz ustawowe wymogi związane z lokalizacją wielkopowierzchniowych obiektów handlowych,
 - kontrolowany rozwój wielkopowierzchniowych obiektów handlowych, dostosowany do roli, jaką powinny pełnić w aktywizacji obszarów wokół nich położonych,
- c) rekreacją, sportem i turystyką, uwzględniająca:
- utrwalanie i rozwijanie istniejących ośrodków i miejsc uprawiania sportu profesjonalnego i nieprofesjonalnego oraz rekreacji,
 - utrwalanie i rozwijanie obiektów i urządzeń sportowych instytucji edukacyjnych,
 - utworzenie systemu obiektów i urządzeń sportowo-rekreacyjnych o charakterze lokalnym, miejskim i metropolitalnym, powiązanych systemem pieszych i rowerowych ścieżek należących do miejskiego **obszaru przestrzeni ogólnodostępnych**,
 - wskazanie obszarów przydatnych dla rozwoju różnych form wypoczynku, promujących przede wszystkim rekreację rodzinną, poprzez poszerzenie oferty programowej dostosowanej do zróżnicowanych możliwości finansowych i specyficznych potrzeb różnych grup wiekowych,
 - budowę zaplecza dla obsługi ruchu turystycznego i różnych form spędzania czasu wolnego,
 - rozwijanie oferty turystyczno-rekreacyjnej związanej z obiektami dziedzictwa kulturowego,
- d) usługami przemysłowymi, w tym produkcyjnymi i wytwórczością, uwzględniająca:
- wyodrębnienie gałęzi przemysłu, które powinny być nadal utrzymywane w mieście z uwagi na względy gospodarcze, społeczne, tradycje i kulturę przemysłową, z uwzględnieniem zastosowania wymaganych procesów technologicznych przystosowujących prowadzoną działalność do aktualnych wymogów ochrony środowiska,
 - wytypowanie gałęzi schyłkowych, a tym samym terenów z nimi związanych, z określeniem kierunków ich przestrzennych i funkcjonalnych przekształceń,
 - jednoznaczne zakwalifikowanie funkcji i terenów do grupy zdegradowanych terenów poprzemysłowych, w stosunku do których w **Studium 2016** określa się indywidualnie kierunki redefinicji funkcjonalno-programowych i przestrzennych,
- e) terenami poprzemysłowym (*brownfields*), pousługowymi (*greyfields*) i porolniczymi (*greenfields*), wymagającymi indywidualnych programów rozwojowych i koncepcji przestrzenno-programowych, uwzględniająca:
- włączenie terenów do programów rewitalizacji,
 - utrzymanie i rewaloryzację zabytkowej zabudowy poprzemysłowej,
 - możliwości rozwijania nowych funkcji i form działalności,
 - traktowanie ich jako miejsc potencjalnej lokalizacji nowych aktywności, dynamizujących gospodarkę miasta i poprawiających warunki życia,
 - wprowadzanie nowych form przestrzenno-programowych, takich jak parki przemysłowe, technologiczne, produkcyjne, przedsiębiorczości i aktywności gospodarczej oraz parki biznesu, integrujących funkcje: kongresowe, nauki, produkcji, wystawiennictwa, logistyki a także innych form usług z dopuszczeniem specjalizowanego mieszkalnictwa,
 - konieczność kreowania nowych, wysoko technologicznych i innowacyjnych obszarów aktywności gospodarczej;
- 6) Wielokierunkowy rozwój systemów komunikacji i transportu drogowego oraz miejskiego systemu parkowania, skutecznie rozdzielającego ruch wewnątrzmijski od ruchu tranzytowego oraz różne środki transportu, dostosowany do rangi powiązań komunikacyjnych, w tym:

- a) budowa hierarchicznego systemu komunikacji drogowej, uwzględniającego funkcje poszczególnych układów drogowych z wyodrębnieniem relacji skali europejskiej i krajowej, aglomeracyjnej, wewnątrzmięskiej, dzielnicowej i wewnątrzdzielnicowej, z zastosowaniem rozdzielności układów i bezkolizyjności głównych miejsc ich krzyżowania się,
 - b) budowa i rozbudowa podstawowego układu drogowego, zdominowanego ruchem przelotowym pozamiejskim i wewnątrzmięskim, realizowanego w ramach inwestycji metropolitalnych,
 - c) budowa i rozbudowa podstawowego układu drogowego zdominowanego ruchem rozprowadzającym, zwiększającego drożności i przepustowości dróg, gwarantującego alternatywne połączenia w obszarach zurbanizowanych oraz zapewniającego dostęp do wyznaczonych w **Studium 2016 jednostek przestrzennych**,
 - d) sukcesywne przekształcenia podstawowego i uzupełniającego układu drogowego, zagęszczające siatkę połączeń drogowych, zwiększające drożności i przepustowości dróg oraz gwarantujące bezpośredni dojazd do poszczególnych terenów,
 - e) skoordynowany rozwój inwestycji drogowych, ukierunkowany na szybkie zagwarantowanie **obszarom węzłowym** dogodnego dostępu do podstawowego układu drogowego,
 - f) rozwój systemów transportu publicznego gwarantującego dogodne korzystanie z alternatywnych środków komunikacji,
 - g) wypracowanie zintegrowanego z systemem metropolitalnym modelu ogólnomiejskiego systemu parkowania, na który składają się:
 - strategiczne ogólnodostępne parkingi obsługujące tereny śródmieścia i centrum miasta, wspomagane systemem ogólnodostępnych parkingów inwestorskich,
 - strategiczne parkingi obsługujące obszary osadniczo-administracyjne,
 - metropolitalne punkty systemu „parkuj i jedź”,
 wraz z określeniem:
 - wytycznych dla parkingów inwestorskich, wynikające ze specyfiki ich lokalizacji,
 - wytycznych do bilansowania potrzeb parkingowych w dostosowaniu do specyfiki przeznaczenia terenu, stanu istniejącego zabudowy, a także położenia terenu w skali miasta;
- 7) Wielokierunkowy rozwój systemów komunikacji szynowej i kolejowej, w tym:
- a) koordynacja kierunków rozwojowych funkcji zewnętrznych i funkcji wewnętrznych, w zakresie integracji linii międzynarodowej, linii regionalnych i lokalnych,
 - b) optymalizacja zasięgów terenowych związanych z docelowym układem terenów kolejowych,
 - c) aktywna polityka miasta w pozyskiwaniu terenów pokolejowych, przede wszystkim dla rozwoju komunikacji drogowej, pieszej i rowerowej oraz powiązań przestrzennych w ramach **obszaru przestrzeni ogólnodostępnej** oraz **obszaru przestrzeni zieleni**,
 - d) integracja systemów komunikacji kolejowej z pozostałymi systemami komunikacji miejskiej w ramach węzłów przesiadkowych,
 - e) realizację szynobusu poprzez linię kolejową od Kazimierza Górniczego przez Porąbkę, Dańdówkę, Sosnowiec Południowy do stacji Sosnowiec Główny;
- 8) Wielokierunkowy rozwój systemów komunikacji szynowej tramwajowej, w tym:
- a) promocja rozwoju transportu szynowego przyjaznego dla środowiska, z uwagi na jego walory techniczne, standardy podróżowania i przepustowość,
 - b) ścisłe powiązanie miejskiego systemu transportu tramwajowego z systemem regionalnym,
 - c) utrzymanie istniejących i rozwijanie nowych linii transportu tramwajowego, dostosowanych do kierunków rozwoju struktury urbanistycznej, w tym:
 - przedłużenie linii tramwajowej nr 15 w Zagórzu od pętli tramwajowej wzdłuż ul. Białostockiej Paderewskiego, Rydza-Śmigłego do skrzyżowania ul. Braci Mieroszewskich z ul. Zaruskiego,
 - budowa nowego odcinka linii tramwajowej łączącej Zagórze z Dańdówką od skrzyżowania ul. Braci Mieroszewskich z ul. Zaruskiego do skrzyżowania ul. Braci Mieroszewskich z ul. Olsztyńską,
 - budowa nowej trasy tramwajowej od pętli tramwajowej w Zagórzu do Dąbrowy Górniczej,
 - modernizacja linii tramwajowej nr 26 w kierunku Niwki,
 - przedłużenie linii tramwajowej nr 27 do tak zwanego parku „Leśna” w Kazimierzu Górniczym,
 - d) integracja systemu z pozostałymi systemami komunikacji, transportu publicznego oraz metropolitalnym systemem „parkuj i jedź”;
- 9) Rozwój systemów infrastruktury technicznej gwarantujący skuteczną realizację kierunków rozwojowych, a tym samym wzrost aktywności gospodarczej i przedsiębiorczości, decydujący o poprawie warunków środowiskowych i skuteczności ekologicznej odnowy miasta, w tym:
- a) rozwinięcie systemów infrastruktury technicznej do granic odpowiadających docelowemu zasięgowi obszarów zurbanizowanych, w tym budowa i modernizacja:
 - urządzeń do odprowadzania i oczyszczania ścieków,
 - urządzeń zaopatrzenia w wodę,
 - ciepłownictwa przyjaznego dla środowiska,
 - urządzeń elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych,
 - b) ukierunkowanie rozbudowy systemów infrastruktury w celu zagwarantowania pełnej dostępności do mediów w granicach kluczowych obszarów miasta, to jest w centrum i śródmieściu oraz w wyznaczonych **obszarach węzłowych**,
 - c) rozwijanie i wykorzystanie systemów i technologii związanych z odnawialnymi źródłami energii, przede wszystkim dla obsługi **obszarów węzłowych**,
 - d) racjonalne gospodarowanie odpadami, ukierunkowane na pełne zbilansowanie potrzeb generowanych przez miasto;
- 10) Stymulowanie pozytywnych kierunków przekształceń w sferze społeczno-demograficznej, w tym:
- a) przywrócenie znaczenia kulturowo ukształtowanej strukturze osadniczo-administracyjnej, bazującej na silnym poczuciu przynależności mieszkańców do konkretnych rejonów miasta,
 - b) budowa modelu miasta dośrodkowego, policentrycznego, opartego na silnych ośrodkach lokalnych,
 - c) wzmocnienie wewnętrznych funkcji miasta, zintegrowanie obszarów o różnych, często przeciwnych przeznaczeniach, nadanie właściwych kierunków przekształceń **obszarom węzłowym**, docelowo asymilujących się z otaczającymi **obszarami przestrzenno-funkcjonalnymi i osadniczo-kulturowymi**, co w perspektywie winno skutecznie przeciwdziałać zjawiskom codziennych lokalnych migracji do miast sąsiednich, procesów występujących szczególnie wyrażające się w strefach granicznych miasta, tym samym wpływać na decyzje o migracjach zewnętrznych,
 - d) rozwijanie sieci jednostek pomocy społecznej dla rodzin, poszczególnych grup wiekowych i grup społecznych zagrożonych wykluczeniem społecznym,
 - e) dążenie do spowolnienia, zatrzymania lub odwrócenia niekorzystnych procesów zachodzących w strukturze demograficznej miasta, poprzez stymulowanie realnych podstaw do:
 - zrównoważonego rozwoju społecznego,
 - ochrony własności i przestrzegania praw wszystkich stron procesów inwestycyjnych,
 - zahamowania procesów migracyjnych,
 - rozwoju i wzrostu aktywności gospodarczej osób prawnych i fizycznych,
 - zatrzymania w mieście i stworzenia perspektyw rozwoju dla uczącej się i studiującej młodzieży,
 - ograniczanie wzrostu bezrobocia i tworzenie nowych miejsc pracy,
 - aktywizacji i reorientacji zawodowej mieszkańców miasta,
 - poprawy poczucia bezpieczeństwa publicznego,
 - dostępu wszystkich grup ludności do udogodnień miejskich,
 - odbudowy więzi pomiędzy różnymi grupami społecznymi,
 - f) wyznaczenie terenów nowej zabudowy mieszkaniowej niskiej oraz usługowej lub mieszkaniowo-usługowej mającej (poza podstawowymi swoimi funkcjami) stanowić element zwielokrotniający szansę wyhamowania ubytku demograficznego w obrębie sąsiednich terenów osiedlowych,
 - g) wyznaczanie centralnych obszarów poszczególnych jednostek osadniczych w oparciu o dynamikę ludności w latach 2014-2035,
 - h) rozbudowę sieci komunikacji publicznej, w tym tramwajowej, w taki sposób, by zwiększyć jej dostępność w strefach zabudowanych, narażonych na szczególnie duży ubytek demograficzny,
 - i) ukierunkowane działania na rzecz uczynienia z dostępności do komunikacji publicznej atrybutu zamieszkania w danym rejonie miasta,
 - j) wskazanie obszarów rekreacyjno-wypoczynkowych w bezpośrednim otoczeniu obszarów zabudowy wielorodzinnej, połączonych systemem ścieżek pieszych i rowerowych, w celu polepszenia standardu zamieszkania, mającemu na celu przeciwdziałanie migracji zewnętrznej.

§ 2 UWARUNKOWANIA I REGULACJE KIERUNKÓW ROZWOJU

1. Uwarunkowania demograficzno-społeczne stanowią istotne zagrożenia, mogące wpłynąć na sposób i dynamikę realizacji ustalonych w **Studium 2016** kierunków przekształceń. Zarówno procesy regulacyjne, związane z podwyższaniem standardów życia, jak i procesy kreacyjne, realizowane w konkretnej strukturze przestrzennej miasta uwzględniają nawet kilkuprocentowy spadek liczby mieszkańców. Konsekwentne wdrażanie określonego w **Studium 2016** policentrycznego modelu dośrodkowego winno być priorytetem, jeszcze przed okresem największej dynamiki zmian w strukturze demograficznej miasta. Przy wyznaczaniu kierunków zmian przestrzennych, w tym obszarów przeznaczonych do zabudowy uwzględniono bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę. Bilans wskazał, iż potrzeby Sosnowca w zakresie zapotrzebowania na podstawowe funkcje mieszkaniowe, produkcyjne i usługowe powinien zostać zwiększony o co najmniej 30%, zastrzegając jednocześnie, iż wzrost zapotrzebowania na nowe tereny powiązany jest w szczególności ze zmianą jakościową zamieszkania, a w mniejszym stopniu z potrzebami demograficznymi.
2. Uwarunkowania dziedzictwa kulturowego tworzą unikatową wartość, którą należy w pełni wykorzystać we wszystkich zdefiniowanych w **Studium 2016** kierunkach rozwoju. Wynikające z tych uwarunkowań ograniczenia powinny pozwolić na wyraźną, przestrzenną i programową nobilitację obszarów, w których występują. Nie powinny natomiast stwarzać nieracjonalnych ograniczeń, związanych przede wszystkim z nieuzasadnioną w sensie technicznym i ekonomicznym ochroną zdekapitalizowanej i zniszczonej zabudowy, przyjmując dla niej alternatywne kierunki rewitalizacji i rewaloryzacji dopuszczającej wyburzenia, odtworzenia lub zmiany obiektów substandardowych.
3. Uwarunkowania obszarów środowiska tworzą wartość nadrzędną, wymagającą ochrony poprzez wyznaczenie obszaru przestrzeni chronionych. Odnowa ekologiczna, racjonalne wykorzystywanie zasobów naturalnych i zrównoważone zapotrzebowanie infrastrukturalne, w sposób istotny winny wpływać na uporządkowanie terenów niezabudowanych, pozostających nadal obszarem zieleni, z zakazem lub ograniczonym prawem do zabudowy. Ochrona środowiska przyrodniczego to kolejny element budujący dobre i przyjazne miasto, w którym jakość zasobów przyrodniczych może być ważnym czynnikiem wyboru miejsca zamieszkania.
4. Uwarunkowania planistyczno-prawne to ograniczenia odnoszone do terenów, dla których w obiegu prawnym funkcjonują obowiązujące plany miejscowe zagospodarowania przestrzennego. Ustalenia planów niezależnie od stopnia ich realizacji, są dla studium ustaleniami obligatoryjnymi. Stąd w tych obszarach **Studium 2016** ma ograniczone możliwości regulacyjne i kreacyjne.
5. Audyt krajobrazowy dla obszaru województwa śląskiego nie został opracowany, w związku z powyższym identyfikacji krajobrazu i form jego ochrony dokonuje się na podstawie wartości krajobrazowych zidentyfikowanych w uwarunkowaniach.

ROZDZIAŁ III

KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ MIASTA

§ 3 KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. Zgodnie z **ustawą** w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego określa się:
 - 1) kierunki zmian w strukturze przestrzennej (odnoszone przeważnie do dużych terytorialnie fragmentów miasta wykazujących wiele wspólnych cech, wyróżniających je od pozostałych jego części),
 - 2) kierunki zmian w przeznaczeniu terenów (odnoszone do terenów charakteryzujących się jednorodnością lub zbieżnością przeznaczeń, a zatem terenów niewielkich powierzchniowo),
 - 3) kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy (odnoszone do terenów o określonych kierunkach przeznaczenia, bo one przede wszystkim decydują o doborze i wartościach wskaźników),
 - 4) kierunki rozwoju systemów komunikacji (odnoszone do specyficznych terenów położonych pomiędzy liniami rozgraniczającymi dróg i kolei),
 - 5) kierunki rozwoju systemów infrastruktury technicznej (odnoszone do specyficznych terenów położonych pomiędzy liniami odwzorowującymi stref kontrolowanych, zwanych strefami ochronnymi lub strefami bezpieczeństwa),
 - 6) kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej (odnoszone do różnej wielkości terenów niezurbanizowanych lub zurbanizowanych, niezabudowanych).
2. Związane z kierunkami zagospodarowania przestrzennego określenia i ustalenia studium, za wyjątkiem stref kontrolowanych, odnoszą się zawsze do konkretnych, przestrzennie wyodrębnionych fragmentów (części) miasta. W zależności od tematyki, której dotyczą, przyjmują one różne wielkości i kształty, występują w relacjach hierarchicznych lub niehierarchicznych, a zatem tworzą określoną strukturę.
3. Struktura przestrzenna miasta to układ elementów zagospodarowania przestrzennego i środowiska. Najistotniejszym zadaniem **Studium 2016** (z punktu widzenia metodyki zapisu) jest zdefiniowanie planowanej, docelowej struktury przestrzennej, pozwalającej na powiązanie w spójny system wszystkich zagadnień wymienionych w ust. 1, przy założeniu, iż najmniejszym elementem tej wielopoziomowej struktury jest teren, który stanowi poziom odniesienia dla czterech z sześciu zagadnień, wymagających w myśl ustawy określenia w studium.
4. Określenie kierunków zmian w strukturze przestrzennej miasta wymaga budowy **Modelu struktury przestrzennej stanu docelowego**, z wyodrębnionymi i hierarchicznie uszeregowanymi **jednostkami przestrzennymi** (z przypisanymi im nazwami - pojęciami zdefiniowanymi indywidualnie dla potrzeb **Studium 2016**), do realizacji którego miasto w sposób konsekwentny będzie dążyło, przyjmując i realizując określoną w **Studium 2016** politykę przestrzennego, społecznego i gospodarczego rozwoju.

§ 4 ZAŁOŻENIA MODELU STRUKTURY PRZESTRZENNEJ STANU DOCELOWEGO

1. **Model struktury przestrzennej stanu docelowego** budowany jest na bazie czterech wzajemnie uzupełniających się, niezależnych modeli składowych, opisujących z perspektywy różnych tematycznych zagospodarowania przestrzennego i środowiska. Tematyki modeli 1 i 2 odwzorowują struktury stanu istniejącego. Tematyki modeli 3 i 4 odwzorowują natomiast struktury stanu docelowego.
2. Modele odwzorowujące struktury stanu istniejącego zostały przeniesione bezpośrednio z **Uwarunkowań**. Wnoszą one do **Kierunków** informacje o charakterze źródłowym, odwzorowując struktury, dla których nie określa się w **Studium 2016** stanów docelowych. Są to:
 - 1) **Model struktury geograficzno-społecznej** (Model 1/is), składający się z **obszarów osadniczo-kulturowych (OOK)**,
 - 2) **Model struktury historyczno-kulturowej** (Model 2/is), składający się z **obszarów historyczno-osadniczych (OHO)**.
3. Modele odwzorowujące struktury stanu docelowego są budowane w **Kierunkach**, stosownie do miejskiej polityki rozwojowej i określają kierunki zmian. Są to:
 - 1) **Model struktury przestrzenno-funkcjonalnej** (Model 3/dc), składający się z **obszarów przestrzenno-funkcjonalnych (OPF)**,
 - 2) **Model 4/dc - Struktury urbanistycznej** (Model 4/dc), składający się z **obszarów strukturalnych (OST)**.

§ 5 MODEL STRUKTURY GEOGRAFICZNO-SPOŁECZNEJ

1. Na podstawie opracowań **Tomu I** należy stwierdzić, iż kulturowo ukształtowana struktura osadnicza, odwzorowana w **Modelu struktury geograficzno-społecznej** nie zachowuje spójności ze strukturą przestrzenną miasta. Próby jej korekty i uporządkowania w oparciu o źródła: geodezyjne (w tym topograficznej bazy danych), administracyjne czy planistyczne (**Studium 2003**) nie przyniosły oczekiwanych rezultatów i doprowadziły do wniosku, iż próba odniesienia kierunków zmian struktury przestrzennej miasta do **Modelu struktury geograficzno-społecznej stanu istniejącego** jest założeniem błędnym, wskazując jednocześnie na stan znacznej degradacji struktury osadniczej Sosnowca i potrzebę kształtowania nowej, czytelnej i spójnej z istniejącym zagospodarowaniem.
2. Aktualny stan struktury osadniczej jest wynikiem szeregu zaistniałych, degradacyjnych procesów, na które **Studium 2016** nie mogło mieć wpływu. Proces przekształceń struktury przestrzennej miasta, postępujący w miarę jego rozwoju, terytorialnego powiększania się i stopniowego włączania w granice administracyjne samodzielnych miejscowości o różnych - miejskich i wiejskich - modelach osadniczych oraz dynamika tego procesu spowodowały zatarcie czytelności granic poszczególnych jednostek i brak spójności struktury osadniczej miasta jako całości. Stan degradacji pogłębiły rozwiązania komunikacyjne przecinające względnie spójne układy osadnicze.
3. **Studium 2016**, poprzez stosowną diagnozę i określenie kierunków zmian powinno doprowadzić do wykształcenia **Modelu struktury przestrzennej stanu docelowego**, tożsamego z docelową strukturą osadniczą miasta.
4. W tej sytuacji **Model struktury geograficzno-społecznej**, przedstawiony na **załączniku graficznym K/03/U/23** pełni rolę pomocniczą w budowie **Modelu struktury przestrzennej stanu docelowego**, daje potencjalne możliwości ukierunkowania zmian w strukturze przestrzennej miasta, tak by czytelne stały się: role, funkcje i zadania, jakie mają pełnić poszczególne części miasta. Jest materiałem wykorzystywanym przy określaniu przebiegów granic **jednostek przestrzennych** i pozwala na przypisanie każdej z nich funkcjonujących w języku potocznym, zwyczajowych i kulturowych nazw zidentyfikowanych jednostek osadniczych:
 - **OOK/I** - jednostki osadnicze I rzędu (odpowiedniki części miasta),
 - **OOK/II** - jednostki osadnicze II rzędu (odpowiedniki dzielnic),
 - **OOK/III** - jednostki osadnicze III rzędu (odpowiedniki części dzielnic),
 - **OOK/IV** - jednostki osadnicze IV rzędu (odpowiedniki osiedli, części osiedli).
5. Uwzględnienie nazw poszczególnych jednostek osadniczych w **Tomie IIB** pozwoliło na wypracowanie związku pomiędzy zapisami **Studium 2016** i jego odbiorcami, mieszkańcami poszczególnych części miasta, których historycznie wykształcone granice w większości przypadków utraciły czytelność przestrzenną, jednak zachowały się w świadomości i poczuciu tożsamości mieszkańców.
6. **Model struktury geograficzno-społecznej** przedstawia **załącznik graficzny K/03/U/23**.

§ 6 MODEL STRUKTURY HISTORYCZNO-KULTUROWEJ

1. Opracowany w ramach **Tomu I Model struktury historyczno-kulturowej stanu istniejącego** odwzorowujący **obszary historyczno-osadnicze** określa stan zastany w formie statycznej, bez analizowania dynamicznych procesów kolejnych przekształceń obszaru objętego konkretnie datowaną pierwszą urbanizacją i w związku z tym nie jest modelem, dla którego w **Kierunkach** sporządzana jest postać modelu docelowego.
2. Tematyka ta pełni rolę pomocniczą w budowie **Modelu struktury przestrzennej stanu docelowego**. Pozwala na przyporządkowanie poszczególnym **jednostkom przestrzennym** informacji historycznej o datowaniu i zasięgach pierwszej urbanizacji poprzez określone w **Studium 2016** symbole: **OHO/1900**, **OHO/1915**, **OHO/1930**, **OHO/1945**, **OHO/1960**, **OHO/1978**, **OHO/2000**, **OHO/2013** i jest materiałem wykorzystywanym przy określaniu przebiegów granic **jednostek przestrzennych**.
3. Informacje o topologii **OHO** zostały uwzględnione przy wyznaczeniu w **Studium 2016** obszarów wymagających rehabilitacji, rewaloryzacji i rewitalizacji, będących przedmiotem ustaleń **par. 62**.
4. **Model struktury historyczno-kulturowej** przedstawia **załącznik graficzny K/04/U/24**.

§ 7 KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNO-FUNKCJONALNEJ

1. W **Studium 2016** w celu zachowania przestrzenno-funkcjonalnego charakteru poszczególnych części miasta o historycznie i kulturowo wykształconych rolach i funkcjach oraz o przewidywalnej kontynuacji istniejącego zagospodarowania i kreacji nowych terenów rozwojowych, w **Modelu struktury przestrzenno-funkcjonalnej**

stanu docelowego wyodrębniono **obszary przestrzenno-funkcjonalne stanu docelowego**, oznaczone symbolem **OPF**.

2. Dla każdego **obszaru przestrzenno-funkcjonalnego** określono generalne kierunki rozwoju, uwzględniające jego położenie w skali miasta, odrębność przestrzenno-programową oraz charakterystyczne formy i cechy zabudowy.
3. **Model struktury przestrzenno-funkcjonalnej stanu docelowego** ma podobną strukturę jak analogiczny model stanu istniejącego. Wyodrębniono w nim 11 typów obszarów:
 - 1) **OPF-1** - obszary centrum/śródmieście, charakteryzujące się dominacją wysokiej i średniowysokiej zabudowy usługowej ogólnomiejskiej i metropolitalnej, zintegrowanej z zabudową mieszkaniową i mieszkaniowo-usługową wielorodzinną, stanowiące wyraźne ośrodki centralne, w których powinny być rozwijane funkcje centralne o znaczeniu miejskim i ponadmiejskim oraz przestrzenie publiczne o znaczeniu ogólnomiejskim a także podejmowane działania, prowadzące do wzmocnienia rangi i roli obszaru centrum, jako ośrodka nadrzędnego w stosunku do centrów lokalnych - dzielnicowych i osiedlowych;
 - 2) **OPF-2** - obszary dzielnic miejskich, charakteryzujące się dominacją średniowysokiej zabudowy mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej wielorodzinnej, zintegrowanej z zabudową usługową ogólnomiejską i lokalną, wykazujące znaczną niezależność funkcjonalną, w których powinny być rozwijane funkcje i przestrzenie publiczne, pozwalające na wzmocnienie i poprawę przestrzennego ukształtowania lokalnych obszarów centralnych, umożliwiających zaspokojenie codziennych potrzeb mieszkańców i integrujących lokalną społeczność;
 - 3) **OPF-3** - obszar osiedli miejskich jedno i wielorodzinnych, charakteryzujący się przemieszaniem wysokiej, średniowysokiej i niskiej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z jednorodzinną, z towarzyszącą zabudową usługową ogólnomiejską i lokalną, wykazujący silne uzależnienie od obszaru centralnego, w których powinny być przeprowadzane działania mające na celu porządkowanie form zabudowy i poprawę czytelności przestrzeni oraz umożliwiające wykreowanie silnych lokalnych centrów osiedlowych, zapewniających dostęp do podstawowych usług i terenów zieleni pełniących funkcje przestrzeni publicznych, integrujących lokalną społeczność;
 - 4) **OPF-4** - obszary osiedli miejskich wielorodzinnych, charakteryzujące się dominacją wysokiej i średniowysokiej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z towarzyszącą zabudową usługową ogólnomiejską i lokalną, wykazujące silne uzależnienie od obszaru centralnego, w których powinny być przeprowadzane działania mające na celu zapobieganie degradacji i fragmentaryzacji przestrzeni oraz umożliwiające wykreowanie lokalnych centrów osiedlowych, zapewniających dostęp do podstawowych usług i terenów zieleni pełniących funkcje przestrzeni publicznych, integrujących lokalną społeczność;
 - 5) **OPF-5** - obszary osiedli miejskich jednorodzinnych, charakteryzujące się dominacją niskiej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z towarzyszącą zabudową usługową lokalną, wykazujące silne uzależnienie od obszaru centralnego, w których powinny być przeprowadzane działania mające na celu wykreowanie lokalnych centrów osiedlowych, zapewniających dostęp do podstawowych usług (w tym usług publicznych), komunikacji miejskiej, infrastruktury i terenów zieleni pełniących funkcje przestrzeni publicznych, integrujących lokalną społeczność;
 - 6) **OPF-6** - obszary podmiejskie, charakteryzujące się przemieszaniem wysokiej, średniowysokiej i niskiej, zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i jednorodzinnej oraz zabudowy usługowej ogólnomiejskiej i lokalnej, wykazujące wyraźną odrębność przestrzenną, niezależność funkcjonalną i odrębną tożsamość, w których powinny być rozwijane funkcje i przestrzenie publiczne, umożliwiające wzmocnienie i poprawę przestrzennego ukształtowania lokalnych obszarów centralnych, pozwalających na zaspokojenie codziennych potrzeb mieszkańców i integrujących lokalną społeczność oraz winny być prowadzone działania, zapobiegające zatracaniu odrębności obszaru i jego tożsamości;
 - 7) **OPF-7** - obszary produkcyjno-techniczne, charakteryzujące się dominacją zabudowy produkcyjno-technicznej, wykazujące wyraźną odrębność przestrzenną i odrębność funkcjonalną, w których powinny być prowadzone działania mające na celu zapewnienie optymalnej obsługi komunikacyjnej, dostęp do niezbędnej infrastruktury technicznej oraz minimalizację niekorzystnego wpływu na sąsiadujące tereny zabudowy mieszkaniowej;
 - 8) **OPF-8** - obszary obrzeżne, charakteryzujące się dominacją zabudowy niskiej, mieszkaniowej jednorodzinnej oraz zabudowy usługowej lokalnej, wykazujące wyraźną odrębność przestrzenną przy braku niezależności funkcjonalnej, w których powinny być prowadzone działania mające na celu zapewnienie dostępu do podstawowych usług oraz kreowanie struktur przestrzennych, w tym przestrzeni

publicznych i form zabudowy, umożliwiających integrację na poziomie lokalnym oraz wytworzenie związków z obszarem centralnym;

- 9) **OPF-9** - obszary enklaw funkcjonalnych, charakteryzujące się dominacją zabudowy usługowo-produkcyjnej, wykazujące wyraźną odrębność przestrzenną i niezależność funkcjonalną, położone w znacznym oddaleniu od terenów zabudowanych, w których powinny być prowadzone działania mające na celu zapewnienie optymalnej obsługi komunikacyjnej, dostęp do niezbędnej infrastruktury technicznej oraz minimalizację niekorzystnego wpływu na sąsiadujące tereny niezurbanizowane;
 - 10) **OPF-10** - obszar leśny, charakteryzujący się dominacją terenów zieleni chronionej z zakazem zabudowy;
 - 11) **OPF-11** - obszar zieleni - w obszarach zurbanizowanych **Z-URB** i niezurbanizowanych **N-URB**, charakteryzujący się dominacją terenów zieleni urządzonej i terenów wypoczynku, rekreacji i sportu.
4. W modelu stanu istniejącego wyodrębniono **obszary węzłowe**, to jest obszary nieukształtowane, kreacji nowego zagospodarowania, które nie zostały przyporządkowane do żadnego z typów obszarów ukształtowanych z uwagi na ich substandardowy charakter i tymczasowy stan zagospodarowania. W **Modelu struktury przestrzenno-funkcjonalnej stanu docelowego (załącznik graficzny K/05.2) obszary węzłowe** stanu istniejącego (**załącznik graficzny K/05.1/U/22**) zostały przekształcone w samodzielne obszary **OPF-7** (obszary produkcyjno-techniczne) lub zasymilowały się przestrzennie i funkcjonalnie z pozostałymi obszarami **OPF**.
 5. **Model struktury przestrzenno-funkcjonalnej stanu docelowego** przedstawia **załącznik graficzny K/05.2**.
 6. Porównanie **załączników graficznych K/05.1/U/22 i K/05.2** pozwala na odczytanie kierunków zmian w **strukturze przestrzenno-funkcjonalnej** miasta, określonych w **Studium 2016**.

§ 8 KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE URBANISTYCZNEJ

1. **Model struktury urbanistycznej stanu docelowego** budowany jest analogicznie do modelu stanu istniejącego. Wyodrębniono w nim **jednostki** na czterech hierarchicznych poziomach, to jest:
 - 1) poziom 0 - miasto w granicach administracyjnych,
 - 2) poziom 1 – jednostki strukturalne 1 (OST/1) - są to **jednostki przestrzenne** położone w granicach administracyjnych miasta Sosnowca, rozgraniczane drogami **układu podstawowego tranzytowego D1**,
 - 3) poziom 2 – jednostki strukturalne 2 (OST/2) - są to **jednostki przestrzenne** położone w granicach poszczególnych jednostek poziomu 1, rozgraniczane drogami **układu podstawowego rozprowadzającego D2**,
 - 4) poziom 3 – jednostki urbanistyczne (OST/3) - są to **jednostki przestrzenne** położone w granicach poszczególnych jednostek poziomu 2, rozgraniczane drogami **układu podstawowego obsługowego D3**.
2. **Studium 2016** do budowy hierarchicznego **Modelu struktury przestrzennej stanu docelowego** wykorzystuje **Model struktury urbanistycznej stanu docelowego**, według odmiennych kryteriów wyznaczając zasięgi jednostek przestrzennych poszczególnych poziomów. Wspólnym, choć inaczej przyporządkowanym elementem **Modeli struktur urbanistycznej i przestrzennej stanu docelowego** są układy dróg **D1, D2 i D3**, tworzące obszar liniowy dróg.
3. **Model struktury urbanistycznej stanu docelowego** na poziomie 3 (OST/3) został przedstawiony na **załączniku graficznym K/06.2**.
4. **Model struktury urbanistycznej stanu docelowego** w zestawieniu z:
 - 1) drogami układu **podstawowego tranzytowego D1** przedstawia **załącznik graficzny K/07.1**,
 - 2) drogami układu **podstawowego tranzytowego D1 i podstawowego rozprowadzającego D2** przedstawia **załącznik graficzny K/07.2**,
 - 3) drogami układu **podstawowego tranzytowego D1, podstawowego rozprowadzającego D2 i podstawowego obsługowego D3** przedstawia **załącznik graficzny K/07.3**.
5. Porównanie **załączników graficznych K/06.1/U/21 i K/06.2** pozwala na odczytanie kierunków zmian w **strukturze urbanistycznej** miasta, określonych w **Studium 2016**.

§ 9 MODEL STRUKTURY PRZESTRZENNEJ STANU DOCELOWEGO

1. Budowa hierarchicznego **Modelu struktury przestrzennej stanu docelowego** nie jest prostym złożeniem czterech opisanych w **par. 5+8** modeli, wymaga indywidualnego zdefiniowania i wyodrębnienia elementów składowych struktury, to jest charakterystycznych dla przyszłości miasta, różnej skali **jednostek przestrzennych**, których delimitacja uwzględnia jednocześnie rozpoznane i zidentyfikowane:

- a) modele struktur stanu docelowego: urbanistycznej i przestrzenno-funkcjonalnej,
 - b) uwarunkowania komunikacyjne,
 - c) przeważające przeznaczenia oraz występujące w poszczególnych częściach miasta rzeczywiste i potencjalne możliwości integracji przestrzennej i społecznej (stanów istniejącego i docelowego),
 - d) modele struktur stanu istniejącego: geograficzno-społecznej i historyczno-kulturowej,
2. Zależności zachodzące pomiędzy poszczególnymi poziomami **Modelu struktury przestrzennej stanu docelowego** a modelami 1/is, 2/is struktur stanu istniejącego oraz **modelami 3/dc, 4/dc** struktur stanu docelowego przedstawiono w **załączniku tabelarycznym nr IIA/I** - Systematyka jednostek przestrzennych modeli struktur stanu istniejącego i modeli struktur stanu docelowego.
3. W **Studium 2016** zdefiniowano **Model struktury przestrzennej stanu docelowego**, wyodrębniając **jednostki przestrzenne**, zgodnie z systematyką:
- 1) poziom I - **rejony-p** traktowane są jako początek procesu redefinicji struktury osadniczej i służą osiągnięciu, poprzez zrównoważony rozwój całego miasta, stanu przestrzennej, funkcjonalnej i społecznej spójności struktur przestrzennej i osadniczej. Należą do nich:
 - a) **rejon-p** złożony, oznaczony symbolem: **A**, z podziałem pomocniczym na rejony-p proste, oznaczone symbolami: **A1, A2, A3, A4, A5, A6, A7**,
 - b) **rejony-p** proste, oznaczone symbolami: **B, C, D, E, F, G, H, I, J**;
 - 2) poziom II - **rejony-f** tworzą wewnętrzną strukturę **rejonów-p**, pełnią podobne zadania i cele, jednak przestrzennie i funkcjonalnie mają więcej wewnętrznych cech wspólnych, niż silnych związków z pozostałymi **rejonami-f**, położonymi w tym samym **rejonie-p**;
 - 3) poziom III - **obręby-f** z uwagi na ich niewielką skalę oraz możliwość szczegółowego, realnego określenia dla nich zasad i kierunków przestrzennych i funkcjonalnych przekształceń w zgodności z ogólną wizją rozwoju Sosnowca są z punktu widzenia **Studium 2016** i kreowanych przez nie kierunków zagospodarowania przestrzennego, najważniejszymi **jednostkami przestrzennymi**. Dla 145 wyodrębnionych **obrębów-f** opracowano w formie graficznej i opisowej indywidualne karty obrębów, stanowiące przedmiot **Tomu IIB**;
 - 4) poziom IV - **tereny-f** - niewielkie powierzchniowo obszary, charakteryzują się jednorodnością lub zbieżnością przeznaczeń, a zatem pozwalają na odniesienie ustaleń Studium 2016 do ustaleń planów miejscowych.
4. Wszystkie **rejony-p**, **rejony-f**, **obręby-f** oraz **tereny-f** są powiązane w jedną, spójną, miejską strukturę poprzez **obszar przestrzeni ogólnodostępnych (par. 39)** oraz **obszar przestrzeni zieleni (par. 28)**.
5. Każdemu z wyodrębnionych **rejonów-p** przypisuje się w **Studium 2016** odmienne zadania i role, jakie powinny osiągnąć w horyzoncie czasowym 2035.
6. Systematykę **Modelu struktury przestrzennej stanu docelowego** (z pominięciem **terenów-f**), z przypisanymi im niepowtarzalnymi symbolami literowo-cyfrowymi, identyfikującymi każdą **jednostkę przestrzenną** w konkretnym rejonie miasta oraz na określonym poziomie przestrzennych i strukturalnych zależności, przedstawiono w tabeli nr 1.

Tabela nr 1. Model struktury przestrzennej stanu docelowego - systematyka jednostek przestrzennych: rejony-p, rejony-f, obręby-f.

Rejony przestrzenne proste i złożone Poziom I		Rejony przestrzenne pomocnicze proste Poziom I		Rejony funkcjonalne Poziom II		Obręby funkcjonalne Poziom III	
symbol	pow. w ha	symbol	pow. w ha	symbol	pow. w ha	symbol	pow. w ha
1	2	3	4	5	6	7	8
A złożony	2712,36	A1 prosty	1029,43	A1a	273,09	A1a.1	99,79
						A1a.2	48,04
						A1a.3	24,77
						A1a.4	13,33
						A1a.5	39,86
						A1a.6	17,74
						A1a.7	10,50
						A1a.8	19,05
				A1b	332,56	A1b.1	26,87
						A1b.2	45,66
						A1b.3	11,59
						A1b.4	34,59
						A1b.5	22,33

Rejony przestrzenne proste i złożone Poziom I		Rejony przestrzenne pomocnicze proste Poziom I		Rejony funkcjonalne Poziom II		Obręby funkcjonalne Poziom III	
symbol	pow. w ha	symbol	pow. w ha	symbol	pow. w ha	symbol	pow. w ha
1	2	3	4	5	6	7	8
						A1b.6	33,65
						A1b.7	11,75
						A1b.8	10,79
						A1b.9	21,46
						A1b.10	69,13
						A1b.11	18,46
						A1b.12	21,84
				A1c	170,92	A1c.1	91,76
						A1c.2	62,29
						A1c.3	16,86
				A1d	215,36	A1d.1	47,68
						A1d.2	20,73
						A1d.3	37,59
						A1d.4	24,68
						A1d.5	84,26
		A2 prosty	422,31	A2a	295,24	A2a.1	28,90
						A2a.2	20,92
						A2a.3	54,57
						A2a.4	61,43
						A2a.5	38,79
						A2a.6	58,16
						A2a.7	32,46
				A2b	118,35	A2b.1	67,15
						A2b.2	13,77
						A2b.3	37,39
		A3 prosty	214,18	A3	214,18	A3.1	17,48
						A3.2	35,60
						A3.3	50,75
						A3.4	36,81
						A3.5	17,55
		A4 prosty	364,86	A4a	174,16	A4a.1	127,63
						A4a.2	46,53
				A4b	132,81	A4b.1	90,26
		A5 prosty	167,17	A5	167,17	A4b.2	42,55
						A4c.1	46,10
						A5.1	36,17
		A6 prosty	267,73	A6	267,73	A5.2	127,27
						A6.1	20,05
						A6.2	40,14
		A7 prosty	181,36	A7	181,36	A6.3	207,56
						A7.1	33,60
						A7.2	147,76
B prosty	310,15	---	---	B1	108,19	B1.1	23,75
						B1.2	42,07
						B1.3	42,38
				B2	201,96	B2.1	42,19
						B2.2	83,20
C prosty	569,83	---	---	C1	241,39	B2.3	76,57
						C1.1	55,79
						C1.2	76,19
						C1.3	25,30

Rejony przestrzenne proste i złożone Poziom I		Rejony przestrzenne pomocnicze proste Poziom I		Rejony funkcjonalne Poziom II		Obręby funkcjonalne Poziom III	
symbol	pow. w ha	symbol	pow. w ha	symbol	pow. w ha	symbol	pow. w ha
1	2	3	4	5	6	7	8
						C1.4	36,45
						C1.5	10,21
						C1.6	37,44
				C2	103,44	C2.1	24,90
						C2.2	78,54
				C3	180,26	C3.1	57,99
						C3.2	88,65
						C3.3	31,66
				C4	12,07	C4.1	12,07
				C5	15,41	C5.1	15,41
D prosty	1169,43	---	---	D1	335,89	D1.1	16,36
						D1.2	26,80
						D1.3	54,61
						D1.4	55,67
						D1.5	52,80
						D1.6	91,85
						D1.7	37,82
				D2	365,29	D2.1	23,73
						D2.2	73,55
						D2.3	77,82
						D2.4	29,61
						D2.5	23,81
						D2.6	51,30
						D2.7	40,85
				D2.8	44,43		
				D3	459,45	D3.1	26,55
						D3.2	40,15
						D3.3	62,26
						D3.4	83,66
						D3.5	246,82
E prosty	2273,65	---	---	E1	325,03	E1.1	216,97
						E1.2	82,30
						E1.3	25,79
				E2	284,06	E2.1	123,35
						E2.2	101,46
						E2.3	59,17
				E3	586,30	E3.1	178,08
						E3.2	404,06
				E4	1073,68	E4.1	55,33
						E4.2	47,94
						E4.3	94,92
						E4.4	28,67
						E4.5	9,75
E4.6	837,14						
F prosty	524,05	---	---	F1	207,28	F1.1	72,78
						F1.2	56,48
						F1.3	78,01
				F2	56,88	F2.1	23,67
						F2.2	32,22
				F3	176,99	F3.1	23,20
						F3.2	22,57
						F3.3	131,19

Rejony przestrzenne proste i złożone Poziom I		Rejony przestrzenne pomocnicze proste Poziom I		Rejony funkcjonalne Poziom II		Obręby funkcjonalne Poziom III	
symbol	pow. w ha	symbol	pow. w ha	symbol	pow. w ha	symbol	pow. w ha
1	2	3	4	5	6	7	8
				F4	64,73	F4.1	24,35
						F4.2	36,53
				F5	6,63	F5.1	6,63
G prosty	465,24	---	---	G1	163,03	G1.1	54,85
						G1.2	15,01
						G1.3	48,02
						G1.4	45,16
				G2	299,62	G2.1	73,83
						G2.2	31,24
						G2.3	194,55
H prosty	483,09	---	---	H1	361,32	H1.1	61,64
						H1.2	21,01
						H1.3	45,27
						H1.4	16,10
						H1.5	12,66
						H1.6	10,42
						H1.7	106,95
						H1.8	87,28
				H2	23,44	H2.1	23,44
				H3	94,73	H3.1	94,73
I prosty	312,54	---	---	I1	311,33	I1.1	72,55
						I1.2	48,41
						I1.3	29,38
						I1.4	42,18
						I1.5	39,06
						I1.6	30,92
						I1.7	50,05
J prosty	40,24	---	---	J1	40,24	J1.1	40,24

Uwaga: Tylko rejony przestrzenne proste podlegają podziałom na rejony funkcjonalne, stąd w przypadku rejonów o złożonej wewnętrznej strukturze, niezbędny był ich dodatkowy podział na tzw. rejony pomocnicze.

6. Model struktury przestrzennej stanu docelowego stanowi podstawę zapisu kierunków zmian w strukturze przestrzennej - w **Studium 2016** ustalenia tekstowe, tabelaryczne i graficzne zostały odniesione do wyodrębnionych elementów struktury przestrzennej.
7. Granice **rejonów-p**, **rejonów-f**, **obrubów-f** i **terenów-f** mogą być w planach miejscowych modyfikowane z uwagi na szczegółowe uwarunkowania prawne (w tym własnościowe) i techniczne, ujawniane w trakcie sporządzania tych planów. Fragmenty nieruchomości, powstałe w wyniku dopuszczalnych modyfikacji, mogą być włączone do przyległych **rejonów-p**, **rejonów-f**, **obrubów-f** i **terenów-f**, przyjmując ich cechy i przeznaczenia.

§ 10 SZCZEGÓŁOWE KIERUNKI ZMIAN - SYSTEMATYKA

1. O jakości, potencjale i możliwościach rozwojowych struktury przestrzennej decydują kierunki zmian określone dla obszarów liniowych, związanych ze środowiskiem naturalnym (**obszar liniowy wód**) oraz antropogenicznym (**obszary liniowe dróg, kolei, tramwajów**), które tworzą system połączeń i korytarzy komunikacyjnych i ekologicznych, ingerujący w strukturę przestrzenną, a jednocześnie ją integrujący oraz kierunki zmian w przeznaczeniu terenów odniesione do zasięgu obszarów zurbanizowanego i niezurbanizowanego. Z tego powodu szczegółowe kierunki zmian w strukturze przestrzennej Miasta Sosnowca, zostały określone w kolejności zgodnej z poniższą systematyką:

- 1) kierunki zmian w obszarach liniowych:
 - a) wód płynących,
 - b) dróg,
 - c) kolei,
 - d) tramwajów,
- 2) kierunki zmian obszarów niezurbanizowanych,
- 3) kierunki zmian obszarów zurbanizowanych.

§ 11 KIERUNKI ZMIAN W OBSZARZE LINIOWYM WÓD PŁYNĄCYCH

1. Do **obszaru liniowego wód** należą tereny wód płynących, dla których **Studium 2016** określiło kierunek przeznaczenia WP. Występujące w **strukturze przestrzennej** miasta wody płynące, w zależności od przebiegu, przeznaczenia, funkcji przyległych terenów, zagospodarowania pasa przywodnego, zabezpieczenia przeciwpowodziowego, pełnią odmienne funkcje w układzie wód płynących.
2. W **Studium 2016** do **obszaru liniowego wód płynących** zaliczono:
 - a) **WP1** – rzekę Przemszę,
 - b) **WP2** – rzekę Białą Przemszę,
 - c) **WP3** – rzekę Brynicę,
 - d) **WP4** – rzekę Bobrek.
3. Granice pasa wodnego rzek wyodrębnionych w **obszarze liniowym wód płynących** pozostaną bez zmian.
4. Kierunki zmian w **systemie wód płynących** określono w **Rozdziale VI**.
5. Kierunki zmian w **obszarze liniowym wód płynących** przedstawiono na **załączniku graficznym K/15**.

§ 12 KIERUNKI ZMIAN W OBSZARZE LINIOWYM DRÓG

1. Występujące w **strukturze przestrzennej** miasta drogi, w zależności od parametrów i cech technicznych, szerokości linii rozgraniczających, zagospodarowania pasa drogowego i przyległych doń terenów, linii zabudowy, możliwości obsługi i zapewnienia z drogi dostępności do przyległych terenów oraz podatności na przebudowy, pełnią odmienne funkcje w docelowym układzie dróg publicznych miasta. Do **obszaru liniowego dróg** zaliczono tereny istniejących dróg publicznych wszystkich klas i kategorii technicznych, a także planowane drogi publiczne.
2. W **Studium 2016** uwzględniając kryteria funkcjonalne prowadzonego ruchu oraz istniejące, zmieniane i planowane klasy techniczne dróg i ich kategorie, a także stan ich realizacji w **obszarze liniowym dróg** wskazano drogi układów:
 - 1) **podstawowego przelotowego D1**, przedstawione w **załączniku tabelarycznym nr IIA/II**,
 - 2) **podstawowego rozprowadzającego D2**, przedstawione w **załączniku tabelarycznym nr IIA/III**,
 - 3) **podstawowego obsługowego D3**, przedstawione w **załączniku tabelarycznym nr IIA/IV**.
3. Do **obszaru liniowego dróg** nie zalicza się dróg należących do układu **uzupełniającego obsługowego D4**. W razie potrzeby przyjmują one rolę **terenów-f** i są uwzględnione w **rysunku Studium 2016 nr IIA/1**.
4. W docelowym układzie dróg publicznych wyodrębniono, na podstawie stanu ich realizacji, drogi:
 - 1) istniejące – wskazane do zachowania i adaptacji, których ewentualne remonty i przebudowy nie będą wymagały zmiany zasięgu linii rozgraniczających drogi, tym samym istniejące granice pasa drogowego pozostaną bez zmian,
 - 2) zmieniane – istniejące lub wyznaczone w obowiązujących planach miejscowych, wskazane do zmiany, których przebudowy będą wymagały zmiany przebiegu lub zmiany szerokości linii rozgraniczających drogi,
 - 3) planowane – wskazane do realizacji na podstawie **Studium 2016**, których budowa będzie wymagała ustalenia nowych linii rozgraniczających drogi, tym samym wyznaczenia nowego pasa drogowego.
5. Kierunki rozwoju systemu komunikacji drogowej określono w **par. 32**.
6. Kierunki zmian w **obszarze liniowym dróg** przedstawiono w **załączniku graficznym K/11**.

§ 13 KIERUNKI ZMIAN W OBSZARZE LINIOWYM KOLEI

1. Do **obszaru liniowego kolei**, to jest ogólnomiejskiego systemu komunikacji kolejowej, zaliczono wszystkie wyodrębnione na **rysunkach Studium 2016** trasy kolejowe, z uwzględnieniem terenów zamkniętych (kolejowych).
2. Kierunki zmian w **obszarze liniowym kolei** uwzględniają podział tras kolei według kryterium stanu realizacji i kryterium techniczno-funkcjonalnego prowadzonego ruchu.

3. Według stanu realizacji w docelowym układzie tras kolei wyodrębniono trasy istniejące - wskazane do zachowania i adaptacji, których ewentualne remonty i przebudowy nie będą wymagały zmiany zasięgu linii rozgraniczających tras, tym samym istniejące granice pasa kolejowego pozostaną bez zmian.
4. Według kryterium techniczno-funkcjonalnego prowadzonego ruchu, uwzględniających specyfikę: lokalizacji, parametrów i cech technicznych, zagospodarowania pasa kolejowego i przyległych doń terenów, linii zabudowy, możliwości zmniejszenia szerokości pasa kolejowego, a także odmienne funkcje jakie pełnią w **Modelu struktury przestrzennej stanu docelowego**, docelowy układ tras kolei podzielono na trasy:
 - 1) prowadzące ruch osobowy i towarowy, zaliczane do:
 - a) tras międzynarodowych i krajowych,
 - b) tras krajowych,
 - c) tras regionalnych;
 - 2) prowadzące ruch towarowy zaliczane do: tras krajowych;
 - 3) prowadzące ruch towarowy, niewyznaczone jako **tereny-f**, zaliczane do: tras przemysłowych - lokalnych.
5. W **Studium 2016** nie zalicza się do **obszaru liniowego kolei** tras kolejowych związanych wyłącznie z obsługą – dojazdami do istniejących lub planowanych terenów przemysłowych i produkcyjnych, które jednocześnie nie stanowią terenów zamkniętych.
6. Kierunki rozwoju **systemu komunikacji kolejowej** określono w **par. 34**.
7. Kierunki zmian w **obszarze liniowym kolei** przedstawiono na **załączniku graficznym K/16**.

§ 14 KIERUNKI ZMIAN W OBSZARZE LINIOWYM TRAMWAJÓW

1. Do **obszaru liniowego tramwajów**, to jest ogólnomiejskiego systemu komunikacji tramwajowej, zaliczono wszystkie trasy linii tramwajowych. Ze względu na ich położenie w granicach dróg (z wyjątkiem nielicznych odcinków) nie zostały one wyodrębnione na **rysunkach Studium 2016** jako samodzielne tereny-f.
2. Kierunki rozwoju **systemu komunikacji tramwajowej** określono w **par. 35**.
3. Kierunki zmian w **obszarze liniowym tramwajów** przedstawiono w **załączniku graficznym K/17**.

§ 15 KIERUNKI ZMIAN W OBSZARACH NIEZURBANIZOWANYCH N-URB/dc

1. W **Studium 2016**, w celu ochrony terenów otwartych i zapobieganiu „rozlewaniu się” zabudowy wyznacza się obszar niezurbanizowany stanu docelowego **N-URB/dc**.
2. Do obszaru niezurbanizowanego **N-URB/dc** zaliczono:
 - 1) tereny-f o kierunkach przeznaczenia oznaczonych symbolami: **L1** (stanowiące zwarte kompleksy leśne) i **Z5**;
 - 2) tereny wód o kierunkach przeznaczenia oznaczonych symbolami **WP** i **WS**, stanowiące **zwarte tereny zieleni**.
3. Dla terenów niezurbanizowanych **N-URB/dc** ustala się standardy charakteryzujące i opisujące kierunki zmian w strukturze przestrzennej, w tym:
 - 1) włączenie zwartych terenów zieleni do **obszaru przestrzeni zieleni** na zasadach zawartych w par. 28 oraz do **obszaru przestrzeni chronionej** na zasadach zawartych w par. 27;
 - 2) zakaz nowej zabudowy, z zastrzeżeniem zabudowy realizowanej na podstawie przepisów o lasach oraz istniejącej zabudowy i zagospodarowania terenu;
 - 3) dopuszczenie realizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym i lokalnym, z zastrzeżeniem minimalizacji wycinek drzew;
 - 4) dopuszczenie nowych przebiegów infrastruktury technicznej, w pierwszej kolejności wewnątrz istniejących i planowanych dróg;
 - 5) w **terenach-f** o kierunku przeznaczenia **L1** dopuszczenie:
 - a) utworzenia parku leśnego o zasięgu lokalnym lub regionalnym,
 - b) realizacji ścieżek pieszych i rowerowych oraz niekubaturowych elementów rekreacyjnych, niewymagających zmiany sposobu użytkowania terenów leśnych na cele nieleśne.
4. Obszar niezurbanizowany **N-URB/dc** został przedstawiony w **załączniku graficznym K/12**.

§ 16 KIERUNKI ZMIAN W OBSZARACH ZURBANIZOWANYCH Z-URB/dc

1. W **Studium 2016** wyznacza się docelowy obszar zurbanizowany **Z-URB/dc**, do którego należą:
 - 1) tereny zabudowy o kierunkach przeznaczenia: **MW1, MW2, MN1, MN2, MZ, MU, TU, TU1, TU2, TU3, TU4, UC, UM, K, T1, SR, SW, TP, P1, P2, P3, P4, TI**;

- 2) tereny o kierunkach przeznaczenia: **L1, L2, Z1, Z2, Z3, Z4, Z6** oraz **WP** należące do **rozproszonych terenów zieleni**.
2. Dla terenów zurbanizowanych **Z-URB/dc** ustala się standardy charakteryzujące i opisujące kierunki zmian w strukturze przestrzennej, w tym:
 - 1) kierunki przeznaczeń dla terenów zabudowanych określono w par. 18 i 19;
 - 2) włączenie terenów należących do **rozproszonych terenów zieleni** oraz terenów **SR** i **SW** do **obszaru przestrzeni zieleni** na zasadach zawartych w par. 28;
 - 3) włączenie terenów **L1** do **obszaru przestrzeni chronionej** na zasadach zawartych w par. 27.
3. Docelowy obszar zurbanizowany **Z-URB/dc** winien zagwarantować miastu zrównoważony rozwój, przestrzenną spójność, integrację infrastruktury komunikacyjnej i technicznej oraz skuteczne przeciwdziałanie niekontrolowanemu „rozlewaniu się” zabudowy.
4. **Rozproszone tereny zieleni** na tle obszaru zurbanizowanego **Z-URB/dc** zostały przedstawione w **załączniku graficznym K/13**.

ROZDZIAŁ IV

KIERUNKI ZMIAN W PRZEZNACZENIU TERENÓW

§ 17 PRZEZNACZENIA TERENÓW - DEFINICJE

Definicje pojęć stosowanych w **Rozdziale IV Tomu IIA**.

- 1) **przeznaczenia dominujące** - przez które należy rozumieć, iż określony w **Studium 2016** kierunek przeznaczenia terenu odnosi się do przeważającej powierzchni nieruchomości położonych w granicach każdego z **terenów-f** wyznaczonych graficznie na rysunku **Studium 2016**;
- 2) **przeznaczenia równorzędne** – przez które należy rozumieć, iż dla specyficznych terenów-f, dla których nie jest możliwe lub wskazane określenie jednoznacznego kierunku przeznaczenia terenu w postaci przeznaczenia dominującego, dopuszcza się określenie z nazwy kilku przeznaczeń, z których każde, może w planach miejscowych stać się przeznaczeniem dominującym – podstawowym przeznaczeniem terenu;
- 3) **przeznaczenie dopuszczone** – przez które należy rozumieć:
 - istniejące przeznaczenie i zagospodarowanie, w tym wymieniane i niewymieniane z nazwy przeznaczenia elementarne oraz przeznaczenia wynikające z prawomocnych decyzji administracyjnych,
 - nowe, wymieniane z nazwy, wskazane w Tomie IIB kierunki przeznaczenia terenu, dopuszczone dla części **terenu-f**, niekolidujące, uzupełniające lub wzbogacające przeznaczenie dominujące,z których każde może w planach miejscowych stać się podstawowym przeznaczeniem terenu;
- 4) **przeznaczenia elementarne** - należy rozumieć określane z nazwy (*symbolu*) dla konkretnych terenów, kontynuowane i nowe funkcje związane z realizacją celów publicznych, takie jak **ua, uk, ud, uo, un, uz, ut, up, ku, sr, it**, oraz związane z zaspokajaniem podstawowych potrzeb, takie jak **zd, uh, uw, ug, mw, mz**, z zastrzeżeniem, iż w planach miejscowych przeznaczenie to może być zmienione na inne, niekolizyjne z przeznaczeniami dominującym i dopuszczonym;
- 5) **przynależne zagospodarowanie terenów** – należy przez to rozumieć, iż w planach miejscowych poza przeznaczeniem dominującym, równorzędnym i dopuszczonymi istnieje możliwość określania w granicach każdego wyznaczonego w **Studium 2016 terenu-f** dodatkowego zagospodarowania przynależnego, zachowującego specyfikę obszarów Z-URB i N-URB, z zastrzeżeniem, iż zagospodarowanie to nie naruszy ustalonej polityki przestrzennej, zasad ładu przestrzennego oraz pozostałych ustaleń określonych w **Studium 2016** dla danego **terenu-f**. Przynależnym zagospodarowaniem terenu mogą być odpowiednio:
 - a) istniejące i planowane, przystosowane przede wszystkim do ruchu pieszego, place, skwery, aleje, ścieżki itp., a także trasy turystyczne, ścieżki rowerowe należące do przestrzeni komunikacji (odnosi się do Z-URB i N-URB),
 - b) istniejące lub planowane: drogi publiczne należące do podstawowego i uzupełniającego układu drogowego, klasy zbiorczej, lokalnej i dojazdowej, a także drogi wewnętrzne, powierzchnie jezdne, postojowe oraz inne tereny o utwardzonych nawierzchniach, (odnosi się do Z-URB i N-URB),
 - c) parkingi naziemne, realizujące zapotrzebowanie na miejsca postojowe (odnosi się do Z-URB i N-URB),
 - d) parkingi wielopoziomowe i garaże, w tym naziemne, podziemne i nadziemne realizujące zapotrzebowanie na miejsca postojowe (odnosi się do Z-URB),
 - e) powierzchnie zieleni, w tym zieleń urządzona i nieurządzona, zieleń wysoka, średnia i niska, a także zagospodarowanie rekreacyjne i sportowe niekubaturowe (odnosi się do Z-URB i N-URB),
 - f) wody płynące i stojące (odnosi się do Z-URB i N-URB),
 - g) obiekty liniowe infrastruktury technicznej, w tym: sieci, przyłącza i urządzenia związane z uzbrojeniem terenu, wraz z zagwarantowaniem dostępności komunikacyjnej do nich (odnosi się do Z-URB i N-URB),z zastrzeżeniem, iż w planach miejscowych wymienione przeznaczenia, funkcje oraz sposoby zagospodarowania i urządzenia terenu będą wymagały jednoznacznych graficznych i tekstowych ustaleń.

§ 18 PRZEZNACZENIA TERENÓW - KIERUNKI ZMIAN

1. W **Tomie I**, w ramach inwentaryzacji urbanistycznej, wyodrębniono siedem podstawowych grup funkcji terenów stanu istniejącego, o symbolach:
 - a) TK – terenu komunikacji,
 - b) TM – tereny zabudowy mieszkaniowej,
 - c) TU – tereny zabudowy usługowej,
 - d) TP – tereny zabudowy przemysłowej,
 - e) TI – tereny zabudowy infrastruktury,
 - f) TZ – terenu zieleni i wód,
 - g) TS – tereny zamknięte (specjalne).Analogiczny podział zastosowano również w **Tomie II**.
2. W **Tomie I**, w ramach inwentaryzacji urbanistycznej, w każdej z ww. grup terenów wyodrębniono funkcje odniesione do jednej lub wielu nieruchomości (działek) o zbieżnych sposobach zagospodarowania i użytkowania terenów stanu istniejącego. Szczegółowość ta, właściwa na etapie **Uwarunkowań**, w **Tomie II** została uogólniona (zagregowana), przede wszystkim w odniesieniu do terenów zabudowy usługowej (TU) i dla każdego **terenu-f** sprowadzona do kierunku przeznaczenia terenu, wyznaczonego na **rysunku Studium 2016** nr IIA.
3. W **Kierunkach**, niezależnie od wyodrębnienia kierunków przeznaczenia terenów, wyznaczono **strefy funkcjonalne**, których zasięgi nie pokrywają się z granicami **terenów-f**, a specyfika każdej z nich dodatkowo ukierunkowuje ustalenia planów miejscowych dla położonych w jej granicach nieruchomości.
4. Każdy z wyznaczonych na **rysunku Studium 2016** nr IIA **terenów-f** identyfikowany jest poprzez niepowtarzalny symbol literowo cyfrowy zawierający:
 - a) symbol określonego **rejonu przestrzennego** np. D...,
 - b) związany z nim numer lub symbol **rejonu funkcjonalnego** np. A1a..., D2...,
 - c) numer **obrębu funkcjonalnego** np.: A1a.1/..., D2.4/...,
 - d) informację o kierunku przeznaczenia terenu poprzez nadanie numeru i symbolu **terenu-f**. np./6.MN1.
5. Każdemu z **terenów-f** przypisano w formie graficznej (**rysunek Studium 2016** nr IIA), tekstowej i tabelarycznej (Tom IIB) ustalenia tj. **przeznaczenie dominujące, przeznaczenia równorzędne, przeznaczenia dopuszczone, przeznaczenia elementarne, wskaźniki urbanistyczne**.
6. Ustalenia **Studium 2016** w formie graficznej, tekstowej i tabelarycznej dostosowano do docelowej **struktury przestrzennej** miasta.
7. Graficzny zapis kierunków zmian w przeznaczeniu terenów położonych w granicach administracyjnych miasta (**przeznaczenia dominujące**, określone symbolem **przeznaczenia terenu-f** i **przeznaczenia elementarne**), przedstawia **rysunek Studium 2016** nr IIA/1.

§ 19 PRZEZNACZENIA TERENÓW FUNKCJONALNYCH

1. **TK – tereny i strefy komunikacji – drogi i koleje**, wśród których wyodrębniono następujące kierunki przeznaczenia terenów:
Tabela nr 2.

TERENY KOMUNIKACJI – TK		
SYMBOL	OPIS OGÓLNY	OPIS SZCZEGÓŁOWY
1	2	3
KDS	tereny dróg ekspresowych	drogi publiczne klasy ekspresowej
KDGP	tereny dróg głównych ruchu przyspieszonego	drogi publiczne klasy głównej ruchu przyspieszonego
KDG	tereny dróg głównych	drogi publiczne klasy głównej
KDZ	tereny dróg zbiorczych	drogi publiczne klasy zbiorczej
KDL	tereny dróg lokalnych	drogi publiczne klasy lokalnej
KDD	tereny dróg dojazdowych	drogi publiczne klasy dojazdowej
KDX	tereny dróg pieszych i pieszo-jezdnych	drogi piesze, pieszo-jezdne
KDP	tereny placów	place
KKT	tereny kolei	tereny i trasy kolei

2. **TI – tereny infrastruktury**, wśród których wyodrębniono następujące kierunki przeznaczenia terenów:

Tabela nr 3.

TERENY INFRASTRUKTURY TI		
SYMBOL	OPIS OGÓLNY	OPIS SZCZEGÓŁOWY
1	2	3
TI	tereny infrastruktury technicznej	tereny energetyki – stacje GPZ, transformatorowe
		wodociągów - stacje pomp
		tereny urządzeń i obiektów związanych z ciepłownictwem, takie jak węzły cieplne, wymiennikownie
		tereny oczyszczalni ścieków
		tereny związane z gospodarką odpadami, takie jak składowiska odpadów, sortownie odpadów z dopuszczeniem przetwarzania przyjaznego dla środowiska oraz terenów sąsiednich

3. **TZ – tereny zieleni i wód**, wśród których wyodrębniono następujące kierunki przeznaczenia terenów:

Tabela nr 4.

TERENY ZIELENI I WÓD TZ		
SYMBOL	OPIS OGÓLNY	OPIS SZCZEGÓŁOWY
1	2	3
L1	tereny lasów	lasy, nieruchomości i obiekty lasów państwowych, lasów komunalnych, pozostałych wraz z terenami zabudowanymi na gruntach leśnych, tereny nieurządzonych terenów śródlęsnych, do których należą grunty oznaczone w ewidencji symbolami: Ls
L2	tereny parków leśnych	parki leśne, tereny zadrzewione, nieruchomości i obiekty lasów państwowych, lasów komunalnych, pozostałych wraz z terenami zabudowanymi na gruntach leśnych, z dopuszczeniem niekubaturowego zagospodarowania rekreacyjnego
Z1	tereny zieleni urządzonej obszaru zurbanizowanego	parki, skwery, zieleńce, założenia zieleni
Z2	tereny cmentarzy	cmentarze grzebalne i niegrzebalne
Z3	tereny zieleni pozostałej obszaru zurbanizowanego	zieleń pozostała niewymieniona w innych przeznaczeniach położona w obszarze zurbanizowanym Z-URB/dc
Z4	tereny ogrodów działkowych	ogrody działkowe
Z5	tereny zieleni pozostałej obszaru niezurbanizowanego	zieleń pozostała niewymieniona w innych przeznaczeniach nieurzadzona, z zadrzewieniem zwartym i rozproszonym położona w obszarze niezurbanizowanym N-URB/dc
Z6	tereny zieleni buforowej	zieleń pozostała niewymieniona w innych przeznaczeniach o charakterze buforowym, w tym zieleń izolacyjna, z możliwością przekształcenia w tereny zabudowy wyłącznie w przypadkach określonych w tomie IIB
WS	tereny wód powierzchniowych stojących	wody powierzchniowe stojące, stawy, oczka wodne i pozostałe akweny
WP	tereny wód powierzchniowych płynących	wody powierzchniowe płynące

4. **TS – tereny specjalne**, wśród których wyodrębniono następujące kierunki przeznaczenia terenów:

Tabela nr 5.

TERENY SPECJALNE		
SYMBOL	OPIS OGÓLNY	OPIS SZCZEGÓŁOWY
1	2	3
TZ	tereny zamknięte	wskazane tereny zamknięte w rozumieniu przepisów odrębnych (traktowane jak przeznaczenie), w granicach których studium nie podejmuje żadnych ustaleń

5. **TM – tereny zabudowy mieszkaniowej**, wśród których wyodrębniono następujące kierunki przeznaczenia terenów:

Tabela nr 6.

TERENY ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ TM		
SYMBOL	OPIS OGÓLNY	OPIS SZCZEGÓŁOWY
1	2	3
MW1	tereny mieszkaniowe wielorodzinne	tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, z dopuszczeniem usług wyłącznie na poziomie parteru oraz kondygnacjach poniżej parteru, realizowanych w formie jednej bryły, z zastrzeżeniem: – ograniczenia rodzajów usług*
MW2	tereny mieszkaniowe wielorodzinne z usługami	tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, dopuszczeniem usług na poziomie parteru oraz kondygnacjach poniżej parteru, z zastrzeżeniem: – ograniczenia rodzajów usług* – dopuszczenia lokalizacji usług na samodzielnych działkach, przy czym powierzchnia tych działek nie może przekroczyć 30% powierzchni danego terenu MW2
MN1	tereny mieszkaniowe jednorodzinne	– tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z ograniczonym dopuszczeniem usług stanowiących do 30% powierzchni całkowitej domu jednorodzinnej, realizowanych w formie jednej bryły, – zabudowa mieszkaniowa typu mały dom** z dopuszczeniem lokalizacji usług wyłącznie na poziomie parteru oraz kondygnacjach poniżej parteru z zastrzeżeniem: – ograniczenia rodzajów usług*
MN2	tereny mieszkaniowe jednorodzinne z usługami	– tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami stanowiącymi do 30% powierzchni całkowitej domu jednorodzinnej, zabudowa mieszkaniowa typu mały dom z usługami na poziomie parteru oraz kondygnacjach poniżej parteru, z zastrzeżeniem: – ograniczenia rodzajów usług*, – dopuszczenia lokalizacji usług na samodzielnych działkach, przy czym powierzchnia tych działek nie może przekroczyć 20% powierzchni danego terenu MN2
MZ	tereny mieszkalnictwa zbiorowego	tereny hoteli, moteli, schronisk, domów akademickich i burs
MU	tereny mieszkaniowo usługowe	tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej z dopuszczeniem usług zintegrowanych z bryłą budynku mieszkalnego oraz wolnostojących budynków usługowych, z zastrzeżeniem: – ograniczenia rodzajów usług*, – dopuszczenia lokalizacji usług na samodzielnych działkach, – z zachowaniem dominacji funkcji mieszkaniowej*** w granicach danego terenu MU

(*) – ograniczenie rodzajów usług – oznacza, iż w planie miejscowym w sposób jednoznaczny zostaną określone dopuszczone rodzaje usług nie kolizyjne z podstawową funkcją zabudowy mieszkaniowej,

(**) – zabudowa mieszkaniowa typu mały dom – oznacza budynki mieszkalne wielorodzinne do czterech lokali mieszkalnych, o wysokości do III kondygnacji nadziemnych, o powierzchni zabudowy nie większej niż 300 m²,

(***) – dominacja funkcji mieszkaniowej – oznacza iż przeznaczenie dominujące musi stanowić więcej niż 50% wszystkich powierzchni całkowitych wszystkich budynków istniejących i planowanych położonych w granicach danego terenu.

6. **TU – tereny zabudowy usługowej**, wśród których wyodrębniono następujące kierunki przeznaczenia terenów:

Tabela nr 7.

TERENY ZABUDOWY USŁUGOWEJ TU		
SYMBOL	OPIS OGÓLNY	OPIS SZCZEGÓŁOWY
1	2	3
TU	tereny usług	tereny usług z grup: TU1, TU2
TU1	tereny usług komercyjnych	tereny usług, biur, siedziby firm, banki, ubezpieczenia, handel z wyłączeniem handlu o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ² , rzemiosło, gastronomia

TU2	tereny usług publicznych	tereny usług administracji publicznej, usług oświaty i edukacji, usług nauki i szkolnictwa wyższego, zdrowia i opieki społecznej, usług kultury, usług kultu religijnego oraz służb publicznych
TU3	tereny usług wystawienniczych	tereny hal wystawienniczych, ekspozycyjnych
TU4	tereny usług produkcyjnych	tereny niewymienione w grupie pozostałych terenów usług usługi związane z różnymi formami produkcji o ograniczonym charakterze z uwagi na możliwe sąsiedztwo terenów o innych przeznaczeniach wymagających różnych form ochrony
TU5	tereny usług komunalnych	tereny schronisk dla zwierząt
UC	tereny usług i handlu o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ²	tereny handlu o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ² – zgodnie z ustaleniami par. 52
UM	tereny usługowo mieszkaniowe	tereny usług z dopuszczeniem funkcji mieszkalnych zintegrowanych z bryłą budynku usługowego, z zastrzeżeniem: – nie kolizyjności przeznaczeń usługowych i dopuszczonych funkcji mieszkalnych, – ograniczenia rodzajów usług*, – zachowania dominacji funkcji usługowej*** w granicach danego terenu UM
K	tereny usług komunikacji	tereny stacje paliw płynnych i gazowych, myjnie, stacje obsługi pojazdów, salony samochodowe
T1	tereny usług techniczno-transportowych	tereny logistyki, składy, magazyny, bazy, zajezdnie
SR	tereny usług sportu i rekreacji	tereny i obiekty związane ze sportem wyczynowym, amatorskim i kulturą fizyczną
SW	tereny usług rekreacji i wypoczynku	tereny i obiekty związane z rekreacją i wypoczynkiem

- f) usługi zdrowia, opieki zdrowotnej i opieki społecznej – o symbolach **uz**,
- g) usługi telekomunikacji – o symbolu **ut**,
- h) usługi służby publiczne – o symbolu **up**,
- i) usługi transportu publicznego – o symbolu **kp**,
- j) usługi sportu i rekreacji – o symbolu **sr**,
- k) infrastruktura techniczna – stacje transformatorowe, wymiennikownie, pompownie – o symbolu **it**,
- l) ogrody działkowe – o symbolu **zd**,
- m) usługi handlu detalicznego – o symbolu **uh**,
- n) usługi handlu hurtowego – o symbolu **uw**,
- o) usługi gastronomii – o symbolu **ug**,
- p) zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna – o symbolu **mw**,
- r) zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna – o symbolu **mn**,
- s) zabudowa zamieszkania zbiorowego – o symbolu **mz**,
- t) zabudowa przemysłowa – o symbolu **p**.

7. **TP – tereny przemysłowe**, wśród których wyodrębniono następujące kierunki przeznaczenia terenów:
Tabela nr 8.

TERENY ZABUDOWY PRZEMYSŁOWEJ TP		
SYMBOL	OPIS OGÓLNY	OPIS SZCZEGÓŁOWY
1	2	3
TP	tereny przemysłowe – wszelkiej działalności przemysłowej i produkcyjnej	tereny związane z przemysłem i produkcją zaliczone do P1, P2, P3 i P4
P1	tereny przemysłowe	tereny związane z przemysłem
P2	tereny produkcyjne	tereny związane z produkcją
P3	tereny innowacyjnych technologii	tereny związane z innowacyjnymi technologiami, produkcją, w tym parki technologiczno - przemysłowe, produkcyjne, przedsiębiorczości, technologiczne, biznesu, inkubatory przedsiębiorczości
P4	tereny produkcji nieuciążliwej	tereny związane z różnymi formami produkcji o ograniczonym charakterze z uwagi na możliwe sąsiedztwo terenów o innych przeznaczeniach wymagających różnych form ochrony

§ 20 PRZEZNACZENIA TERENÓW ELEMENTARNYCH

W zależności od potrzeb, wewnątrz **terenu-f** wskazuje się **tereny-e** z istniejącą lub planowaną funkcją, wyznaczaną lub niewyznaczaną graficznie, związaną z realizacją celów publicznych lub z zaspokajaniem podstawowych potrzeb takich jak:

- a) usługi administracji – o symbolu **ua**,
- b) usługi kultury – o symbolach **uk**,
- c) usługi kultu religijnego – kościoły, klasztory, plebanie, domy parafialne – o symbolu **ud**,
- d) usługi oświaty i edukacji – przedszkola, szkoły podstawowe, gimnazja, szkoły ponadgimnazjalne – o symbolu **uo**,
- e) usługi nauki i szkolnictwa wyższego – o symbolach **un**,

ROZDZIAŁ V
KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA TERENÓW, W TYM TERENY
WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY

§ 21 ZASADY ZAGOSPODAROWANIA TERENÓW

W pierwszej kolejności winny być uruchamiane dla celów inwestycyjnych: mieszkaniowych, usługowych i produkcyjnych te tereny, które spełniają poniższe kryteria lokalizacyjne i techniczne:

- 1) gwarantują zachowanie ciągłości i spójności planistycznej, to jest mają aktualne, obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego;
- 2) stanowią kontynuację istniejącej zabudowy, poprzez jej rozwijanie i uzupełnianie luk budowlanych;
- 3) mają, zgodną ze specyfiką nowych funkcji, obsługę komunikacyjną w skali miasta i regionu;
- 4) mają pokrycie w zakresie infrastruktury technicznej, w szczególności sieci kanalizacyjnej i wodociągowej;
- 5) są w posiadaniu lub gestii miasta oraz jednostek z nim stowarzyszonych.

§ 22 WSKAŹNIKI URBANISTYCZNE

1. Pod pojęciem **wskaźników urbanistycznych** – należy rozumieć:
 - a) **powierzchnia biologicznie czynna** - parametr określany jako procent minimalny, będący ilorazem: sumy wszystkich powierzchni biologicznie czynnych położonych w granicach **terenu-f**, do jego powierzchni liczonej w granicach linii rozgraniczających dany teren, przemnożony przez 100%,
 - b) **wysokość zabudowy** – nieprzekraczalna wysokość budynku, określona za pomocą grupy wysokości, zgodnej z przepisami odrębnymi, z zastrzeżeniem:
 - dopuszczenia utrzymania istniejącej zabudowy wyższej niż określona w **Studium 2016**, bez prawa zwiększania wysokości powyżej ustalonych,
 - **Studium 2016** nie określa ograniczeń wysokości dla budowli, w tym: masztów, wież, kominów, obiektów technicznych i technologicznych oraz wysokiego składowania, pozostawiając te ustalenia w kompetencji planów miejscowych.
2. W **Studium 2016** wskaźniki urbanistyczne dla **terenów-f** określone są w ustaleniach **Tomu IIB**.

§ 23 TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY

W **Studium 2016** wyłączono spod zabudowy grunty leśne, położone w granicach terenów-f o symbolu **L1**, grunty położone w granicach terenów-f o symbolach **Z5** oraz inne tereny-f, które zostały wskazane w **Tomie IIB**.

ROZDZIAŁ VI

OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU KULTUROWEGO I UZDROWISK

§ 24 ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW

1. POWIERZCHNIA ZIEMI

W odniesieniu do ochrony powierzchni ziemi i gleb oraz krajobrazu wprowadza się:

- 1) zakaz lokalizacji przedsięwzięć związanych ze składowaniem, gromadzeniem lub przetwarzaniem odpadów, w tym złomu, w miejscach innych niż wskazane w **Studium 2016**;
- 2) zakaz wprowadzania ścieków bytowo-gospodarczych i przemysłowych do ziemi;
- 3) nakaz rekultywacji istniejących składowisk poprzemysłowych i zagospodarowania ich jako tereny zieleni bądź rekreacji zgodnie z odpowiednimi decyzjami i przepisami branżowymi;
- 4) wykorzystanie terenów o słabych i złych warunkach budowlanych jako terenów zieleni i rekreacji.

2. KLIMAT

W zakresie ochrony klimatu oraz ze względu na występowanie niekorzystnych warunków przewietrzania miasta ustala się:

- 1) utrzymanie istniejących i wykształcenie nowych ciągów zieleni, szczególnie w dolinach potoków i nad zbiornikami wodnymi;
- 2) w celu zapobiegania stagnacji zimnego powietrza nie dopuszczenie do zadrzewiania i zalesiania obniżeń terenu;
- 3) wprowadzanie zieleni średniej i niskiej w terenach zurbanizowanych, głównie mieszkaniowych.

3. WODY POWIERZCHNIOWE

- 1) W **Studium 2016** wyznacza się system wód powierzchniowych, który tworzą istniejące ciek wodne oraz stawy, będące samodzielnymi **terenami funkcjonalnymi** lub położone w granicach **terenów-f** o innych kierunkach przeznaczenia terenu;
- 2) W odniesieniu do systemu wód oraz przyległych doń terenów zieleni przyrodnej należy dążyć do:
 - a) ochrony cieków i zieleni przyrodnej, szczególnie w terenach zurbanizowanych i zabudowanych, z uwzględnieniem wymogów wynikających z ochrony przeciwpowodziowej,
 - b) zagwarantowania dostępu do wód dla celów konserwacji oraz ogólnej dostępności do tych terenów, zgodnie z przepisami ustawy Prawo wodne,
 - c) realizacji w ich granicach ścieżek pieszych i rowerowych, zieleni rekreacyjnej;
- 3) Dla wód otwartych płynących - potoków oraz wód otwartych stojących - stawów, zbiorników po eksploatacji kopalni, oczek wodnych **Studium 2016** ustala utrzymanie istniejącego kierunku przeznaczenia terenu z zachowaniem przepisów odrębnych. Dla utrzymania czystości wód zgodnie z przepisami odrębnymi, należy:
 - a) wprowadzić zakaz odprowadzania ścieków bytowo-gospodarczych i deszczowych niepodczyszczonych,
 - b) w przypadku zbiorników publicznych zagwarantować dostępność brzegów zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - c) nałożyć obowiązek utrzymania czystości na brzegach - wyeliminowanie niekontrolowanych wysypisk śmieci,
 - d) dopuścić koordynację zagospodarowania wód stojących z terenami, w których są położone bez prawa ograniczania wielkości lustra wody, z możliwością regulacji brzegów i wykorzystaniem ich dla celów rekreacyjnych.

4. WODY PODZIEMNE

- 1) Miasto znajduje się w zasięgu granic dwóch głównych zbiorników wód podziemnych GZWP nr 453 „Biskupi Bór” oraz GZWP nr 329 „Bytom”. Stanowią one główne źródło zaopatrzenia w wodę Górnego Śląska, są jednak bardzo podatne na przenikanie zanieczyszczeń z powierzchni ziemi;

- 2) Sosnowiec znajduje się ponadto w zasięgu użytkowego poziomu wód podziemnych, o znaczeniu regionalnym - UPWP C_{II} „Mikołów-Sosnowiec”. Odporność wód podziemnych tego poziomu wodonośnego na zanieczyszczenia określana jest jako średnia;
- 3) W zasięgu zbiorników wód podziemnych obowiązują ustalenia przepisów odrębnych.

5. OBSZARY OCHRONY UJĘĆ WÓD PODZIEMNYCH

W granicach administracyjnych miasta nie występują ujęcia wód podziemnych podłączone do sieci wodociągowej i służące zaopatrzeniu miasta w wodę. Istniejące studnie nie są eksploatowane i nie mają ustanowionych stref ochronnych.

6. OBSZARY I TERENY GÓRNICZE

- 1) Na terenie miasta znajdują się następujące obszary i tereny górnicze:
 - a) OG i TG „Kazimierz – Juliusz II”,
 - b) OG i TG „Bor III-2-a”,
 - c) OG i TG „Bor III-2-b”;
- 2) Eksploatacja w wyżej wymienionych zakładach górniczych prowadzona jest w oparciu o projekty zagospodarowania złoża, na podstawie których zakłady otrzymały koncesje na eksploatację.

7. OBSZARY UWARUNKOWAŃ GEOLOGICZNO-GÓRNICZYCH

- 1) Na terenie Sosnowca występują obszary związane z:
 - a) historyczną eksploatacją węgla kamiennego - pomimo zakończenia eksploatacji obszary te mogą nadal wywoływać niekorzystne zjawiska geologiczne,
 - b) lokalizacją szybów górniczych historycznej eksploatacji węgla kamiennego,
 - c) współczesną eksploatacją węgla kamiennego - z uwagi na prowadzoną aktualnie i planowaną w przyszłości eksploatację, obszary te wywołują i mogą wywoływać w przyszłości niekorzystne zjawiska geologiczno-górnice,
 - d) degradacją powierzchniową związaną i niezwiązaną z eksploatacją górniczą: grunty antropogeniczne o znacznych miąższościach, wyrobiska, hałdy, kamieniołomy, zbiorniki wodne przedstawione na **rysunku Studium 2016** nr IID;
- 2) Z punktu widzenia przepisów odrębnych, wszystkie z wymienionych powyżej obszarów są obszarami o skomplikowanych warunkach geotechnicznych posadowienia obiektów;
- 3) Obszary wymienione w pkt. 1, w zależności od skomplikowania warunków geologicznych, zakwalifikowane zostały jako możliwe do zabudowy z koniecznością opracowania dokumentacji zgodnej z przepisami odrębnymi lub innymi obowiązującymi aktami prawnymi, regulującymi konieczność wykonania badań podłoża gruntowego, lub jako tereny z koniecznością realizacji dokumentacji geologiczno – inżynierskiej w oparciu o obowiązujące przepisy odrębne;
- 4) Tereny zakwalifikowane jako nienadające się do zabudowy wyznaczono w granicach obszarów IV kategorii terenów górniczych. W **Studium 2016** zlokalizowane są one w wyłączonym z zabudowy **terenie-f** o kierunku przeznaczenia **L1**;
- 5) Eksploatacja podziemna złóż kopalni możliwa pod warunkiem iż prowadzona będzie w sposób zapewniający maksymalnie II kategorię wpływów pod terenami zabudowanymi i przewidzianymi do zabudowy w niniejszym Studium;
- 6) Eksploatacja podziemna złóż nie będzie powodowała osiadań uniemożliwiających grawitacyjny odpływ wód powierzchniowych;
- 7) W przypadku prognozowanych zmian stosunków wodnych przed rozpoczęciem eksploatacji przedsiębiorca wykona wyprzedzająco stosowne zabezpieczenia.

§ 25 ZASADY OCHRONY PRZYRODY

1. W **Studium 2016** wskazuje się obiekty przyrody żywej chronione prawem:

- 1) Pomniki przyrody, których wykaz stanowi **załącznik tabelaryczny nr V** do Studium 2016;
- 2) Obszar Natura 2000 - Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Torfowisko Sosnowiec-Bory (PLH 240038) - zlokalizowany jest na terenie erozyjno-denudacyjnej Kotliny Przemszy, w południowej części miasta Sosnowca, na terenie Nadleśnictwa Siewierz;

- 3) Użytek ekologiczny Torfowisko Bory – został utworzony w 2002 roku na mocy Rozporządzenia Wojewody Nr 20/02 z 15.05.02 (Dz. Urz. Nr 36/02 z 27.05.02 poz. 1317). Użytek zajmuje powierzchnię ok. 6,66 ha i ma na celu ochronę torfowisk przejściowych;
- 4) Użytek ekologiczny Śródleśne łąki w Starych Maczkach - został utworzony w 2002 roku na mocy Rozporządzenia Wojewody Nr 25/02 z 10.06.02 (Dz. Urz. Nr 42/02 z 14.06.02 poz. 1457). Użytek zajmuje powierzchnię 31,28 ha i ma na celu ochronę podmokłych łąk śródleśnych.
2. W **Studium 2016** wskazuje się obszar przyrody ożywionej proponowany do objęcia ochroną w postaci zespołu przyrodniczo – krajobrazowego. Obszar zlokalizowany jest w północnej części Sosnowca, w Zagórzu, w rejonie ulic: Ks. Jerzego Popiełuszki, 3 Maja, Dworskiej i alei Zagłębia Dąbrowskiego. Zajmuje on powierzchnię ok. 36 ha i obejmuje między innymi tereny łąkowe w dolinie Potoku Zagórskiego oraz zadrzewienia na terenie dawnego wyrobiska. Zachowane są w nim między innymi pozostałości dawnej osady hutniczej z okresu wczesnego średniowiecza (XI – XII w.), a także pozostałości Gródka Rycerskiego datowanego na XIV – XV w. Obszar proponowany do objęcia ochroną obejmuje fragmenty krajobrazu naturalnego, kulturowego i historycznego o dużym zróżnicowaniu występujących form.
3. Ochrona obiektów przyrody ożywionej chronionych prawem powinna odbywać się zgodnie z zapisami ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. z późn. zmianami.
4. Ochrona szaty roślinnej, w tym obszarów proponowanych do objęcia ochroną oraz obiektów chronionych winna być realizowana przede wszystkim w granicach lasów, terenów zadrzewionych (zbiorowisk lasopodobnych), położonych w dolinach cieków wodnych i nad zbiornikami wodnymi, z uwzględnieniem:
 - 1) uzupełniania fragmentów zieleni wysokiej w dolinach cieków wodnych;
 - 2) urządzania nowych zadrzewień w układzie „wyspowym” lub „pasmowym” z dostosowaniem składu gatunkowego drzew i krzewów do warunków siedliskowo-glebowych.

§ 26 ZASADY OCHRONY KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

W **Studium 2016** określa się ochronę krajobrazu kulturowego oraz zasobów środowiska, poprzez:

- 1) wyznaczenie w granicach miasta **obszaru przestrzeni chronionej**, wraz z zasadami zawartymi w **par. 27**;
- 2) wyznaczenie w granicach miasta **obszaru przestrzeni zieleni**, wraz z zasadami zawartymi w **par. 28**;
- 3) ustalenie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, wskazanych w **Rozdziale VII**.

§ 27 OBSZAR PRZESTRZENI CHRONIONEJ

1. W celu zachowania ciągłości przyrodniczej terenów zieleni i ochrony przed zabudową wartościowych w skali miasta i regionu zasobów środowiska, w tym obszarów o cennych walorach przyrodniczych i krajobrazowych, które winny być zachowane dla przyszłych pokoleń w **Studium 2016** wyznacza się **obszar przestrzeni chronionej (OPC)**.
2. **Obszar przestrzeni chronionej** tworzą:
 - 1) **zwarte tereny obszaru przestrzeni chronionej**, do których należą **tereny-f** o kierunkach przeznaczenia **L1, Z5, WP** i **WS**, położone w obszarze niezurbanizowanym **N-URB/dc**;
 - 2) **rozproszone tereny obszaru przestrzeni chronionej**, do których należą **tereny-f** o kierunkach przeznaczenia: **L1, L2, Z3** i **WP**, położone w obszarze zurbanizowanym (**Z-URB/dc**);
 w tym obszary chronione na podstawie **przepisów ustawy o ochronie przyrody**, wyszczególnione w **par. 25**.
3. W **Studium 2016** określa się standardy charakteryzujące i opisujące kierunki zmian w strukturze przestrzennej dla **obszaru przestrzeni chronionej**:
 - 1) ochronę obszarów chronionych na podstawie **przepisów ustawy o ochronie przyrody** na zasadach określonych w **par. 25**;
 - 2) ochronę proponowanego zespołu przyrodniczo-krajobrazowego w obszarze zlokalizowanym w północnej części Sosnowca, w Zagórzu, w rejonie ulic: ks. Jerzego Popiełuszki, 3 Maja, Dworskiej i alei Zagłębia Dąbrowskiego na zasadach określonych w **par. 25**;
 - 3) ochronę gruntów leśnych - terenów leśnych, stanowiących leśną przestrzeń produkcyjną, oznaczonych w ewidencji Ls na zasadach określonych w **par. 58**;
 - 4) ochronę gruntów rolnych, oznaczonych w ewidencji R, S, Ps i Ł, bez wprowadzania ochrony rolniczej przestrzeni produkcyjnej, zgodnie z ustaleniami **par. 57**;
 - 5) ochronę gruntów stanowiących zadrzewienia, oznaczonych w ewidencji Lz z dopuszczeniem przekształcenia na tereny **L1**;

- 6) nakaz zachowania ciągłości powiązań ekologicznych pomiędzy **terenami-f** o kierunkach przeznaczenia **L1** i **Z5**, przeciętych obszarami drogowymi i kolejowymi, zgodnie z zapisami dla **obszaru przestrzeni zieleni** określonymi w **par. 28**;
- 7) stymulowanie procesu sukcesji naturalnej poprzez nasadzenia drzew i krzewów na terenach niezagospodarowanych, poeksploatacyjnych oraz przemysłowych (zwanych brownfields), pousługowych (zwanych greyfields) i porolniczych (zwanych greenfields);
- 8) dla terenów **L1** i **L5** należących do NURB/dc uwzględnienie zasad zawartych w par. 15 ust. 3 pkt. 2+5;
- 9) dopuszczenie przekształcenia terenów **L2** i **Z3** w tereny parkowe lub rekreacyjne o symbolach przeznaczeń odpowiednio **Z1** i **Z4**.

§ 28 OBSZAR PRZESTRZENI ZIELENI

1. **Studium 2016** określa **obszar przestrzeni zieleni**, który powinien stać się specyficznym celem publicznym i którego realizacja, polegająca na utrzymaniu istniejących terenów zieleni i pozyskiwaniu nowych, powinna być jednym z istotnych celów polityki rozwojowej miasta.
2. W granicach administracyjnych miasta tereny zieleni nie tworzą samodzielnego systemu. Wynika to z niezwartego - wyspowego charakteru obszarów zieleni, dużej ilości terenów przemysłowych i przemysłowych, powierzchniowej i podziemnej degradacji środowiska, a także skali miasta oraz zasięgu i charakteru terenów zabudowy.
3. **Obszar przestrzeni zieleni** winien umożliwić utworzenie jednolitego systemu ciągłych, ogólnodostępnych terenów zieleni, skoordynowanych z docelową strukturą przestrzenną Sosnowca oraz miast sąsiednich, łączących tereny zurbanizowane z terenami niezurbanizowanymi, w tym leśnymi, w pełni zachowując i chroniąc istotne elementy środowiska przyrodniczego i kulturowego.
4. W celu ochrony ciągłości systemu terenów zieleni w skali całego miasta oraz w granicach poszczególnych **stref funkcjonalnych, jednostek przestrzennych** i **terenów-f**, jak również powiązań z systemami terenów zieleni miast sąsiednich, obejmuje się **obszarem przestrzeni zieleni** zasoby środowiska w granicach:
 - 1) **zwartych terenów zieleni** (terenów-f o kierunkach przeznaczenia **L1, Z5, WP** i **WS**, zaliczanych do obszarów niezurbanizowanych **N-URB/dc**);
 - 2) **rozproszonych terenów zieleni** (terenów-f o kierunkach przeznaczenia **L1, L2, Z1, Z2, Z3, Z4, Z6, WP** położonych w obszarze zurbanizowanym **Z-URB/dc**);
 - 3) terenów zabudowy **SW** i **SR**;
 - 4) istniejących lub nowych **powiązań zieleni**, realizowanych w granicach **terenów-f** o kierunkach przeznaczenia terenu innych niż wyżej wymienione, pozwalających na połączenie kompleksów zieleni w jeden ekosystem, przy czym powiązania między poszczególnymi kompleksami zieleni mogą tworzyć:
 - a) ustalone w **Studium 2016** tereny zieleni, wskazane do uwzględnienia w zapisach planów miejscowych,
 - b) powierzchnie biologicznie czynne występujące w granicach terenów zabudowy,
 - c) powierzchnie biologicznie czynne i zieleń towarzysząca, realizowane w przestrzeniach ogólnodostępnych: dróg, ulic, placów,
 - d) ścieżki piesze i rowerowe, a także trasy turystyczne,
 - e) powiązania realizowane w śladzie likwidowanych tras kolejowych;
 - 5) „**punktów zieleni**”, stanowiących istotne obszary aktywizacji rekreacji, zlokalizowanych w miejscach, w których **obszar przestrzeni zieleni** łączy się z **obszarem przestrzeni ogólnodostępnych**.
5. **Obszar przestrzeni zieleni** powinien zachowywać ciągłość powiązań w dużym stopniu niezależnych od powiązań realizowanych przez przestrzeń komunikacyjną publiczną i ogólnodostępną, utrzymując jednocześnie swoje naturalne połączenia z podobnymi systemami lub ich elementami funkcjonującymi lub planowanymi w gminach sąsiednich.
6. Z uwagi na powiązania przygraniczne z Katowicami, Jaworzniem, Mysłowicami, Czeladzią, Będzinem, Sławkowem i Dąbrową Górniczą sosnowiecki **obszar przestrzeni zieleni** powinien utrzymać i wytworzyć powiązania z systemami terenów zieleni miast sąsiednich, szczególnie pomiędzy:
 - 1) zespołem parkowo-sportowo-wypoczynkowym w rejonie ulicy Kresowej i zespołem stawów w Katowicach Szopienicach poprzez zagospodarowanie wzdłuż Brynicy – rozbudowę systemu połączeń pieszych i rowerowych, stanowiących kontynuację **obszaru przestrzeni ogólnodostępnych** Sosnowca, w celu utworzenia wielofunkcyjnych obszarów rekreacyjno-sportowych o co najmniej międzymiejskiej randze;
 - 2) zagospodarowaniem „Trójkąta Trzech Cesarzy” w Sosnowcu, Mysłowicach i Jaworznie poprzez wspólne zagospodarowanie brzegów Przemszy i Białej Przemszy oraz połączenie z **obszarem przestrzeni**

- ogólnodostępnych** Sosnowca, w celu utworzenia strefy funkcjonalnej o ponadlokalnej randze, której wizja winna opierać się na unikatowym pod względem historycznym i kulturowym miejscu, powiązanym z miastami regionu;
- 3) planowanym zagospodarowaniem doliny rzeki Białej Przemszy i zrekultywowanych terenów kopalni piasku „Maczki – Bór”, a terenami doliny Białej Przemszy, położonymi po stronie Jaworzna, poprzez utworzenie korytarza przyrodniczo-ekologicznego o skali ponadlokalnej – kontynuacja projektu renaturalizacji Białej Przemszy, realizacja ośrodka rekreacyjno-edukacyjnego, rozbudowa połączeń pieszych i rowerowych stanowiących kontynuację **obszaru przestrzeni ogólnodostępnych** Sosnowca oraz systemów zieleni obu miast;
 - 4) obszarami, kompleksami leśnymi Sosnowca i Sławkowa wraz z utrzymaniem zagospodarowania doliny Białej Przemszy poprzez rozbudowę systemu połączeń pieszych i rowerowych stanowiących kontynuację **obszaru przestrzeni ogólnodostępnych** Sosnowca;
 - 5) obszarami zieleni leśnej wraz z parkiem „Leśna” w Sosnowcu i terenami leśno–rekreacyjnymi w Dąbrowie Górniczej poprzez wspólne uporządkowanie i zagospodarowanie rekreacyjne oraz rozbudowę systemu połączeń pieszych i rowerowych obu miast w celu utworzenia strefy funkcjonalnej terenów rekreacyjnych obu miast;
 - 6) korytarzami ekologicznymi o randze ponadlokalnej miast położonych nad Przemszą, Brynicą i Białą Przemszą w ramach realizacji zadań wskazanych dla „Zagłębiowskiego Parku Linearnego” obejmujących rewitalizację obszarów położonych wzdłuż Przemszy i jej dopływów.
7. W skali miasta **obszar przestrzeni zieleni** winien pełnić i realizować dodatkowe funkcje:
- 1) krajobrazowe - poprzez objęcie ochroną prawną obszarów o wysokich walorach przyrodniczo-krajobrazowych;
 - 2) klimatyczne - poprzez zachowanie terenów otwartych, istniejących ekosystemów oraz wprowadzenie zalesień;
 - 3) społeczne - związane z wypoczynkiem, sportem i turystyką;
 - 4) produkcyjne - związane z gospodarką w terenach leśnych.
8. Realizacja systemu wymaga wypracowania i prowadzenia przez miasto realnej polityki współpracy pomiędzy związanymi z nieruchomościami położonymi w zasięgu obszarów przestrzeni zieleni podmiotami, do których należą:
- 1) właściciele gruntów,
 - 2) miasto, inwestorzy strategiczni, wszystkie podmioty i osoby fizyczne zainteresowane współuczestnictwem w realizacji systemu,
 - 3) jednostki administracji rządowej i samorządowej szczebla wojewódzkiego i lokalnego,
 - 4) organizacje i towarzystwa społeczne,
- tworząc trwałe podstawy do wieloletniego, konsekwentnie realizowanego programu rozwojowego, przyjętego przez wszystkie z wymienionych stron, ujętego w konkretne ramy organizacyjne, prawne i formalne, gwarantujące nadrzędność celów wspólnych nad celami poszczególnych wymienionych wyżej podmiotów.
9. **Studium 2016** określa standardy charakteryzujące i opisujące kierunki zmian w strukturze przestrzennej terenów położonych w zasięgu **obszaru przestrzeni zieleni**:
- 1) dla terenów zieleni należących do **obszaru przestrzeni chronionej** zgodnie z ustaleniami zawartymi **par. 27**;
 - 2) dla terenów-f o kierunkach przeznaczenia **Z1, Z2, Z4, Z6, SW i SR**, położonych w obszarze zurbanizowanym (**Z- URB/dc**):
 - a) wymóg prowadzenia działań rewitalizacyjnych, w tym zadrzewienia terenów,
 - b) stymulowanie procesu sukcesji naturalnej poprzez nasadzenia drzew i krzewów na terenach nieużytków i w terenach poeksploatacyjnych,
 - c) zasadę zachowania istniejących kompleksów ogrodów działkowych, z dopuszczeniem realizacji budynków i budowli związanych z ich racjonalnym zagospodarowaniem i użytkowaniem, z możliwością zmiany przeznaczenia terenu jeśli wskazują na to pozostałe ustalenia Studium 2016 i cel publiczny realizowany przez jednostkę samorządu terytorialnego,
 - d) utrzymanie istniejącego zagospodarowania i użytkowania terenów, traktując te tereny jako przyrodnicze sąsiedztwo przyległych terenów zabudowy, z zastrzeżeniem lit. e i f,
 - e) dopuszczenie utrzymania istniejącej zabudowy, a także przeprowadzania przebudowy i remontów,
 - f) dopuszczenie przekształcenia terenów **Z6** w tereny parkowe lub rekreacyjne o symbolach przeznaczeń odpowiednio **Z1 i Z4**,

- g) dopuszczenie zabudowy sportowo-rekreacyjnej i towarzyszącej usługowej, wskazanej w Tomie IIB,
- h) dopuszczenie utrzymania i rozbudowy oraz budowy nowych obiektów liniowych związanych z infrastrukturą komunikacyjną i techniczną.

10. **Obszar przestrzeni zieleni** został przedstawiony w **załączniku graficznym K/14**.

ROZDZIAŁ VII

OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTEKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

§ 29 OCHRONA OBIEKTÓW DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTEKÓW

1. Wskazuje się obiekty wpisane do rejestru zabytków wraz ze strefami ochrony, wyszczególnione w **załączniku tabelarycznym nr VI** i oznaczone na **rysunku Studium 2016 nr IIA/4**.
2. Dla obiektów wpisanych do rejestru zabytków obowiązują ustalenia zgodne z przepisami ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.
3. Wyznacza się obiekty zabytkowe, wskazane do ochrony zapisami planów miejscowych, wyszczególnione w **załączniku tabelarycznym nr VII** i oznaczone na **rysunku Studium 2016 nr IIA/4**. Ze względu na skalę opracowania obiekty wskazane są na rysunku w sposób orientacyjny i symboliczny.
4. Dla obiektów zabytkowych, o których mowa w ust. 3, wskazuje się działania mające na celu:
 - 1) ochronę, konserwację oraz zachowanie w dobrym stanie technicznym i estetycznym;
 - 2) utrzymanie historycznych gabarytów, spadków dachu, historycznej kompozycji elewacji i materiałów elewacyjnych oraz pokryć dachowych;
 - 3) utrzymanie skali, proporcji oraz rozmieszczenia otworów okiennych i drzwiowych;
 - 4) zakaz zmiany wyglądu zewnętrznego, w sposób niezgodny ze stylem obiektu poprzez:
 - a) przebudowę, rozbudowę, nadbudowę,
 - b) lokalizowanie, zwłaszcza od strony przestrzeni publicznych, elementów dekomponujących elewację, takich jak: duże tablice reklamowe, instalacje, rury gazowe, urządzenia klimatyzacyjne (przy dopuszczeniu wszelkich koniecznych elementów instalacji, takich jak: skrzynki gazowe i elektryczne, pod warunkiem scalenia kolorystycznego z fasadą i lokalizacji w sposób nienaruszający układu kompozycyjnego i detalu architektonicznego).
5. Wyznacza się obiekty fortyfikacji - bunkry oraz stanowiska strzelnicze z czasu II wojny światowej i z okresu wcześniejszego, wskazane do ochrony zapisami planów miejscowych, oznaczone na **rysunku Studium 2016 nr IIA/4**. Ze względu na skalę opracowania obiekty wskazane są w sposób orientacyjny i symboliczny.
6. Dla obiektów fortyfikacji wskazuje się działania mające na celu:
 - 1) ochronę, konserwację i rewaloryzację oraz zachowanie w dobrym stanie technicznym i estetycznym;
 - 2) możliwość aktywizacji funkcjonalnej, pozwalającej na zachowanie i użytkowanie jako obiektów muzealnych lub rekreacyjnych.
7. Wyznacza się strefy ochrony układów urbanistycznych, obejmujące tereny o dużym nasyceniu tkanką historyczną wpisaną w sieć historycznych układów komunikacyjnych, oznaczone symbolem **"U"**, wskazane na **rysunku Studium 2016 nr IIA/4**:
 - 1) zespół zabudowy układu budynków i ulic Modrzejowskiej i Warszawskiej wraz z ulicami przyległymi oraz obszarem dworca kolejowego Sosnowiec Główny i placem przed dworcem (**U1**);
 - 2) zespół zabudowy układu budynków i ulic osiowego założenia Alei Zwycięstwa i budynku Urzędu Miejskiego wraz z zabudową i ulicami otaczającymi (**U2**).
8. W zasięgu **stref "U"** wskazuje się działania mające na celu:
 - 1) wpisanie historycznej struktury we współczesny krajobraz w sposób podkreślający wartość i cechy charakterystyczne zabytkowych obiektów;
 - 2) utrzymanie linii zabudowy odpowiadającej linii zabytkowych obiektów;
 - 3) utrzymanie układów ciągłej zabudowy, w dostosowaniu do specyfiki zabudowy kwartałowej lub innych układów odpowiadających rozplanowaniu historycznemu;
 - 4) w nowych obiektach nawiązanie do gabarytów oraz wysokości kondygnacji zabytkowych budynków o tej samej lub zbliżonej funkcji, znajdujących się w tych samych lub sąsiednich kwartałach zabudowy;
 - 5) dostosowanie nowej, wymienianej lub przebudowywanej zabudowy do zabudowy historycznej w odniesieniu do: wysokości kalenicy, sposobu kształtowania dachu, skali i proporcji otworów okiennych i drzwiowych w stosunku do elewacji oraz ich podziałów;
 - 6) zachowania dobrej ekspozycji obiektów zabytkowych od strony przestrzeni publicznych;
 - 7) ustalenie zasad lokalizacji nośników informacji wizualnej, z wykluczeniem lokalizacji reklam wielkogabarytowych wolnostojących i związanych z elewacją budynku o powierzchni przekraczającej 10% elewacji, za wyjątkiem reklam związanych z krótkotrwałymi wydarzeniami społecznymi, kulturalnymi, sportowymi;

- 8) ustalenie zasad lokalizacji prefabrykowanych obiektów tymczasowych, z wykluczeniem możliwości ich lokalizacji przy głównych ciągach komunikacyjnych i we wnętrzach urbanistycznych poza krótkotrwałymi wydarzeniami społecznymi, kulturalnymi, sportowymi;
 - 9) ustalenie zasad projektowania w przestrzeniach publicznych elementów oświetlenia, małej architektury, nawierzchni, z nakazem ich ujednolicenia w reprezentacyjnych wydzielonych wnętrzach urbanistycznych.
9. Wyznacza się strefy ochrony zespołów zabudowy, oznaczone symbolem **„M”**, wskazane na **rysunku Studium 2016 nr IIA/4**, obejmujące:
- 1) kolonię urzędniczą KWK „Milowice”, ul. Baczyńskiego 15-23, (**M1**);
 - 2) osiedle „KWK Kazimierz Juliusz”, ul. Jasieńskiego 5-22, 24, 26 i 28 (**M2**);
 - 3) osiedle robotnicze dawnej walcowni hrabiego Renarda, ul. Maliny i Niwecka (**M3**);
 - 4) kolonię robotniczą, ul. Staszica 1-13, 17-23 (**M4**);
 - 5) kolonię mieszkaniową „Wodociągi”, ul. Wodociągi 1-3, 5-9 (**M5**);
 - 6) kolonię francuską, ul. Wojska Polskiego 201-219, 223-225 (**M6**);
 - 7) kolonię „Ludmiła”, ul. Mikołajczyka 62-68a (**M7**);
 - 8) kolonię „Focha”, ul. Niepodległości 21-29 (**M8**).
10. W zasięgu **stref „M”** wskazuje się działania mające na celu:
- 1) utrzymanie linii zabudowy odpowiadającej linii zabytkowych obiektów;
 - 2) utrzymanie układów zabudowy w dostosowaniu do specyfiki rozplanowania historycznego;
 - 3) dostosowanie nowej, wymienianej lub przebudowywanej zabudowy do zabudowy historycznej w odniesieniu do: wysokości kalenicy, sposobu kształtowania dachu, skali i proporcji otworów okiennych i drzwiowych w stosunku do elewacji oraz ich podziałów;
 - 4) zachowania ekspozycji obiektów zabytkowych od strony przestrzeni publicznych;
 - 5) ustalenie zasad lokalizacji nośników informacji wizualnej, z wykluczeniem lokalizacji reklam wielkogabarytowych, zasad lokalizacji obiektów małej architektury i prefabrykowanych obiektów tymczasowych oraz zasad projektowania w przestrzeniach publicznych elementów oświetlenia, małej architektury i nawierzchni.
11. Wyznacza się strefy ochrony historycznych układów zieleni, oznaczone symbolem **„Z”**, wskazane na **rysunku Studium 2016 nr IIA/4**, obejmujące:
- 1) zespół cmentarzy przy ul. Smutnej (**Z1**);
 - 2) założenie parkowe „Park Kresowy” (**Z2**).
12. W zasięgu **stref „Z”** wskazuje się działania mające na celu:
- 1) zachowanie, rewaloryzację, odtworzenie:
 - a) historycznego układu alejek i ścieżek,
 - b) obiektów małej architektury,
 - c) historycznej kompozycji zieleni;
 - 2) ujednolicenie i nadanie stylistyki odpowiedniej dla charakteru obszarów elementom oświetlenia, małej architektury, nawierzchni;
 - 3) w przypadku wszystkich prac zakłócających równowagę przyrodniczą i walory krajobrazowe, zapewnienie kompensacji przyrodniczej, przez odtworzenie zniszczonych drzew lub wprowadzenie nowych nasadzeń;
 - 4) w przypadku rewaloryzacji kompozycji zieleni stosowanie gatunków zgodnych z trendami panującymi w czasie powstania założenia lub jego generalnej przebudowy.
13. Wskazuje się strefy ochrony stanowisk archeologicznych, oznaczone symbolem **„W”**, wyszczególnione w **załączniku tabelarycznym nr VIII** i na **rysunku Studium 2016 nr IIA/4**.
14. W zasięgu **stref „W”** obowiązują przepisy ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.
15. Wskazuje się, obszary objęte ochroną konserwatorską w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, oznaczone na **rysunku Studium 2016 nr IIA/4**, dla których ustala się utrzymanie zasięgów i ustaleń zgodnie z zapisami obowiązujących planów miejscowych.

§ 30 OCHRONA DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

1. Wskazuje się obiekty i obszary o walorach estetycznych, kulturowych lub cechach charakterystycznych w mieście, wskazane do ochrony jako dobra kultury współczesnej:
 - 1) szyb Anna Kopalni Sosnowiec – obecnie SPORT POZIOM 450 (ul. Narutowicza 51);
 - 2) budynek Wydziału Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego (ul. Będzińska 60);
 - 3) budynek Wydziału Filologii Uniwersytetu Śląskiego (ul. Grota Roweckiego 5);
 - 4) dawny Pałac Ślubów przy ul. Mościckiego 39;

- 5) budynki przy Al. Zwycięstwa, niewłączone do gminnej ewidencji zabytków, stanowiące uzupełnienie wyznaczonego do ochrony układu urbanistycznego U1 - Al. Zwycięstwa nr 3, 4, 5, 5a, 9, 14, 14/I, 15, 16, 17, 19, 23, 25, 27, 29, 31 oraz Mościckiego 20;
 - 9) główny budynek Miejskiej Biblioteki Publicznej przy ul. Zegadłowicza.
2. Dla wymienionych obiektów i obszarów wskazuje się działania mające na celu ochronę: lokalizacji, stylu obiektu, gabarytów, konstrukcji obiektu, kompozycji elewacji, stylu elementów identyfikacyjnych, jak napis z nazwą instytucji.

ROZDZIAŁ VIII

KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

§ 31 SYSTEM KOMUNIKACJI

1. System komunikacyjny Sosnowca tworzą systemy:
 - 1) komunikacji drogowej;
 - 2) komunikacji zbiorowej, składający się z podsystemów:
 - a) komunikacji kolejowej,
 - b) komunikacji tramwajowej,
 - c) komunikacji autobusowej;
 - 4) komunikacji rowerowej;
 - 5) komunikacji pieszej;
 - 6) parkingowy, składający się z:
 - a) parkingów wydzielonych,
 - b) parkingów związanych z układem drogowo-ulicznym.
2. Studium 2016 wyznacza **obszar przestrzeni ogólnodostępnej**.

§ 32 KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMU KOMUNIKACJI DROGOWEJ

1. System komunikacji drogowej składa się z:
 - 1) drogach krajowych istniejących:
 - a) S1 – (2x2) relacji Pyrzowice – Cieszyn, w klasie drogi ekspresowej (S), tzw. „Wschodnia Obwodnica GOP”, wraz z przynależnymi węzłami drogowymi, od granicy z Jaworzniem do granicy z Dąbrową Górniczą,
 - b) S86, DK86 – (2x3) relacji Katowice – Sosnowiec w ciągu DK86 (2x2) Tychy – Podwarpie, w klasie drogi ekspresowej (S) oraz głównej ruchu przyspieszonego (GP), wraz z przynależnymi węzłami drogowymi, od granicy z Katowicami do granicy z Będzinem,
 - c) DK94 – (2x2) relacji Zgorzelec – Sosnowiec – Tarnów, w klasie ulicy głównej ruchu przyspieszonego GP, w ciągu Alei Zagłębia Dąbrowskiego, wraz z przynależnymi bezkolizyjnymi węzłami drogowymi i skrzyżowaniem skanalizowanym z ul. Jana Długosza, od węzła na S86 do granicy z Dąbrową Górniczą,
 - d) DK79 – (1x1) relacji Warszawa – Bytom w klasie drogi głównej G, w ciągu ulicy Orłąt Lwowskich od granicy z Mysłowicami do granicy z Jaworzniem,
 - 2) drogach krajowych planowanych:
 - a) DKa – (2x2) relacji Sosnowiec (węzeł S1) – Sławków (Euroterminal), w klasie głównej ruchu przyspieszonego GP oraz w klasie głównej G, wraz z przynależnymi skrzyżowaniami,
 - 3) drogach wojewódzkich planowanych:
 - a) DTŚpn – (2x2) węzeł „Janów” w Mysłowicach – węzeł „3 Maja” w Sosnowcu, w klasie głównej (G), wraz z przynależnymi skrzyżowaniami,
 - b) DTŚpd – (2x2) relacji węzeł „Janów” w Mysłowicach – planowany węzeł „Bór” na drodze S1 w Sosnowcu w klasie głównej G, wraz z planowanym węzłem „Watta”,
 - 4) drogach powiatowych istniejących i planowanych;
 - 5) drogach gminnych istniejących i planowanych.
2. System komunikacji drogowej stanu istniejącego charakteryzuje:
 - 1) prawidłowe skomunikowanie miasta z układem regionalnym i międzynarodowym;
 - 2) występowanie wyraźnych dysproporcji w gęstości układu drogowego części zachodniej i części wschodniej miasta, związanych z odmiennymi tradycjami osadnictwa typowo miejskiego (zachód) i podmiejskiego (wschód);
 - 3) występowanie niespójności pomiędzy układem drogowym Miasta Sosnowca a planowanymi układami Miast sąsiednich, to jest Dąbrowy Górniczej, Mysłowic, Jaworzna;
 - 4) znaczny udział dróg G i Z, dwupasowych, zapewniający możliwość zwiększania przepustowości istniejącego układu bez konieczności budowy nowych dróg;
 - 5) ograniczeniem przepustowości dróg w miejscach istniejących skrzyżowań;

- 6) znaczny udział dróg G i Z, dwupasowych a także dróg z wydzielonymi trasami tramwajowymi, wiążący się z degradacją przestrzenną i funkcjonalną ulicy, rozumianej jako istotny element **obszaru przestrzeni ogólnodostępnej**, stwarzający ograniczenia w swobodnym poruszaniu się pieszych i wyznaczaniu tras rowerowych;
 - 7) niewykorzystany potencjał ulic, przede wszystkim klas L i D w zakresie możliwości wyznaczania przyulicznych miejsc parkingowych.
3. Wytyczne dla planowanej komunikacji drogowej, wynikające z planów inwestycyjnych administratorów dróg, obowiązujących planów miejscowych, studium komunikacyjnego oraz polityki transportowej:
 - 1) droga krajowa planowana DKa;
 - 2) drogi wojewódzkie planowane:
 - a) DTŚpn,
 - b) DTŚpd;
 - 3) pozostałe drogi powiatowe i gminne planowane (**załączniki tabelaryczne nr IIA/II, IIA/III, IIA/IV**) oraz drogi planowane, nieujęte w pkt. 1 i 2 oraz w ww. **załącznikach tabelarycznych** występujące w obowiązujących planach miejscowych;
 - 4) drogi planowane nieujęte w pkt. 1 do 3, zaproponowane w studium komunikacyjnym i polityce transportowej.
 4. Planowane nowe elementy układu drogowego, mają na celu:
 - a) rozwinięcie wielokierunkowych połączeń drogowych we wschodniej części miasta (na wschód od S1),
 - b) uzyskanie lepszej segregacji ruchu w zachodniej części miasta (na zachód od S1),
 - c) ograniczenie ruchu w śródmieściu i centrum miasta,
 - d) wykorzystanie możliwości trasowania nowych dróg w śladach zlikwidowanych tras kolei,
 - e) przebudowę nadmiernie obciążonych skrzyżowań, w tym przebudowę wskazanych w Studium 2016 na węzły bezkolizyjne,
 - f) stworzenie ogólnomiejskiego systemu parkingowego, w tym wykorzystanie metropolitalnych punktów systemu „parkuj i jedź”,
 - g) wyodrębnienie obszarów o dominacji ruchu uspokojonego,
 - h) wyodrębnienie obszarów o dominacji komunikacji zbiorowej i ograniczeniach w systemie parkingowym.
 5. W Studium 2016 w wyniku zastosowania kryteriów funkcjonalnych prowadzonego ruchu wyróżniono drogi układów:
 - 1) **podstawowego przelotowego (D1)** – do którego należą wskazane drogi klas S, GP i G w bezkolizyjny sposób przebiegające przez obszar miasta, obciążone przede wszystkim ruchem regionalnym i międzymiejskim. Drogi te nie biorą udziału w ruchu wewnątrzmiejskim;
 - 2) **podstawowego rozprowadzającego (D2)** – do którego należą wskazane drogi klas G i Z, na niewielkich odcinkach L, w bezkolizyjny sposób połączone z drogami układu **D1**, ze skrzyżowaniami skanalizowanymi i jednym węzłem na skrzyżowaniu ulic 3 Maja - Orła - Parkowa, obciążone przede wszystkim ruchem ogólnomiejskim o cechach tranzytu wewnątrzmiejskiego, pojazdami osobowymi, ciężarowymi oraz komunikacją autobusową. W wielu przypadkach w granicach pasa drogowego wyodrębniona jest dodatkowo trasa tramwajowa;
 - 3) **podstawowego obsługowego (D3)** – do którego należą wskazane drogi przede wszystkim klas Z i L, (na odcinkach G), ze skrzyżowaniami skanalizowanymi i nieskanalizowanymi, obciążone głównie ruchem ogólnomiejskim i lokalnym, pojazdami osobowymi, ciężarowymi oraz komunikacją autobusową. W wielu przypadkach w granicach pasa drogowego wyodrębniona jest dodatkowo trasa tramwajowa;
 - 4) **uzupełniającego obsługowego (D4)** – do którego należą głównie drogi klas L i D, w większości ze skrzyżowaniami nieskanalizowanymi a także drogi niższych klas, w tym ciągi pieszo-jezdne oraz place w obszarach zwartej zabudowy, obciążone przede wszystkim ruchem lokalnym, dojazdowym, wewnętrznym, rowerowym, pieszym i niekontrolowanym parkowaniem, pojazdami osobowymi i w mniejszym stopniu ciężarowymi.
 6. Drogi układów **D1, D2, D3 i D4** w większości przypadków należą do dróg publicznych i są wydzieloną działką – użytkiem *dr*, o kształcie spójnym z przebiegiem drogi.
 7. Z punktu widzenia Studium 2016 najistotniejsze są układy - **D1, D2 i D3**, tworzące **obszar liniowy dróg**. Został on przedstawiony na **rysunku Studium 2016 nr IIA/2** za pomocą wydzielonych terenów, wyznaczonych z uwzględnieniem następujących kryteriów: granic działek, użytków ewidencyjnych

oznaczonych symbolem „dr”, pasów drogowych związanych z klasą techniczną drogi, linii rozgraniczających dróg wyznaczonych w obowiązujących planach miejscowych wraz z niezbędnymi poszerzeniami w rejonach węzłów drogowych. Do **obszaru liniowego dróg** nie zalicza się dróg należących do układu **uzupełniającego obsługowego D4**.

8. Poza wyznaczonymi graficznie drogami, **Studium 2016** utrzymuje istniejące i dopuszcza realizację nowych dróg publicznych ~~układu uzupełniającego obsługowego (D2, D3, D4)~~ wyznaczanych w zależności od potrzeb w trybie ustawowych czynności planistycznych lub w trybie przepisów o drogach.

9. W odniesieniu do dróg układów **D1, D2, D3** w **Studium 2016** określa się:

- 1) sukcesywną realizację nowoprojektowanych dróg wymienionych w **załącznikach tabelarycznych nr IIA/II, IIA/III, IIA/IV**, w kolejności wynikającej z priorytetów rozwojowych miasta;
- 2) realizację dodatkowych połączeń drogowych, niewymienionych w **załącznikach tabelarycznych nr IIA/II, IIA/III, IIA/IV**, wynikających ze specyfiki zagospodarowania poszczególnych nieruchomości w granicach **terenów-f**;
- 3) wskazania:
 - a) dostosowania docelowego układu dróg i ulic do przyjętego w **Studium 2016 Modelu struktury przestrzennej stanu docelowego** - z możliwością etapowania oraz z dopuszczeniem utrzymania rozwiązań istniejących do czasu realizacji układu docelowego,
 - b) dostosowania przekroju dróg do ich klasy technicznej i funkcji, jaką pełnią w obsłudze miasta oraz przyległych terenów, z uwzględnieniem obiektów i budowli inżynierskich, rozwiązań z dziedziny organizacji ruchu, komunikacji pieszej oraz rowerowej, zieleni oraz obiektów uznanych za zabytki kultury materialnej,
 - c) utrzymania lub wprowadzenia normatywnych linii rozgraniczających dla dróg publicznych odpowiednio do ich klasy technicznej, przynależności administracyjnej i funkcji, z docelowym przejęciem na rzecz terenów drogowych działek lub fragmentów działek położonych wewnątrz linii rozgraniczających dróg wyznaczonych w planach miejscowych, z dopuszczeniem odstępstw w trybie przepisów o drogach,
 - d) wprowadzenia zakazu nowej zabudowy wewnątrz linii rozgraniczających dróg i zachowania normatywnych odległości nowo projektowanej zabudowy od krawędzi jezdni, zgodnie z przepisami o drogach, umożliwiając tym samym ich przebudowę w przyszłości,
 - e) opracowania map istniejących i docelowych możliwości parkowania wzdłuż dróg i ulic, otrzymując tym samym maksymalną chłonność parkingową, możliwą do uzyskania w granicach pasów drogowych,
 - f) opracowania dla docelowego układu drogowego projektowanego w **Studium 2016**:
 - przebiegów linii autobusowych komunikacji publicznej i niepublicznej wraz z systemem dworców, powierzchni postojowych, parkingów, przystanków, pasów ruchu, organizacji sygnalizacji świetlnej z priorytetem dla tramwajów i autobusów,
 - przebiegów tras ciężkiego i niebezpiecznego transportu tranzytowego i docelowego do miasta, wraz z miejscami przeznaczonymi na ich obsługę.

10. Zasady utrzymania i rozbudowy istniejących oraz budowy nowych dróg **układu uzupełniającego obsługowego (D4)**, obsługujących istniejącą i projektowaną zabudowę, powinny zostać szczegółowo określone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem następujących wytycznych:

- 1) ustalanie linii rozgraniczających dla istniejących i projektowanych dróg winno być realizowane zgodnie z przepisami o drogach;
- 2) dopuszcza się odstępstwo od obowiązujących przepisów dotyczących szerokości linii rozgraniczających dla przebudowywanych istniejących dróg w zabudowie ukształtowanej, szczególnie na terenach objętych ochroną konserwatorską, dopuszczając korekty przebiegu wynikające z optymalizacji trasowania, ograniczeń technicznych, ograniczeń własnościowych niemożliwych do ujawnienia na etapie studium, z jednoczesnym zachowaniem podstawowych ustaleń **Studium 2016** oraz wymogów przepisów odrębnych;
- 3) należy dążyć do wyraźnej funkcjonalnej klasyfikacji dróg, traktując drogi układu **uzupełniającego obsługowego** położone w granicach terenów mieszkaniowych i usługowych jako ulice ruchu uspokojonego.

11. Dla dróg układów **D1, D2, D3** i **D4** w **Studium 2016** ustala się, iż:

- 1) przebieg dróg określonych graficznie na rysunkach **Studium 2016** ma charakter ustaleń obowiązujących;

- 2) w planach miejscowych dopuszcza się rezygnację z przebiegu graficznie wyznaczonej w **Studium 2016** drogi, z jednoczesnym zachowaniem w jej granicach istniejącego przeznaczenia terenu, z zakazem jakiegokolwiek zabudowy i trwałego zagospodarowania, traktując te tereny jako tereny rezerwowe;
- 3) w granicach terenów dróg wyznaczonych w **Studium 2016**, poza zagospodarowaniem dopuszczonym w przepisach o drogach, dopuszcza się realizację obiektów obsługi komunikacji, w tym: miejsc postojowych, parkingów oraz podziemnego zainwestowania funkcjami usługowymi, pod warunkiem nie ograniczania swobody poruszania się i zagospodarowania na poziomie terenu z zachowaniem przepisów odrębnych;
- 4) dopuszcza się wprowadzenie w planach miejscowych nowych dróg **układu uzupełniającego obsługowego (D4)**, z zastrzeżeniem, iż nie spowoduje to istotnych zmian w **strukturze przestrzennej** tej części miasta i nie wywoła dezintegracji funkcjonalnych i przestrzennych połączeń wewnętrznych pomiędzy poszczególnymi nieruchomościami w granicach przedmiotowego terenu;
- 5) dopuszcza się bez ograniczeń realizację obiektów budowlanych, związanych z realizacją docelowego układu drogowego, w tym budowli, takich jak: tunele, estakady, mosty, przepusty, kładki;

13. W **Studium 2016** wskazuje się **strefy funkcjonalne węzłów drogowych**, w granicach których dopuszcza się budowę lub przebudowę skrzyżowań w dostosowaniu do planowanych rozwiązań drogowych.

§ 33 KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMU KOMUNIKACJI ZBIOROWEJ

1. System komunikacji zbiorowej tworzą:

- 1) linie kolejowe, przebiegające na wydzielonych torowiskach w obrębie terenów kolejowych;
- 2) linie tramwajowe, przebiegające na wydzielonych torowiskach oraz w obszarze jezdni dróg publicznych;
- 3) linie autobusowe, przebiegające w obszarze jezdni dróg publicznych.

2. W odniesieniu do komunikacji zbiorowej w **Studium 2016** określono następujące ustalenia kierunkowe:

- 1) spójność systemów transportu zbiorowego lokalnego i regionalnego, w tym uwzględnienie przystanków przesiadkowych w bezpośrednim sąsiedztwie dworca kolejowego Sosnowiec Główny z wykształceniem węzła przesiadkowego obsługującego transport autobusowy, tramwajowy i kolejowy, skoordynowany z indywidualnym transportem samochodowym w ramach tworzenia metropolitalnego systemu „parkuj i jedź”;
- 2) zwiększenie udziału komunikacji zbiorowej w obsłudze przewozów w relacjach śródmieście – pozostałe obszary miasta, w szczególności położone na wschód od drogi S1 – Kazimierz Górniczy, Ostrowy Górnicze, Porąbka, Maczki oraz Bory, Cieśle i Wągródka, z jednoczesnym uruchomieniem nowych linii wykorzystujących „mikrobusy” celem uzupełnienia oraz dogęszczenia połączeń w obrębie miasta;
- 3) pokrycie zasięgiem dojścia do przystanków do 300 m wszystkich obszarów zurbanizowanych;
- 4) wydzielenie na ciągach komunikacyjnych najbardziej obciążonych ruchem kołowym wydzielonych pasów ruchu dla autobusów i tramwajów, z nadaniem im priorytetu na skrzyżowaniach z sygnalizacją świetlną;
- 5) pełna dostępność środków transportu zbiorowego dla osób niepełnosprawnych;
- 6) dążenie do wzajemnego uzupełniania się zasięgów obsługi ww. środków transportu;
- 7) dążenie do funkcjonalnej integracji przystanków przesiadkowych;
- 8) koordynacja środków transportu zbiorowego ze środkami komunikacji indywidualnej, możliwość przewozu rowerów, przystanki w okolicy ścieżek rowerowych i parkingów przesiadkowych.

§ 34 KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMU KOMUNIKACJI KOLEJOWEJ

1. System komunikacji i transportu kolejowego realizowany jest w granicach terenów kolejowych, w tym terenów będących terenami zamkniętymi.

2. System kolejowy Sosnowca oparty jest na trasach obsługujących ruch pasażerski oraz ruch towarowy:

- 1) KK1 – linia magistralna PKP nr 1 – relacji Zebrzydowice - Gdynia, stanowiąca część korytarza trasy E-65 relacji Zebrzydowice/Zwardoń – Gdynia – obsługująca przewozy dalekobieżne i regionalne, ruch mieszany pasażersko – towarowy;
- 2) KK2 – linia kolejowa PKP nr 134 – relacji Mysłowice – Jaworzno Szczakowa, będąca odcinkiem linii międzynarodowej E-30 relacji Zgorzelec – Medyka – obsługująca ruch mieszany pasażersko – towarowy;
- 3) KK3 – linia kolejowa PKP nr 133 – relacji Dąbrowa Górnicza Ząbkowice – Kraków Główny – obsługująca ruch mieszany pasażersko – towarowy;
- 4) KK4 – linia kolejowa PKP nr 62 – relacji Sosnowiec – Tunel – obsługująca ruch mieszany pasażersko – towarowy;
- 5) KK5 – linia kolejowa PKP nr 163 – relacji Sosnowiec Kazimierz – Sosnowiec Maczki;

- 6) KK6 – linia kolejowa PKP nr 171 – relacji Panewniki – Dąbrowa Górnicza Towarowa - obsługująca wyłącznie ruch towarowy;
- 7) KK7 – linia kolejowa PKP nr 180 – relacji Mysłowice-Brzezinka – Dorota obsługująca wyłącznie ruch towarowy.
3. Linie kolejowe KK1, KK2, KK3, KK4, KK5, KK6, KK7 tworzą **obszar liniowy kolei**, wyodrębniony granicami terenów-f, wraz z niezbędnymi poszerzeniami w rejonach dworców, rozjazdów i bocznic, przedstawiony na **rysunku Studium 2016 nr IIA/3**.
4. W odniesieniu do systemu transportu kolejowego przyjmuje się, iż kierunek rozwoju dotyczy przede wszystkim aktywizacji połączeń w transporcie pasażerskim regionalnym oraz, ze względu na położenie miasta, w transporcie krajowym i międzynarodowym.
5. Istniejące i czynne linie kolejowe winny być wykorzystywane dla połączeń o zasięgu regionalnym. Mogą one stanowić właściwe uzupełnienie metropolitalnego systemu komunikacji autobusowej i tramwajowej. Ewentualne uatrakcyjnienie tych linii wymaga dopasowania rozkładów jazdy i częstotliwości kursowania pociągów do ruchu autobusowego i tramwajowego w celu stworzenia jednolitego systemu transportu publicznego, powiązanego z systemem regionalnym i realizującego połączenia w obrębie obszaru metropolitalnego.
6. W zakresie budowy nowej infrastruktury kolejowej należy rozważyć względy: ekonomiczne, techniczne, organizacyjne i prestiżowe, w tym możliwość wykorzystania istniejących elementów infrastruktury kolejowej pod kątem realizacji szybkiej kolei miejskiej.
7. W odniesieniu do terenów kolejowych, niebędących terenami zamkniętymi, w tym użytkowanych i nieużytkowanych linii przemysłowych, należy dążyć do przeznaczenia ich pod realizację połączeń obsługujących tereny istniejącej i nowej zabudowy przemysłowej, produkcyjnej i aktywności gospodarczej oraz powiązania ich z systemem drogowym.
8. W odniesieniu do terenów kolejowych, niebędących terenami zamkniętymi, w tym nieużytkowanych linii poprzemysłowych, należy dążyć do przejmowania ich nieruchomości na rzecz miasta i przeznaczenia ich pod realizację nowych terenów komunikacyjnych, w tym dróg publicznych, przestrzeni pieszych i rowerowych.

§ 35 KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMU KOMUNIKACJI TRAMWAJOWEJ

1. System komunikacji tramwajowej realizowany jest w granicach:
 - 1) terenów dróg, w postaci wydzielonego pasa bądź w obszarze jezdni;
 - 2) terenów o innym przeznaczeniu niż drogowe w postaci wydzielonego pasa.
2. Komunikację tramwajową tworzą istniejące i planowane trasy tramwajowe:
 - 1) KTT1 – linia tramwajowa nr 15 – istniejąca;
 - 2) KTT2 – linia tramwajowa nr 21 – istniejąca;
 - 3) KTT3 – linia tramwajowa nr 24 – istniejąca;
 - 4) KTT4 – linia tramwajowa nr 26 – istniejąca;
 - 5) KTT5 – linia tramwajowa nr 27 – istniejąca;
 - 6) KKT6 - linia tramwajowa nr 15 – projektowana – przedłużenie od pętli tramwajowej linii nr 15 wzdłuż ul. Białostockiej, Paderewskiego, Rydza-Śmigłego do skrzyżowania ul. Braci Mieroszewskich z ul. Zaruskiego;
 - 7) KKT7 – nowa linia tramwajowa – projektowana – wzdłuż ul. Braci Mieroszewskich od skrzyżowania ul. Braci Mieroszewskich z ul. Zaruskiego do skrzyżowania ul. Braci Mieroszewskich z ul. Olsztyńską;
 - 8) KKT8 – nowa linia tramwajowa – projektowana – od pętli tramwajowej linii nr 15 wzdłuż ul. Braci Mieroszewskich do Dąbrowy Górniczej.
3. Komunikacja tramwajowa wchodzi w skład systemu komunikacji zbiorowej, dla której ustalenia zawarto w **par. 33**.

§ 36 KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMU KOMUNIKACJI ROWEROWEJ

1. W **Studium 2016** komunikacja rowerowa realizowana jest w granicach istniejących i projektowanych:
 - 1) terenów drogowych, w ramach zintegrowanych rozwiązań funkcjonalnych i przestrzennych realizowanych w liniach rozgraniczających pasa drogowego dróg publicznych i wewnętrznych, w formie chodników, powierzchni jezdnych, w których ruch rowerowy jest podporządkowany ruchowi kołowemu;
 - 2) samodzielnych terenów komunikacji pieszej, realizowanych w liniach rozgraniczających dróg oraz nowych, proponowanych placów, w formie indywidualnego zagospodarowania centralnej i obrzeżnej strefy placu, w których ruch rowerowy jest podporządkowany ruchowi pieszemu;

- 3) pozostałych istniejących i proponowanych terenach komunikacji rowerowej, niebędących **terenem-f**, położonych w granicach **terenów-f** o innych przeznaczeniach;
- 4) trasach rowerowych wytyczanych w przestrzeni miasta na podstawie indywidualnych kryteriów.
2. Tereny rowerowe w granicach terenów drogowych podlegają analogicznym uwarunkowaniom jak drogi i obowiązują dla nich odpowiednie ustalenia **Studium 2016**.
3. W **Studium 2016** określa się ogólne zasady, które winny być uwzględniane na etapie projektowania i realizacji tras rowerowych, to jest:
 - 1) rozwój komunikacji rowerowej winien odbywać się w oparciu o przygotowany dla całego miasta szczegółowy program rozwoju, opracowany na podstawie wcześniej przeprowadzonego monitoringu trendów zachowań komunikacyjnych rowerzystów z uwzględnieniem istniejącej infrastruktury. Program ten powinien służyć zapewnieniu wysokich standardów infrastruktury rowerowej w zakresie bezpieczeństwa ruchu, pokrycia siecią obszaru miasta, zasad projektowania i wykonawstwa, a ujęte w nim wymogi powinny obowiązywać dla wszystkich nowych inwestycji, remontów i modernizacji istniejącej i planowanej infrastruktury rowerowej w mieście;
 - 2) pełną spójność źródeł i celów podróży objętych systemem tras rowerowych;
 - 3) zapewnienie bezpieczeństwa poprzez minimalizację punktów kolizji z ruchem drogowym, w tym z liniami tramwajowymi, minimalizację pochyleń niwelety i różnicy poziomów, ujednolicenie prędkości;
 - 4) zapewnienie atrakcyjności, przyjaznego dla użytkowników charakteru oraz dobrego powiązania z obiektami publicznymi miasta.
4. Tereny komunikacji rowerowej proponuje się kształtować w oparciu o:
 - 1) trasy prowadzone wzdłuż głównych ulic podstawowego układu komunikacyjnego w koordynacji z planami rozwoju sieci ścieżek rowerowych miasta i regionu, kształtowane w sposób pozwalający na optymalną obsługę kategorii ruchu: dom-praca/nauka/rekreacja;
 - 2) trasy zintegrowane z komunikacją pieszą i turystyczną, wytyczane indywidualnie w formie wydzielonych terenów komunikacji rowerowej, a także występujące w granicach terenów o innych przeznaczeniach.
5. Wyznaczone w **Studium 2016** trasy mają charakter wytycznych kierunkowych i mogą być uzupełniane i modyfikowane na innych etapach prac planistycznych.
6. Dopuszcza się bez ograniczeń realizację obiektów budowlanych związanych z realizacją docelowego układu tras rowerowych, w tym budowli takich jak przejścia podziemne i nadziemne, kładki, przepusty, z zastrzeżeniem, iż rozwiązania te powinny znaleźć swoje potwierdzenie w konkretnych ustaleniach planów miejscowych.
7. W **Studium 2016** kierunki i możliwości rozwoju układu tras rowerowych w skali miasta tożsame są z zapisami dla **obszaru przestrzeni ogólnodostępnych** zawartymi w **par. 39**.

§ 37 KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMU KOMUNIKACJI PIESZEJ

1. W **Studium 2016** komunikacja piesza realizowana jest w granicach istniejących i projektowanych:
 - 1) terenów drogowych w ramach zintegrowanych rozwiązań funkcjonalnych i przestrzennych, realizowanych w liniach rozgraniczających pasa drogowego dróg publicznych i dróg wewnętrznych, w formie chodników, powierzchni pieszych, w których ruch pieszy jest podporządkowany ruchowi kołowemu;
 - 2) terenów komunikacji pieszej, realizowanych w liniach rozgraniczających dróg oraz nowych, proponowanych placów, w formie indywidualnego zagospodarowania centralnej i obrzeżnej strefy placu, w którym ruch pieszy jest dominujący w stosunku do ruchu kołowego;
 - 3) pozostałych terenów komunikacji pieszej, położonych w granicach terenów o innym kierunku przeznaczenia terenu, w formie placów, skwerów, ulic pieszych, alei, deptaków, pasaży, przejść, i ścieżek, publicznych i upublicznionych, niebędących **terenem-f**;
 - 4) szlaków turystycznych wytyczanych w przestrzeni miasta na podstawie indywidualnych kryteriów.
2. Trasy piesze w granicach terenów drogowych podlegają analogicznym uwarunkowaniom jak drogi i obowiązują dla nich odpowiednie ustalenia **Studium 2016**.
3. Trasy piesze pozostałe są elementami powiązań między jednostkami osadniczymi, powiązań praca-dom, dom-wypoczynek, są to:
 - 1) istniejące place i skwery;
 - 2) istniejące ulice piesze, aleje - deptaki;
 - 3) planowane nowe ulice piesze, aleje, pasaże, przejścia piesze i ścieżki w szczególności pomiędzy:
 - a) istniejącymi i planowanymi kompleksami handlowo-usługowymi oraz z planowanymi parkingami buforowymi dla strefy śródmiejskiej,

- b) przystankami transportu zbiorowego a pobliskimi terenami mieszkaniowymi.
4. Układ szlaków turystycznych jest odzwierciedleniem utrwalonych kulturowo, pieszych tras turystyczno-krajoznawczych. Są to proponowane do zachowania znakowane szlaki PTTK oraz szlaki spacerowe.
 5. Wskazane w **Studium 2016** istniejące tereny komunikacji pieszej podlegają ochronie, zachowaniu i podwyższaniu ich walorów użytkowych i estetycznych.
 6. Wskazane w **Studium 2016** tereny tras pieszych mają charakter wytycznych kierunkowych i mogą być uzupełniane, modyfikowane w planach miejscowych.
 7. W **Studium 2016** określa się ogólne wymogi odnośnie zagospodarowania publicznych terenów komunikacji pieszej, z zastrzeżeniem, iż rozwiązania te powinny znaleźć swoje potwierdzenie w konkretnych ustaleniach planów miejscowych:
 - 1) w **rejonach-f A1a, A1b, A1c i A1d** utrzymanie historycznej kompozycji, formy, proporcji i skali publicznych terenów komunikacji pieszej oraz przyległej do niej zabudowy, uwzględniające zasady z zakresu ochrony dziedzictwa kulturowego i krajobrazu kulturowego, wraz z możliwością realizacji nowych, publicznych terenów komunikacji pieszej;
 - 2) w pozostałych **jednostkach przestrzennych** utrzymanie istniejących i realizacja nowych, publicznych terenów komunikacji pieszej, z zachowaniem specyfiki, skali miejsca i indywidualnej kompozycji;
 - 3) w terenach zieleni urządzonej, parków leśnych a także zieleni pozostałej realizacja nowych tras pieszych zintegrowanych z komunikacją pieszą **obszaru przestrzeni ogólnodostępnej**;
 - 4) jednoznaczne przestrzenne wyodrębnienie terenów komunikacji pieszej;
 - 5) uporządkowanie stanu prawnego terenów komunikacji pieszej;
 - 6) funkcjonalne wyodrębnienie terenów pieszych i dopuszczenie poruszania się w nich jedynie pojazdów uprzywilejowanych;
 - 7) dopuszczenie lokalizacji wszelkich form niekubaturowego zagospodarowania wraz z elementami małej architektury, pomnikami, akcentami, fontannami, zielenią urządzoną;
 - 8) dopuszczenie lokalizacji kubatur związanych z komunikacją pionową, takich jak windy, a także zadaszeń i pochylni;
 - 9) wymóg indywidualnego urządzenia i wyposażenia terenów pieszych, w tym zachowanie wysokiego standardu nawierzchni, oświetlenia i iluminacji oraz urządzeń infrastruktury technicznej;
 - 10) dopuszczenie lokalizacji zagospodarowania okazjonalnego i sezonowego oraz organizowania imprez masowych;
 - 11) dopuszcza się bez ograniczeń realizację obiektów budowlanych związanych z realizacją docelowego układu terenów komunikacji pieszej, w tym budowli takich jak: przejścia podziemne i nadziemne, kładki, przepusty.

§ 38 KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMU PARKINGOWEGO

1. Należy stworzyć ogólnomiejski system parkowania. Stosowanie ograniczeń czasowych i lokalizacyjnych, wyznaczanie stref płatnego parkowania, reorganizacja ruchu drogowego, stworzenie systemu „parkuj i jedź”, winno doprowadzić do uzyskania równowagi między racjonalnym zmniejszeniem popytu na miejsca parkingowe w miejscach zbyt obciążonych a możliwościami spójnie zarządzanego transportu publicznego, sprawnie obsługującego te miejsca.
2. Ogólne zasady bilansowania potrzeb parkingowych w strategicznych obszarach miasta:
 - 1) w granicach terenów nowej zabudowy produkcyjnej, usługowej, innowacyjnych technologii położonych w granicach **rejonów-f A1d, A2, E1, E2, E3** nowe, planowane inwestycje winny zaspokajać swoje potrzeby parkingowe w oparciu o wytyczne **Studium 2016** i potwierdzone w planach miejscowych wskaźniki ilości miejsc parkingowych, określone dla poszczególnych przeznaczeń;
 - 2) w granicach terenów mieszkalnych, mieszkalno-usługowych i usługowych położonych w **rejonach-f A1a, A1b i A1c** dopuszcza się możliwość lokalizacji wymaganych miejsc parkingowych związanych z konkretnym **terenem-f** i jego kierunkiem przeznaczenia poza granicami tego **terenu-f**, bilansując brakującą ilość miejsc parkingowych w ramach ogólnodostępnych parkingów, zlokalizowanych w liniach rozgraniczających dróg, a także w granicach innych **terenów-f**, z zastrzeżeniem wprowadzenia stosownych ustaleń w planach miejscowych;
 - 3) w granicach terenów położonych w pozostałych **rejonach-f** należy przyjąć bilansowanie miejsc parkingowych w oparciu o wytyczne określone w **ust. 5**.
3. W obszarze istniejących osiedli mieszkaniowych należy:
 - 1) przeprowadzić uporządkowanie systemów miejsc postojowych;

- 2) uzupełniać brakującą wskaźnikowo ilości miejsc parkingowych poprzez budowę wielopoziomowych obiektów parkingowych.
4. Należy zapewnić możliwość bezpiecznego parkowania rowerów, przede wszystkim w obrębie śródmieścia oraz w miejscach wyznaczonych w innych dokumentach planistycznych, w koordynacji z siecią ścieżek rowerowych, linii tramwajowych i tras kolejowych.
5. **Studium 2016** ustala stosowanie następujących wskaźników, służących określeniu ilości miejsc parkingowych dla samochodów osobowych, w zależności od przeznaczenia terenu:
 - 1) tereny mieszkaniowe (MW1, MN1): co najmniej 1 miejsce parkingowe na 1 lokal mieszkalny;
 - 2) tereny mieszkaniowo - usługowe (MU, MN2, MW2): co najmniej 1 miejsce parkingowe na 1 lokal mieszkalny i proporcjonalnie 1 miejsce parkingowe na 50 m² powierzchni użytkowej lokali usługowych;
 - 3) tereny usług (TU), z wyłączeniem usług publicznych oraz obiektów handlowych przeznaczonych do sprzedaży detalicznej o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² - co najmniej 1 miejsce parkingowe na 30 m² powierzchni użytkowej podstawowej;
 - 4) tereny usług publicznych: co najmniej 1 miejsce parkingowe na 50 m² powierzchni użytkowej podstawowej, z wyłączeniem kościołów, klasztorów, szkół, przedszkoli, żłobków, szpitali;
 - 5) tereny sportu i rekreacji: co najmniej 15 miejsc parkingowych na 1000 m² powierzchni użytkowej podstawowej, w przypadku obiektów z widownią co najmniej 1 miejsce parkingowe na 30 miejsc na widowni i co najmniej 1 miejsce dla autokarów na 100 miejsc na widowni, a w przypadku terenów niezabudowanych co najmniej 5 miejsc postojowych;
 - 6) tereny przemysłowe i produkcyjne: co najmniej 1 miejsce postojowe na każdych 5 pracowników na zmianie i co najmniej 1 miejsce postojowe na 30 samochodów ciężarowych obsługujących w ciągu doby teren przemysłowo-produkcyjny;
 - 7) dla każdego zespołu ogródków działkowych co najmniej 10 miejsc postojowych.
6. Wskazane w **Studium 2016** wskaźniki w planach miejscowych winny podlegać dalszemu doprecyzowaniu z dopuszczeniem zmian, z uwagi na szczegółową analizę terenu. Dla usług publicznych **Studium 2016** dopuszcza możliwość bilansowania zapotrzebowania na miejsca parkingowe w sąsiednich terenach.
7. W odniesieniu do zabudowy istniejącej, ukształtowanej powyższe wskaźniki mogą nie obowiązywać z zastrzeżeniem przeprowadzenia szczegółowej analizy, określenia zapotrzebowania i możliwości, ustalenia wskaźników parkingowych na etapie opracowania planu miejscowego.
8. Dopuszcza się realizację wszelkich obiektów budowlanych związanych z wdrożeniem docelowego systemu parkowania, w tym wolnostojących i zintegrowanych z innymi obiektami parkingów i garaży: naziemnych, podziemnych i nadziemnych, należących do przynależnego zagospodarowania terenów, z zastrzeżeniem, iż rozwiązania te powinny znaleźć swoje jednoznaczne potwierdzenie w ustaleniach planów miejscowych.

§ 39 OBSZAR PRZESTRZENI OGÓLNODOSTĘPNEJ

1. W **Studium 2016** wyznaczono **obszar przestrzeni ogólnodostępnej**, na który składają się obszary przestrzeni: komunikacyjnych drogowych, komunikacyjnych pieszych i rowerowych, turystycznych oraz wspomagających.
 - 1) **Obszar przestrzeni komunikacyjnych drogowych** - to publiczne, użytkowane i dostępne dla ogółu istniejące i planowane przestrzenie, takie jak: ulice i place - w tym drogi i ulice publiczne, ciągi piesze, wraz z przynależnym zagospodarowaniem, wyznaczone na **rysunku Studium 2016**, a także upublicznione drogi wewnętrzne, niewyznaczone graficznie, położone wewnątrz poszczególnych **terenów-f**. W obszarze tym obowiązują ustalenia analogiczne jak dla terenów pieszych i rowerowych;
 - 2) **Obszar przestrzeni komunikacyjnych pieszych i rowerowych** - to publiczne i upublicznione, użytkowane i dostępne dla ogółu istniejące i planowane przestrzenie takie jak: skwery, ścieżki piesze i rowerowe, przejścia i tereny piesze, wraz z przynależnym zagospodarowaniem, niezaliczone do pozostałych typów przestrzeni ogólnodostępnych, niewyznaczone graficznie, położone wewnątrz poszczególnych **terenów-f**. W obszarze tym obowiązują ustalenia analogiczne jak dla terenów pieszych i rowerowych;
 - 3) **Obszar przestrzeni turystycznych** - to publiczne i upublicznione, użytkowane i dostępne dla ogółu istniejące i planowane przestrzenie, takie jak: przejścia piesze, szlaki i ścieżki turystyczne, trasy rowerowe wraz z przynależnym zagospodarowaniem, niebędące **terenem-f**, wyznaczone na **rysunku Studium 2016** w sposób orientacyjny liniami przerywanymi. W obszarze tym obowiązują ustalenia analogiczne jak dla terenów pieszych i rowerowych;

- 4) **Obszar przestrzeni wspomagających** - to upublicznione, użytkowane i dostępne dla ogółu istniejące i planowane nieruchomości i wnętrza obiektów budowlanych użyteczności publicznej: ochrony zdrowia i opieki społecznej, administracji i łączności, oświaty, kultury, handlu i gastronomii wraz z przynależnymi do tych obiektów: dojazdami, dziedzińcami i parkingami, zielenią urządzoną i ogrodami, w większości przypadków niebędące **terenem-f**.
2. Do **obszaru przestrzeni ogólnodostępnej**, z uwagi na stan własności i władania, należą:
 - 1) przestrzenie komunikacyjne publiczne, w tym ulice publiczne, tereny piesze i trasy rowerowe, położone na gruntach miasta, skarbu państwa;
 - 2) przestrzenie komunikacyjne upublicznione, w tym drogi wewnętrzne, tereny piesze i trasy rowerowe, położone na gruntach pozostałych;
 - 3) przestrzenie turystyczne publiczne i upublicznione, położone na gruntach miasta, skarbu państwa i gruntach pozostałych;
 - 4) przestrzenie wspomagające upublicznione, położone na gruntach miasta, skarbu państwa i pozostałych.
3. Obszarem mogącym przyjmować funkcje **obszaru przestrzeni ogólnodostępnej** jest **obszar przestrzeni zieleni**, w zależności od jego szczegółowego przeznaczenia, form własności i stopnia udostępnienia dla ogółu użytkowników przestrzeni miejskiej.

§ 40 SYSTEM INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

1. **Studium 2016** wskazuje, iż docelowo wszystkie tereny zurbanizowane, zabudowane winny mieć zapewniony dostęp do mediów, których realizacja leży po stronie:
 - 1) zadań własnych miasta, to jest:
 - a) sieci wodociągowej,
 - b) sieci kanalizacji sanitarnej i deszczowej;
 - 2) zadań własnych dysponentów, to jest:
 - a) sieci elektroenergetycznej,
 - b) sieci gazowej,
 - d) sieci teletechnicznych,
 - e) sieci innych.
2. Rozwój poszczególnych systemów infrastruktury technicznej powinien docelowo zagwarantować:
 - 1) pełne pokrycie zapotrzebowania na wszystkie media, niezbędne do realizacji strategicznych celów miasta;
 - 2) rozbudowę i modernizację infrastruktury technicznej oraz systemów umożliwiających pozyskanie energii cieplnej dla celów gospodarczych i grzewczych, stanowiącej istotny element polityki proekologicznej miasta;
 - 3) miasto winno stymulować rozbudowę infrastruktury technicznej przez jej dysponentów (właścicieli), nie traktując ich budowy i eksploatacji wyłącznie w kategoriach czystego rachunku ekonomicznego poszczególnych przedsiębiorstw, lecz jako element polityki proekologicznej prowadzonej wspólnie przez miasto i dysponentów sieci;
 - 4) miasto winno przewidzieć rezerwy terenowe dla realizacji niezbędnych rozwiązań infrastrukturalnych.
3. Ilekroć w dalszej części **Studium 2016** jest mowa o sieciach, pod tym pojęciem rozumie się ustalenia dotyczące całości danej tematyki branżowej to jest: sieci, przyłącza, obiekty technologiczne i inżynierskie, budynki i budowle, zgodnie z przyjętą szczegółowością zapisu tej tematyki w **Studium 2016**.
4. Dla wszystkich istniejących, przebudowywanych i planowanych elementów infrastruktury technicznej wymienionych w **par. 41 ÷ 45** - w zależności od ich rodzaju i specyfiki, należy zachować strefy obsługi technicznej - ograniczonej zabudowy, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych, a także należy uzgodnić szczegółowe zadania inwestycyjne z ich właścicielem - dysponentem.
5. Lokalizację elementów infrastruktury technicznej dopuszcza się w pasach drogowych, w terenach publicznych, budowlanych, rolnych i leśnych, w terenach prywatnych na zasadzie zawartego porozumienia pomiędzy dysponentem sieci a właścicielem nieruchomości.
6. Miasto winno stymulować możliwość wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Celowe jest pozyskiwanie i utylizacja biogazu z wysypiska śmieci Miejskiego Zakładu Składowania Odpadów znajdującego się przy ul. Grenadierów, a także gazów fermentacyjnych z oczyszczalni ścieków „Radocha II” przy ul. Ostrogórskiej – energia zawarta w tych gazach może być wykorzystywana lokalnie do ogrzewania pomieszczeń oczyszczalni lub do wspomagania procesu technologicznego. Celowe jest również wykorzystanie energii słonecznej do ogrzewania ciepłej wody użytkowej oraz ogrzewania pomieszczeń w budownictwie indywidualnym.

W budownictwie, w szczególności mieszkaniowym jednorodzinnym, można też stosować pompy ciepła, które umożliwiają wykorzystanie energii cieplnej nagromadzonej w środowisku naturalnym do ogrzania domu i przygotowania ciepłej wody.

7. Ustala się, iż w zakresie systemów oraz terenów, budowli i obiektów innych sieci, niewymienionych w tym rozdziale, w planach miejscowych dopuszczalne jest ich uwzględnienie i ustalenie odpowiednich zasad realizacji.

§ 41 KIERUNKI ROZWOJU SIECI WODOCIĄGOWEJ

W zakresie systemu zaopatrzenia w wodę oraz utrzymania i rozwoju terenów, budowli i obiektów wodociągowych, w odniesieniu do podstawowego systemu zasilania i obsługi obowiązują następujące warunki:

- 1) utrzymanie i rozbudowa istniejącego systemu zaopatrzenia w wodę;
- 2) wprowadzenie działań ograniczających straty wody w sieci wodociągowej oraz powstawanie wtórnych zanieczyszczeń poprzez sukcesywną wymianę zużytych odcinków sieci wodociągowej;
- 3) zapewnienie rezerwowych systemów zaopatrzenia miasta w wodę pitną, niezbędnych w sytuacjach awaryjnych i nadzwyczajnych, z uwzględnieniem zapotrzebowania na wodę do zewnętrznego gaszenia pożarów oraz do instalacji i urządzeń przeciwpożarowych.

§ 42 KIERUNKI ROZWOJU SIECI KANALIZACYJNEJ

W zakresie systemu odprowadzenia ścieków oraz utrzymania i rozwoju terenów, budowli i obiektów kanalizacji, w odniesieniu do podstawowego systemu obsługi obowiązują następujące warunki:

- 1) utrzymanie i rozbudowa istniejącego systemu kanalizacji na terenie miasta, ze szczególnym uwzględnieniem Maczek, Starych Maczek, zachodnich rejonów Kazimierza Górniczego, Ostrów Górniczych, Zawodzia, Bobrka, Jęzora, Boru, Niwki, Kolonii Cieśle i Kolonii Wągródka oraz w pozostałych obszarach, w których wyznaczono tereny pod nową zabudowę;
- 2) zakaz wprowadzania ścieków do gruntu i do wód.

§ 43 KIERUNKI ROZWOJU SIECI ELEKTROENERGETYCZNEJ

W zakresie systemu zaopatrzenia w energię elektryczną oraz utrzymania i rozwoju terenów, budowli i obiektów energetyki, w odniesieniu do podstawowego systemu zasilania i obsługi obowiązują następujące warunki:

- 1) U podstaw polityki zaopatrzenia w energię elektryczną leży korzystna sytuacja zasilania energetycznego miasta, zapewniająca możliwość zwiększonego poboru mocy bez konieczności poniesienia znacznych nakładów inwestycyjnych;
- 2) Polityka miasta w zakresie kształtowania systemu wykorzystania energii elektrycznej obejmuje:
 - a) zasadę wykorzystania - na równi z gazem - do celów grzewczych energii elektrycznej, jako czystego nośnika energii dla obiektów projektowanych i istniejących,
 - b) zasilanie liniami napowietrznymi i kablowanymi zgodnie z obowiązującymi przepisami,
 - c) obniżenie strat sieciowych,
 - d) pośrednio zmniejszenie poziomu kosztów dostarczania energii elektrycznej;
- 3) Dopuszcza się rozbudowę i przebudowę sieci rozdzielczej średniego i niskiego napięcia w przypadku zaistnienia takiej potrzeby i w uzgodnieniu z dysponentem sieci.

§ 44 KIERUNKI ROZWOJU SIECI GAZOWEJ

W zakresie systemu zaopatrzenia w gaz oraz utrzymania i rozwoju terenów, budowli i obiektów gazownictwa, w odniesieniu do podstawowego systemu zasilania i obsługi obowiązują następujące warunki:

- 1) zasilanie terenu miasta odbywa się z wykorzystaniem gazu wysokometanowego GZ-50;
- 2) wyposażenie obszaru całego miasta w sieć gazową, ze szczególnym uwzględnieniem budowy sieci gazowniczej w Maczkach, Borze, Cieślach i Wągródce oraz w pozostałych obszarach, w których wyznaczono tereny pod nową zabudowę;
- 3) podstawowe zaopatrzenie zagwarantowano z:
 - a) istniejącej sieci przesyłowej (źródłowej) wysokiego i średniego ciśnienia z podłączonymi 20 stacjami redukcyjnymi, znajdujących się w eksploatacji Rejonu Gazowniczego w Sosnowcu,
 - b) istniejącej sieci dystrybucyjnej średniego i niskiego ciśnienia zasilanej poprzez 9 stacji redukcyjno-pomiarowych, będących własnością zakładów przemysłowych.

§ 45 KIERUNKI ROZWOJU SIECI CIEPŁOWNICZEJ

W zakresie systemu zaopatrzenia w ciepło oraz utrzymania i rozwoju terenów, budowli i obiektów ciepłownictwa, w odniesieniu do podstawowego systemu obsługi obowiązują następujące warunki:

- 1) główny system ciepłowniczy w obszarze miasta składa się z sosnowieckiego, będzińskiego i katowickiego systemu ciepłowniczego;
- 2) system pokrywa zapotrzebowanie na energię ciepłą głównie spółdzielni mieszkaniowych, podmiotów gospodarczych, budownictwa komunalnego, szkolnictwa i służby zdrowia;
- 3) zaleca się docelową likwidację indywidualnych kotłowni i pieców węglowych, wymianę systemów ogrzewania na wysokosprawne węglowe, gazowe, elektryczne lub inne proekologiczne, a w przypadku utworzenia grupy potencjalnych odbiorców, kwalifikującej się do zasilania z sieci ciepłowniczej, podłączenie jej do systemu ciepłowniczego;
- 4) nowe planowane obiekty zaleca się ogrzewać w sposób niepowodujący emisji zanieczyszczeń pyłowych do atmosfery. Pozwoli to na uzyskanie standardów, zapewniających niską emisję pyłów i gazów na terenie miasta.

Tabela nr 9.

LP	REJONY PRZESTRZENNO-OSADNICZE	STAN ISTNIEJĄCY SYSTEMÓW INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	PROPONOWANE INWESTYCJE W ZAKRESIE INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
1	2	3	4
1	A	– sieć kanalizacyjna dobrze rozbudowana – obejmuje tereny istniejącej zabudowy – sieć wodociągowa dobrze rozbudowana – obejmuje tereny istniejącej zabudowy – sieć elektroenergetyczna dobrze rozbudowana – obejmuje tereny istniejącej zabudowy – sieć gazowa dobrze rozbudowana – obejmuje tereny istniejącej zabudowy – sieć ciepłownicza dobrze rozbudowana – obejmuje tereny istniejącej zabudowy	– modernizacja istniejącej i rozbudowa sieci wodociągowej i kanalizacyjnej w terenach nowej zabudowy – rozbudowa sieci elektroenergetycznej średniego i niskiego napięcia oraz budowa stacji transformatorowych w terenach nowej zabudowy – rozbudowa sieci gazowej, w tym średnioprężnej w obszarach nowej zabudowy – modernizacja i rozbudowa sieci ciepłowniczej – zaleca się likwidację pieców, indywidualnych kotłowni węglowych i wymianę systemu ogrzewania z wykorzystaniem ciepła systemowego
2	B	– sieć kanalizacyjna występuje w terenach istniejącej zabudowy – sieć wodociągowa występuje w terenach istniejącej zabudowy – sieć elektroenergetyczna występuje w terenach istniejącej zabudowy – sieć gazowa niewystarczająca – obejmuje tylko część terenów istniejącej zabudowy – brak sieci ciepłowniczej	– budowa i rozbudowa kanalizacji w terenach nowej zabudowy – rozbudowa sieci wodociągowej w obszarach nowej zabudowy – rozbudowa sieci elektroenergetycznej średniego i niskiego napięcia oraz budowa stacji transformatorowych w obszarach projektowanej zabudowy, ze szczególnym uwzględnieniem zapotrzebowania dla terenów nowych inwestycji – usługowych i przemysłowych – rozbudowa sieci gazowej obejmująca zarówno obszary zabudowy istniejącej jak i nowej – budowa sieci ciepłowniczej dla istniejącej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej po wykonaniu analizy techniczno-ekonomicznej
3	C	– sieć kanalizacyjna występuje w terenach istniejącej zabudowy – sieć wodociągowa dobrze rozbudowana, – sieć elektroenergetyczna występuje w terenach istniejącej zabudowy – sieć gazowa obejmuje istniejące tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej w Nivce oraz część zabudowy jednorodzinnej wschodniej części Modrzejowa i Jęzora – brak sieci ciepłowniczej	– konieczność budowy sieci wodno-kanalizacyjnej w terenach nowej zabudowy usługowej i aktywizacji gospodarczej, – rozbudowa sieci gazowej w zachodniej części Modrzejowa, – rozbudowa sieci elektroenergetycznej średniego i niskiego napięcia oraz budowa stacji transformatorowych w terenach nowej zabudowy usługowo-produkcyjnej oraz nowej zabudowy mieszkaniowej – budowa sieci ciepłowniczej dla istniejącej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej po wykonaniu analizy techniczno-ekonomicznej

LP	REJONY PRZESTRZENNO-OSADNICZE	STAN ISTNIEJĄCY SYSTEMÓW INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	PROPONOWANE INWESTYCJE W ZAKRESIE INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
1	2	3	4
4	D	– sieć kanalizacyjna występuje w terenach istniejącej zabudowy – brak pełnego pokrycia, – sieć wodociągowa dobrze rozbudowana w obszarze istniejącej zabudowy – sieć elektroenergetyczna wyłącznie w obszarze istniejącej zabudowy – sieć gazowa – prawie pełne pokrycie terenów istniejącej zabudowy – brak sieci ciepłowniczej	– rozbudowa sieci kanalizacyjnej w obszarach istniejącej zabudowy oraz budowa kanalizacji w terenach nowej zabudowy – budowa sieci wodociągowej w obszarach nowej zabudowy – rozbudowa sieci elektroenergetycznej średniego i niskiego napięcia oraz budowa stacji transformatorowych w obszarach projektowanej zabudowy – rozbudowa sieci gazowej w obszarach nowej zabudowy – budowa sieci ciepłowniczej dla istniejącej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej po wykonaniu analizy techniczno-ekonomicznej
5	E	– brak pełnego pokrycia siecią kanalizacyjną w terenach istniejącej zabudowy – sieć wodociągowa występuje tylko w obszarze istniejącej zabudowy – sieć elektroenergetyczna w obszarze istniejącej zabudowy, – sieć gazowa – obejmuje tylko niewielką część terenów istniejącej zabudowy – brak sieci ciepłowniczej	– rozbudowa kanalizacji w terenach istniejących oraz budowa w terenach nowej zabudowy, w szczególności w terenach usługowych, aktywności gospodarczej i przemysłowych, – budowa sieci wodociągowej w obszarach nowej zabudowy – rozbudowa sieci elektroenergetycznej średniego i niskiego napięcia oraz budowa stacji transformatorowych w obszarach projektowanej zabudowy – rozbudowa sieci gazowej w obszarach istniejącej zabudowy w Kolonii Wągródka, Kolonii Cieśle, w Maczkach i części Boru oraz budowa w obszarach projektowanej zabudowy, – budowa sieci ciepłowniczej dla istniejącej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej po wykonaniu analizy techniczno-ekonomicznej
6	F	– sieć kanalizacyjna występuje w terenach istniejącej zabudowy – brak pełnego pokrycia – sieć wodociągowa dobrze rozbudowana – obejmuje tereny istniejącej zabudowy – sieć elektroenergetyczna występuje w obszarze istniejącej zabudowy – sieć gazowa – w terenach istniejącej zabudowy – prawie pełne pokrycie – sieć ciepłownicza na obszarze zabudowy wielorodzinnej	– rozbudowa kanalizacji w terenach istniejących oraz budowa w terenach nowej aktywności gospodarczej i terenach przemysłowych – budowa sieci wodociągowej w obszarach nowej zabudowy – rozbudowa sieci elektroenergetycznej średniego i niskiego napięcia oraz budowa stacji transformatorowych w obszarach projektowanej zabudowy – konieczność rozbudowy sieci gazowej w obszarach istniejącej i projektowanej zabudowy – rozbudowa sieci ciepłowniczej po wykonaniu analizy techniczno-ekonomicznej
7	G	– sieć kanalizacyjna występuje w terenach istniejącej zabudowy, brak danych na temat istniejących systemów kanalizacji na terenach przemysłowych i poprzemysłowych – sieć wodociągowa występuje tylko w obszarze istniejącej zabudowy, brak danych na temat istniejących systemów wodociągowych na terenach przemysłowych i poprzemysłowych – sieć elektroenergetyczna występuje w obszarze istniejącej zabudowy – sieć gazowa – tylko częściowo w terenach istniejącej zabudowy – mały stopień pokrycia – brak sieci ciepłowniczej	– rozbudowa i budowa kanalizacji w terenach istniejącej i nowej zabudowy – budowa sieci wodociągowej w obszarach nowej zabudowy – rozbudowa i budowa sieci elektroenergetycznej średniego i niskiego napięcia oraz budowa stacji transformatorowych w obszarach nowej zabudowy – rozbudowa sieci gazowej w obszarach istniejącej i nowej zabudowy – budowa sieci ciepłowniczej po wykonaniu analizy techniczno-ekonomicznej

LP	REJONY PRZESTRZENNO-OSADNICZE	STAN ISTNIEJĄCY SYSTEMÓW INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	PROPONOWANE INWESTYCJE W ZAKRESIE INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ
1	2	3	4
8	H	– sieć kanalizacyjna w terenach istniejącej zabudowy, brak danych na temat istniejących systemów kanalizacji na terenach przemysłowych – sieć wodociągowa w obszarze istniejącej zabudowy – sieć elektroenergetyczna w obszarze istniejącej zabudowy – sieć gazowa niskoprężna – w terenach istniejącej zabudowy – brak pełnego pokrycia – brak sieci ciepłowniczej	– budowa kanalizacji w terenach nowej zabudowy – budowa sieci wodociągowej w obszarach nowej zabudowy – rozbudowa sieci elektroenergetycznej średniego i niskiego napięcia oraz budowa stacji transformatorowych w obszarach nowej zabudowy – rozbudowa sieci gazowej w obszarach istniejącej i projektowanej zabudowy – budowa sieci ciepłowniczej po wykonaniu analizy techniczno-ekonomicznej
9	I	– sieć kanalizacyjna obszarze istniejącej zabudowy – sieć wodociągowa dobrze rozwinięta w obszarze istniejącej zabudowy – sieć elektroenergetyczna w obszarze istniejącej zabudowy – sieć gazowa – w terenach istniejącej zabudowy – brak sieci ciepłowniczej	– budowa sieci wodociągowej w obszarach nowej zabudowy – budowa sieci kanalizacyjnej w obszarach nowej zabudowy – rozbudowa sieci gazowej w obszarach nowej zabudowy produkcyjnej i usługowej oraz nowej zabudowy mieszkaniowej – budowa sieci ciepłowniczej po wykonaniu analizy techniczno-ekonomicznej rozbudowa sieci elektroenergetycznej średniego i niskiego napięcia oraz budowa stacji transformatorowych w obszarach nowej zabudowy
10	J	– brak danych na temat istniejącej sieci kanalizacyjnej – sieć wodociągowa w obszarze istniejącej zabudowy – sieć elektroenergetyczna w obszarze istniejącej zabudowy – pełne pokrycie – brak danych na temat istniejącej sieci gazowej – sieć ciepłownicza na obszarze istniejącej zabudowy	– inwentaryzacja i dokumentacja istniejących systemów

§ 46 ODNAWIALNE ŹRÓDŁA ENERGII

W zakresie urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł obowiązują następujące warunki:

- 1) wyznacza się obszar, na którym będą rozmieszczone urządzenia wytwarzające energię ze źródeł odnawialnych o mocy przekraczającej 100 kW – ogniw fotowoltanicznych na terenie o symbolu E2.3/1.TI;
- 2) wskazuje się możliwość lokalizacji urządzeń wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych o mocy nie przekraczającej 100 kW na terenach o kierunkach przeznaczeń TU4, T1, TP, P1, P2, P3, P4, TI, Z3, Z5 i Z6, z zastrzeżeniem **pkt. 3**;
- 3) zakaz lokalizacji turbin wiatrowych na obszarach i strefach związanych z ochroną środowiska i przyrody, w szczególności w zasięgu korytarza spójności obszarów chronionych, ochroną dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz w odległości mniejszej niż 500 m od zabudowy mieszkaniowej.

ROZDZIAŁ IX
OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO
O ZNACZENIU LOKALNYM

§ 47 INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM - MIEJSKIE

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym wynikają ze wskazań zawartych w programach i strategiach obowiązujących na terenie miasta Sosnowca, w tym w szczególności ze Strategii Rozwoju Miasta Sosnowca na lata 2014 – 2020+ oraz Wieloletniej Prognozy Finansowej miasta Sosnowca na lata 2015 – 2027.

W ramach analizy uwarunkowań zostały zidentyfikowane inwestycje celu publicznego związane ze wskazanymi powyżej dokumentami, w tym wieloletnimi programami inwestycyjnymi miasta Sosnowiec, przewidzianymi do realizacji w latach 2014-2020+ oraz służącymi realizacji celów publicznych o znaczeniu lokalnym. Inwestycje mające wpływ na kształtowanie przestrzeni zostały uwzględnione w kierunkach zmian w zagospodarowaniu przestrzennym.

§ 48 INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM - REALIZOWANE Z GMINAMI SASIEDNIMI

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym realizowane z gminami sąsiednimi będą wynikać z zawartych porozumień międzygminnych i winny dotyczyć w szczególności inwestycji i obszarów stykowych, w tym:

- 1) Zagłębiowski Park Linearny - rewitalizacja obszaru funkcjonalnego doliny rzeki Przemszy i Brynicy wspólnie z miastami Będzin, Katowice i Mysłowice;
- 2) Rozbudowa i nowe zagospodarowanie obszaru rekreacyjnego „Stawiki”, we współpracy z Katowicami i Mysłowicami;
- 3) Renaturalizacja rzeki Białej Przemszy wspólnie z Jaworzniem;
- 4) Rewitalizacja obszaru w rejonie „Trójkąta Trzech Cesarzy” wspólnie z Mysłowicami i Jaworzniem.

ROZDZIAŁ X
OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO
O ZNACZENIU PONADLOKALNYM

§ 49 INWESTYCJE PUBLICZNE O ZNACZENIU PONADLOKALNYM

1. Zadania o znaczeniu ponadlokalnym przyjęte w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego (Dz. Urz. Woj. Śl. Nr 68 poz. 2049 z dn. 27 lipca 2004 r.)
 - 1) „Modernizacja linii kolejowych, w tym Warszawa – Katowice – Wiedeń” (odcinek Gliwice Łabędy – Sosnowiec Jęzor oraz linia 001 odcinek Zawiercie – Katowice);
 - 2) „Drogowa Trasa Średnicowa „Katowice – Dąbrowa Górnicza”.
2. Pozostałe:
 - 1) Uwzględnienie przebiegu dróg S1 i S86;
 - 2) Uwzględnienie węzła drogowego w ciągu S1 wraz z drogą objętą zadaniem „Opracowanie kompleksowej dokumentacji projektowej dla budowy połączenia terminalu w Sławkowie z drogą krajową nr 1 w Sosnowcu”;
 - 3) „Modernizacja linii kolejowej E30/CE30 na odcinku Opole – Katowice – Kraków” w ramach projektu unijnego ISPA/FS2002/PL/16/P/PA/012;
 - 4) Rewitalizacja linii kolejowej nr 133 Dąbrowa Górnicza Ząbkowice – Kraków Główny Osobowy w ramach projektu „Polepszenie jakości usług przewozowych poprzez poprawę stanu technicznego linii nr 1, 133, 160, 186 na odcinku Zawiercie – Dąbrowa Górnicza Ząbkowice – Jaworzno Szczakowa”.

ROZDZIAŁ XI

OBSZARY NA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI, A TAKŻE OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2000 M² ORAZ OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ

§ 50 OBOWIĄZEK SPORZĄDZENIA PLANÓW NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH

Na terenie Sosnowca nie występują tereny, dla których na podstawie przepisów odrębnych istnieje obowiązek sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

§ 51 OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁU NIERUCHOMOŚCI

W **Studium 2016** nie wskazuje się obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości. Nie oznacza to jednak, iż w planach miejscowych wyznaczenie takich obszarów, z uwzględnieniem analizy własnościowej i użytkowej gruntów, jest zakazane.

§ 52 OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2000 M²

1. W **Studium 2016** obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² obejmują tereny, dla których określono przeznaczenie dominujące lub równorzędne o symbolu **UC**, w tym:
 - 1) **UC/K1** - zachodnia brama miasta (S86, ul. Baczyńskiego) – położony w granicach terenu-f o symbolu **H1.2/1.UC** istniejący kompleks z możliwością rozbudowy, będący kontynuacją dotychczasowej polityki rozwoju miasta, dla którego ustala się obowiązujące standardy:
 - a) wysokość zabudowy - co najmniej jedna kondygnacja nadziemna,
 - b) parkingi - co najmniej 3 miejsca postojowe na 100 m² powierzchni użytkowej podstawowej wszystkich funkcji,
 - c) dopuszczenie lokalizacji na poziomie terenu do 100% wymaganej ilości miejsc parkingowych;
 - 2) **UC/K2** - północna brama miasta (droga krajowa DK94, ul. Zuzanny i ul. Sokolska) – położony w granicach terenu-f o symbolu **I1.1/1.UC** istniejący kompleks obiektów wielkopowierzchniowych, będący kontynuacją dotychczasowej polityki rozwoju miasta, dla którego plan poprzez odpowiednie dobranie wskaźników urbanistycznych powinien określić górną granicę powierzchni całkowitej, nie wliczając powierzchni parkingowej oraz ustalić zasady kształtowania nowych przestrzeni ogólnodostępnych i integracji z terenami sąsiednimi – położonymi na północ i dla którego ustala się obowiązujące standardy:
 - a) wysokość zabudowy - co najmniej jedna kondygnacja nadziemna,
 - b) parkingi - co najmniej 3 miejsca postojowe na 100 m² powierzchni użytkowej podstawowej wszystkich funkcji,
 - c) dopuszczenie lokalizacji na poziomie terenu do 100% wymaganej ilości miejsc parkingowych;
 - 3) **UC/K3** - północna brama miasta (droga krajowa DK94, ul. Długosza) – położony w granicach terenu-f o symbolu **I1.2/1.UC**, kompleks obiektów wielkopowierzchniowych, będący kontynuacją dotychczasowej polityki rozwoju miasta, dla którego plan poprzez odpowiednie dobranie wskaźników urbanistycznych powinien określić górną granicę powierzchni całkowitej, nie wliczając powierzchni parkingowej, a także ustalić zasady kształtowania nowych przestrzeni ogólnodostępnych i dla którego ustala się obowiązujące standardy:
 - a) wysokość zabudowy - co najmniej jedna kondygnacja nadziemna,
 - b) parkingi - co najmniej 3 miejsca postojowe na 100 m² powierzchni użytkowej podstawowej wszystkich funkcji,
 - c) dopuszczenie lokalizacji na poziomie terenu do 100% wymaganej ilości miejsc parkingowych;
 - 4) **UC/K4** - północna brama śródmieścia (ul. Staszica, ul. Norwida, ul. 3 Maja) – położony w granicach terenu-f o symbolu **A5.1/1.UC** - istniejący kompleks obiektów wielkopowierzchniowych, będący kontynuacją dotychczasowej polityki rozwoju miasta, dla którego plan poprzez odpowiednie dobranie wskaźników urbanistycznych powinien określić górną granicę powierzchni całkowitej, nie wliczając

powierzchni parkingowej oraz ustalić zasady kształtowania nowych przestrzeni ogólnodostępnych i dla którego ustala się obowiązujące standardy:

- a) wysokość zabudowy - co najmniej jedna kondygnacja nadziemna.
 - b) parkingi - co najmniej 3 miejsca postojowe na 100 m² powierzchni użytkowej podstawowej wszystkich funkcji.
 - c) dopuszczenie lokalizacji na poziomie terenu do 100% wymaganej ilości miejsc parkingowych;
- 5) **UC/K5** - południowa brama miasta (droga krajowa S1, ul. Orłąt Lwowskich), – położony w granicach terenów-f o symbolach **E3.2/1.UC** i **E3.2/2.UC** istniejący kompleks z możliwością rozbudowy, będący kontynuacją dotychczasowej polityki rozwoju miasta, dla którego plan poprzez odpowiednie dobranie wskaźników urbanistycznych powinien określić górną granicę powierzchni całkowitej, nie wliczając powierzchni parkingowej oraz ustalić zasady kształtowania nowych przestrzeni ogólnodostępnych i dla którego ustala się obowiązujące standardy:
 - a) wysokość zabudowy - co najmniej jedna kondygnacja nadziemna,
 - b) parkingi - co najmniej 3 miejsca postojowe na 100 m² powierzchni użytkowej podstawowej wszystkich funkcji,
 - c) dopuszczenie lokalizacji na poziomie terenu do 100% wymaganej ilości miejsc parkingowych;
 - 6) **UC/K6** - ul. Sienkiewicza - istniejący, położony w granicach terenu-f o symbolu **A1a.1/1.UC** jeden obiekt wielkopowierzchniowy, którego rolą jest aktywizacja strategicznych rejonów śródmieścia oraz podkreślenie cech zabudowy centrum i śródmieścia, dla którego plan miejscowy winien określić szczegółowe ustalenia w zakresie kontynuacji i kreowania atrakcyjnych przestrzeni publicznych i dla którego ustala się obowiązujące standardy:
 - a) wysokość zabudowy - co najmniej dwie pełne kondygnacje usługowe nadziemne, o wysokości zabudowy nie mniejszej niż 10 m, z obowiązkiem dostosowania wysokości elewacji we fragmentach obiektu do wysokości przyległej i sąsiedniej istniejącej zabudowy, jeśli jest ona wyższa niż 10 m,
 - b) parkingi - lokalizowane w kondygnacjach podziemnych lub nadziemnych powyżej kondygnacji usługowych, z zastosowaniem wskaźnika co najmniej 3 miejsca postojowe na 100 m² powierzchni użytkowej podstawowej wszystkich funkcji (bez wliczania powierzchni parkingów),
 - c) dopuszczenie lokalizacji na poziomie terenu maksymalnie 10% wymaganej ilości miejsc parkingowych,
 - d) dopuszcza się inne funkcje o charakterze usługowym, centrotwórczym, zwiększające atrakcyjność obiektów,
 - e) ustala się wymóg integracji lokali handlu wielkopowierzchniowego z lokalami handlowymi pozostałymi, a także z funkcjami usługowymi, kulturalnymi,
 - f) ustala się wymóg kreowania wysokiej jakości architektury oraz znajdującego się w granicach inwestycji ogólnodostępnego otoczenia i przestrzeni ogólnodostępnych,
 - g) wymóg kompleksowej realizacji całego założenia urbanistyczno-architektonicznego, kreującego strategiczne miejsca śródmieścia;
 - 7) **UC/K7** – ul. 3 Maja – rejon Dworca Kolejowego – planowany, położony w granicach terenu o symbolu **A1a.1/2.UC** kompleks obiektów wielkopowierzchniowych, którego rolą jest aktywizacja rejonu śródmieścia oraz podkreślenie cech zabudowy centrum i śródmieścia, dla którego plan poprzez odpowiednie dobranie wskaźników urbanistycznych powinien określić górną granicę powierzchni całkowitej nie wliczając powierzchni parkingowej, szczegółowe wytyczne integracji z pobliskimi obiektami oraz zasady kreacji nowych przestrzeni ogólnodostępnych i dla którego ustala się obowiązujące standardy:
 - a) wysokość zabudowy - co najmniej dwie pełne kondygnacje usługowe nadziemne, o wysokości zabudowy nie mniejszej niż 10 m, z obowiązkiem dostosowania wysokości elewacji we fragmentach obiektu do wysokości przyległej i sąsiedniej istniejącej zabudowy, jeśli jest ona wyższa niż 10 m,
 - b) parkingi - lokalizowane w kondygnacjach podziemnych lub nadziemnych powyżej kondygnacji usługowych, z zastosowaniem wskaźnika co najmniej 3 miejsca postojowe na 100 m² powierzchni użytkowej podstawowej wszystkich funkcji (bez wliczania powierzchni parkingów),
 - c) dopuszczenie lokalizacji na poziomie terenu maksymalnie 10% wymaganej ilości miejsc parkingowych,
 - d) dopuszcza się inne funkcje o charakterze usługowym, centrotwórczym zwiększające atrakcyjność obiektów,

- e) ustala się wymóg integracji lokali handlu wielkopowierzchniowego z lokalami handlowymi pozostałymi, a także z funkcjami usługowymi, kulturalnymi,
 - f) ustala się wymóg kreowania wysokiej jakości architektury oraz znajdującego się w granicach inwestycji ogólnodostępnego otoczenia i przestrzeni ogólnodostępnej,
 - g) wymóg kompleksowej realizacji całego założenia urbanistyczno-architektonicznego, kreującego strategiczne miejsca śródmieścia;
- 8) **UC/K8** – północno-wschodnia brama śródmieścia (rejon ul. Kukulek) – planowany, położony w granicach terenu o symbolu **A3.1/1.UC** jeden obiekt, dla którego plan poprzez odpowiednie dobranie wskaźników urbanistycznych powinien określić górną granicę powierzchni całkowitej, nie wliczając powierzchni parkingowej, a także określić szczegółowe ustalenia w zakresie systemu połączeń pieszych oraz kontynuacji i kreowania atrakcyjnych nowych przestrzeni ogólnodostępnych i dla którego ustala się obowiązujące standardy:
- a) wysokość zabudowy - co najmniej jedna kondygnacja nadziemna,
 - b) parkingi - co najmniej 3 miejsca postojowe na 100 m² powierzchni użytkowej podstawowej wszystkich funkcji,
 - c) dopuszczenie lokalizacji na poziomie terenu do 100% wymaganej ilości miejsc parkingowych;
- 9) **UC/K9** – ul. Andersa – planowany w granicach terenu o symbolu **A6.1/1.TU** jeden obiekt, dla którego plan poprzez odpowiednie dobranie wskaźników urbanistycznych powinien określić górną granicę powierzchni całkowitej, nie wliczając powierzchni parkingowej, a także ustalić zasady kształtowania nowych przestrzeni ogólnodostępnych i dla którego ustala się obowiązujące standardy:
- a) wysokość zabudowy - co najmniej dwie pełne kondygnacje usługowe nadziemne, o wysokości zabudowy nie mniejszej niż 10 m, z obowiązkiem dostosowania wysokości elewacji we fragmentach obiektu do wysokości przyległej i sąsiedniej istniejącej zabudowy, jeśli jest ona wyższa niż 10 m,
 - b) parkingi - lokalizowane w kondygnacjach podziemnych lub nadziemnych powyżej kondygnacji usługowych, z zastosowaniem wskaźnika co najmniej 3 miejsca postojowe na 100 m² powierzchni użytkowej podstawowej wszystkich funkcji (bez wliczania powierzchni parkingów),
 - c) dopuszczenie lokalizacji na poziomie terenu maksymalnie 10% wymaganej ilości miejsc parkingowych,
 - d) dopuszcza się inne funkcje o charakterze usługowym, centrotwórczym zwiększające atrakcyjność obiektów,
 - e) ustala się wymóg integracji lokali handlu wielkopowierzchniowego z lokalami handlowymi pozostałymi, a także z funkcjami usługowymi, kulturalnymi,
 - f) ustala się wymóg kreowania wysokiej jakości architektury oraz znajdującego się w granicach inwestycji ogólnodostępnego otoczenia i przestrzeni ogólnodostępnych,
 - g) wymóg kompleksowej realizacji całego założenia urbanistyczno-architektonicznego, kreującego strategiczne miejsca śródmieścia.
3. W **terenach-f**, dla których wskazano przeznaczenie dominujące lub równorzędne **UC** istnieje możliwość lokalizowania takich obiektów, nie oznacza to jednak obowiązku ich realizacji i ograniczania możliwości realizacji pozostałych przeznaczeń dopuszczonych.
4. **Tereny-f**, które **Studium 2016** przeznacza pod lokalizację obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² przedstawiono na **rysunku Studium 2016 nr IIA/3**.

§ 53 OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNEJ

1. **Obszar przestrzeni publicznej**, zgodnie z definicją ustawową to: „...obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne”. Są to przestrzenie o charakterze ogólnodostępnym, w których toczy się życie miasta i w których znajdują się obiekty o znaczeniu społecznym, usługowym i kulturowym oraz takie, które są niezbędne do funkcjonowania miasta.
2. W Studium 2016 wyznaczono **obszary przestrzeni publicznej**, istotne dla całego miasta, obejmujące ulice, place, skwery **wraz** z ich otoczeniem, przedpolami obiektów użyteczności publicznej i usługowych, tworzące system ciągów miejskich: komunikacyjnych i rekreacyjnych (**rysunek Studium 2016 nr IIA/2**).
3. Dla obszarów przestrzeni publicznej wskazuje się:
 - a) uczytelnienie walorów przestrzennych i wprowadzenie jednorodnych form zagospodarowania,
 - b) wzbogacenie programu funkcjonalnego poszczególnych obszarów, ze szczególnym uwzględnieniem lokalizacji oraz charakteru danego obszaru,

- c) podniesienie walorów estetycznych, szczególnie miejsc wjazdów do miasta lub poszczególnych jego części oraz obszarów przeznaczonych wyłącznie dla ruchu pieszego,
 - d) reorganizację systemu parkowania, w tym likwidację miejsc parkingowych w reprezentacyjnych przestrzeniach publicznych,
 - e) rewitalizację w obszarze funkcjonalnego Śródmieścia oraz w centrach poszczególnych historycznych części miasta, w tym: Milowic, Pogoni, Zagórza, Modrzejowa, Niwki, Maczek, Kazimierza Górniczego, Porąbki,
 - f) wykreowanie nowych przestrzeni publicznych o charakterze miejsc centralnych: osiedle „Kukułki”, Kolonia Wągródka, Kolonia Cieśle oraz o charakterze rekreacyjnym: Porąbka – tereny po eksploatacji piasku kopalni Maczki-Bór.
4. Obszary przestrzeni publicznej stanowią istotny, specyficzny element **obszaru przestrzeni ogólnodostępnej (par. 39)**, który wraz z **obszarem przestrzeni zieleni (par. 28)** stanowi zamknięty, wewnątrzmijski system powiązań funkcjonalnych.
5. **Tereny-f**, należące do **obszarów przestrzeni ogólnodostępnych** oraz **obszaru przestrzeni zieleni**, w zależności od ich szczegółowego przeznaczenia, form własności i stopnia udostępnienia dla ogółu użytkowników przestrzeni miejskiej, mogą przejmować funkcje **obszaru przestrzeni publicznych**.

ROZDZIAŁ XII
OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY
PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH I LEŚNYCH NA CELE NIEROLNICZE I NIELEŚNE

§ 54 OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWY PLAN
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Na terenie Sosnowca wyznacza się obszary, dla których z uwagi na ich położenie oraz istotne znaczenie w strukturze przestrzennej miasta, gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Obszary te zostały wskazane w **Tomie IIB** oraz na **rysunku Studium 2016 nr IIA/3**.

§ 55 OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW ROLNYCH NA CELE NIEROLNICZE

Na terenie Sosnowca nie występują obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze.

§ 56 OBSZARY WYMAGAJĄCE ZMIANY PRZEZNACZENIA GRUNTÓW LEŚNYCH NA CELE NIELEŚNE

W **Studium 2016** wskazano obszary, dla których wymagana jest zmiana przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne. Szczegółowe informacje dotyczące tych obszarów w odniesieniu do wyznaczonych terenów funkcjonalnych zostały zapisane w **Tomie IIB** i wskazane graficznie na **rysunku Studium 2016 nr IIA/3**.

ROZDZIAŁ XIII
KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

§ 57 KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

Na terenie Sosnowca nie występują obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej podlegające ochronie. Terenami zaliczanymi do użytkowania rolniczego są tereny ogródków działkowych oraz działalność o charakterze rolniczym dopuszczona w formie przeznaczenia tymczasowego, prowadzona w ramach stanu istniejącego zagospodarowania i użytkowania terenów.

§ 58 KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

- 1) Na terenie Sosnowca leśną przestrzeń produkcyjną stanowią lasy w zarządzie Nadleśnictwa Siewierz, Nadleśnictwa Chrzanów, Wspólnoty Leśnej w Sławkowie oraz lasy prywatne i lasy gminne. Wszystkie lasy w granicach administracyjnych Sosnowca należą do lasów o charakterze ochronnym i włączone zostały w całości do Leśnego Pasa Ochronnego Górnośląskiego Okręgu Przemysłowego;
- 2) Dla zagwarantowania utrzymania i ochrony istniejących kompleksów leśnych, pod warunkiem, iż są lasami w rozumieniu ustawy o lasach, należy:
 - a) rozwijać ekosystem leśny poprzez uzupełnienie drzewostanu, gatunkami rodzimymi,
 - b) chronić istniejącą florę,
 - c) chronić istniejące skupiska fauny chronionej,
 - e) zagwarantować dostępność komunikacyjną do wszystkich terenów leśnych z układu dróg publicznych i wewnętrznych – śródleśnych, istniejących i nowo projektowanych,
 - f) wyznaczać ciągi rekreacyjne piesze i rowerowe, szlaki turystyczne - ścieżki dydaktyczne, wzdłuż dróg wewnętrznych oraz wyznaczonych miejsc widokowych,
 - g) dopuszczać zmiany przeznaczenia z terenów leśnych na tereny mieszkaniowe i tereny parków leśnych, z zastrzeżeniem przeprowadzenia w planach miejscowych stosownych, przewidzianych ustawowo, procedur,
 - h) dopuszczać wyznaczanie parkingów przy przyległych do terenów leśnych drogach publicznych.

ROZDZIAŁ XIV
OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ ORAZ OBSZARY OSUWANIA SIĘ MAS
ZIEMNYCH

§ 59 OBSZARY SZCZEGÓLNEGO ZAGROŻENIA POWODZIĄ

1. Na obszarze Sosnowca na podstawie map zagrożenia powodziowego (MZIP) oraz map ryzyka powodziowego (MRP) wskazano dla rzek Przemszy i Brynicy obszary , na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat (Q 1%), stanowiące **obszary szczególnego zagrożenia powodzią** w myśl przepisów ustawy prawo wodne, graficznie przedstawione na **rysunku Studium 2016 nr IIA/1**.
2. Dla wskazanych obszarów szczególnego zagrożenia powodzią obowiązują nakazy, zakazy i ograniczenia wynikające z przepisów art. 88l prawa wodnego.
3. Dla rzek Biała Przemsza i Bobrek, do czasu wykonania przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej map zagrożenia powodziowego (MZIP) oraz map ryzyka powodziowego (MRP), wskazuje się informacyjnie **strefę zalewową**, graficznie przedstawioną na **rysunku Studium 2016 nr IIA/1**. Strefa obejmuje swym zasięgiem obszary ujęte w nieobowiązującym Studium określającym obszary szczególnego zagrożenia powodzią dla obszarów nieobwałowanych w zlewni rzeki Przemszy wskazane dla Białej Przemszy i Bobrka oraz obszary objęte zasięgiem powodzi z 1997 r. W przypadku potwierdzenia innego zasięgu strefy zalewowej przez odpowiednie służby hydrologiczne zasięg wskazany w niniejszym studium może ulec zmianie.
4. Dla obszarów objętych **strefą zalewową** określa się działania mające na celu zabezpieczenie przed powodzią, dla których szczegółowe wytyczne powinny zostać uwzględnione w planach miejscowych, w tym w szczególności:
 - 1) wyznaczenie obszarów z zakazem budowy obiektów budowlanych i urządzeń wodnych utrudniających ochronę przed powodzią lub zwiększających zagrożenie powodziowe;
 - 2) wyznaczenie obszarów z zakazem sadzenia drzew i krzewów utrudniających odpływ wód powodziowych, za wyjątkiem służącej wzmocnieniu brzegów rzecznych;
 - 3) wyznaczenie obszarów z zakazem zmiany ukształtowania terenu, w tym składowania materiałów i prowadzenia eksploatacji surowców mineralnych;
 - 4) uwzględnienie możliwości realizacji ścieżek pieszych i rowerowych;
 - 5) uwzględnienie możliwości urządzania terenów rekreacyjnych z zastrzeżeniem pkt. 1 i 3.

§ 60 OBSZARY OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH

1. Na obszarze Sosnowca na podstawie kart rejestracyjnych terenu potencjalnie zagrożonego ruchami masowymi ziemi, według stanu z 2009 r. wskazano obszary osuwania się mas ziemnych, graficznie przedstawione na **rysunku Studium 2016 nr IIA/1**.
2. Dla wskazanych obszarów osuwania się mas ziemnych obowiązują nakazy, zakazy i ograniczenia wskazane w przepisach prawa geologicznego i górniczego.

ROZDZIAŁ XV
OBIEKTY LUB OBSZARY, DLA KTÓRYCH WYZNACZA SIĘ W ZŁOŻU KOPALINY FILAR
OCHRONNY

Na terenie Sosnowca nie wskazuje się obiektów lub obszarów, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny.

ROZDZIAŁ XVI
OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH ORAZ OBOWIAZUJĄCE NA NICH
OGRANICZENIA PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

Na terenie Sosnowca nie występują obszary pomników zagłady.

ROZDZIAŁ XVII

OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEN, REHABILITACJI LUB REKULTYWACJI

§ 61 OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEN

1. W **Studium 2016** określa się **obszary wymagające przekształceń**. Większość wyodrębnionych w **Studium 2016 terenów-f** podlega przekształceniom funkcjonalno-przestrzennym, wynikającym z przyjętych kierunków rozwoju oraz kierunków zmian w strukturze przestrzennej i w przeznaczeniu terenów.
2. Do znaczących przekształceń należą:
 - 1) przekształcenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne, zwiększające zasięg terenów zurbanizowanych, przy czym wskazuje się wyłącznie obszary wymagające sporządzenia wniosku o zmianę przeznaczenia terenów leśnych na cele nieleśne;
 - 2) przekształcenia gruntów budowlanych w większości byłych terenów produkcyjnych i przemysłowych, terenów poprzemysłowych zwanych *brownfields*, porolniczych zwanych *greenfields*, na inne cele, takie jak: tereny usługowe, parki technologiczne, tereny innowacyjnych technologii, wywołujące zmianę dotychczasowego substandardowego przeznaczenia i sposobu zagospodarowania i użytkowania gruntów budowlanych, zwiększających zasięg terenów zurbanizowanych o uporządkowanym docelowym przeznaczeniu;
 - 3) tereny nowej zabudowy, dotychczas niezabudowane i nieprzeznaczone w obowiązujących planach miejscowych pod zabudowę.
3. Obszary wymagające przekształceń wskazano dla każdego z obrębów-f w Tomie IIB.

§ 62 OBSZARY WYMAGAJĄCE REHABILITACJI

1. W **Studium 2016** określa się obszary wymagające rehabilitacji.
2. Pod pojęciem **rehabilitacji** rozumie się działania, mające na celu przywrócenie pierwotnych lub nadanie nowych cech zdegradowanej przestrzeni miejskiej i zabudowie, zarówno historycznej jak i współczesnej. **Rehabilitacja** to pojęcie zbyt ogólne, stąd w dalszej części studium stosuje się rozdzielnie określenia:
 - 1) **rehabilitacja (REH)** – rozumiana jako działania przede wszystkim w sferze materialnej, odnoszące się do obszarów i obiektów współczesnych – powstałych po 1945 roku;
 - 2) **rewaloryzacja (REW)** – rozumiana jako działania przede wszystkim w sferze materialnej, odnoszące się do obszarów i obiektów historycznych – powstałych przed 1945 rokiem;
 - 3) **rewitalizacji (REV)** – rozumiana jako działania w sferze społecznej, gospodarczej, środowiskowej i kultury, których syntezą jest rewitalizacja materialna, to jest przestrzenna rewitalizacja miasta, odnosząca się zarówno do obszarów jak i obiektów historycznych i współczesnych.
3. Obszary wymagające rehabilitacji, rewaloryzacji i rewitalizacji przedstawiono na **rysunku Studium 2016 nr IIA/4**.

§ 63 OBSZARY WYMAGAJĄCE REKULTYWACJI

1. **Rekultywacja** – to działania w trybie przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, prowadzące do przywrócenia zdegradowanym terenom cech, wartości i walorów odpowiadających środowisku naturalnemu. Metody, kierunek rekultywacji oraz wybór form pokrycia i zagospodarowania terenu różnymi formami zieleni należy w przypadku:
 - 1) **rekultywacji 1 (REK1)** – dostosować do docelowego trwałego przeznaczenia tych terenów na tereny zieleni, w tym zalesienia;
 - 2) **rekultywacji 2 (REK2)** – dostosować do przyszłej (po zakończeniu **rekultywacji 1**) zmiany przeznaczenia tych terenów na tereny budowlane, w tym techniczno-produkcyjne, usług oraz sportu i rekreacji.
2. Dla każdego typu rekultywacji określa się inne efekty wymagane do osiągnięcia:
 - 1) dla **rekultywacji 1** - co najmniej ukształtowanie terenu, uregulowanie stosunków wodnych, odtworzenie drzewostanu i szaty roślinnej - realizowane w myśl ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych;
 - 2) dla **rekultywacji 2** - co najmniej ukształtowanie i uzdatnienie terenu, uregulowanie stosunków wodnych - realizowane w myśl ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, a następnie stopniowa realizacja docelowych kierunków przeznaczenia wskazanych w **Studium 2016**.
3. Obszary wymagające rekultywacji 1 i 2 wskazano dla każdego z obrębów-f w Tomie IIB.

4. **Studium 2016** dopuszcza rekultywację rozumianą zgodnie z przepisami związanymi z ochroną środowiska. Obszary te mogą być wprowadzane na dalszych etapach prac planistycznych lub realizowane niezależnie od ustaleń **Studium 2016**.

ROZDZIAŁ XVIII
GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH

Na terenie Sosnowca występują tereny zamknięte, do których należą wyłącznie tereny kolejowe, wskazane na **rysunku Studium 2016** nr IIA/1 jako tereny o symbolu **TZ**. Ww. tereny zamknięte nie mają stref ochronnych.

ROZDZIAŁ XIX WNIOSKI KOŃCOWE

§ 64 KOORDYNACJA STUDIUM 2016

1. **Tom I, Tom IIA i Tom IIB** w sposób jednoznaczny potwierdziły, iż kierunki zagospodarowania przestrzennego Sosnowca w istotny sposób uwarunkowane są tym, jaką politykę przestrzenną, w tym rozwojową, w stosunku do obszarów stykowych przyjmują miasta sąsiednie.
2. Wizualizacja kierunków zagospodarowania przestrzennego Sosnowca na tle kierunków zagospodarowania przestrzennego miast sąsiednich: Katowic, Czeladzi, Będzina, Dąbrowy Górniczej, Sławkowa, Jaworzna i Mysłowic w sposób syntetyczny została przedstawiona na **załączniku graficznym** nr K/18.
3. W **Tomie I**, w paragrafie zatytułowanym „Informacja o miastach sąsiednich” przedstawiono szereg sugestii, dotyczących możliwości i zasad integracji przestrzennej różnej wielkości (w rozumieniu zasięgu terytorialnego) obszarów, których zasięgi wykraczają poza granice administracyjne miast, w tym również Sosnowca. W **Tomie IIA** szereg wskazanych w niniejszym paragrafie problemów znalazł swoje konkretne rozwiązania. Ich powodzenie zależy jednak od szerszego niż opisane granicami miasta spojrzenia na kierunki zmian zachodzących w: **układach komunikacyjnych, obszarach przestrzeni ogólnodostępnych i obszarach przestrzeni zieleni**, a także w strukturze osadniczej i społecznej, co wyrażane i obserwowane jest w zidentyfikowanych w **Studium 2016** terenach i tendencjach społeczno - demograficznych.
4. W celu zagwarantowania możliwości uzyskania określonych w **Studium 2016** efektów, na styku z innym jednostkami terytorialnymi zasadnym jest uściślenie zasad racjonalnego rozwoju tych obszarów, w powiązaniu i koordynacji w obu sąsiadujących jednostkach. I tak do najważniejszych problemów należy zaliczyć:
 - 1) Granica Sosnowiec/Katowice (miasto wojewódzkie na prawach powiatu), granica zachodnia. Koordynacja działań obejmuje:
 - włączenie ul. Gottlieba Daimlera do drogi krajowej DK86,
 - połączenie ul. Kresowej (KDZ) z ul. Borki (KDD),
 - uporządkowanie i rekreacyjne zagospodarowanie nabrzeży Brynicy,
 - rozbudowa sytemu połączeń pieszych i rowerowych stanowiących kontynuację **obszaru przestrzeni ogólnodostępnych** Sosnowca,
 - budowa układu komunikacyjnego w oparciu o tereny pokolejowe wzdłuż Brynicy;
 - 2) Granica Sosnowiec/Czeladź (gmina miejska), północno-zachodnia. Koordynacja działań obejmuje:
 - wspólne monitorowanie działań przestrzennych na obszarach „zlewających się” jednostek osadniczych - opracowanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, jednolitych w zakresie wszystkich ustaleń, w szczególności przeznaczeń i wskaźników urbanistycznych,
 - zachowanie obszaru zieleni w środkowej części dla celów rekreacji obu miast;
 - 3) Granica Sosnowiec/Będzin (gmina miejska, siedziba powiatu ziemskiego), północna. Koordynacja działań obejmuje:
 - uporządkowanie systemu komunikacji, w szczególności dojazdu do szpitala wojewódzkiego i do obiektów przemysłowych położonych w Będzinie,
 - uporządkowanie i zagospodarowanie zapleczy obiektów przemysłowych z utworzeniem zielonej strefy buforowej;
 - 4) Granica Sosnowiec/Dąbrowa Górniczą (gmina miejska na prawach powiatu), północna. Koordynacja działań obejmuje:
 - przebudowę układu komunikacyjnego w sąsiedztwie węzła DK94 i ul. Braci Mieroszewskich w Sosnowcu i Alei Róż w Dąbrowie Górniczej,
 - uporządkowanie i rekreacyjne zagospodarowanie kompleksów zieleni,
 - zagospodarowanie obszarów sąsiadujących z parkiem Leśna na cele rekreacyjne,
 - rozbudowę sytemu połączeń pieszych i rowerowych stanowiących kontynuację **obszaru przestrzeni ogólnodostępnej** Sosnowca oraz systemów zieleni obu miast;
 - 5) Granica Sosnowiec/Sławków (gmina miejska), wschodnia. Koordynacja działań obejmuje:
 - realizacja połączenia drogowego łączącego drogę S1 z Euroterminalem,
 - utrzymanie zagospodarowania doliny Przemszy jako korytarza przyrodniczo ekologicznego w skali regionalnej,

- rozbudowa sytemu połączeń pieszych i rowerowych łączących **obszary przestrzeni ogólnodostępnej** Sosnowca;
- 6) Granica Sosnowiec/Jaworzno (gmina miejska na prawach powiatu), północno - wschodnia. Koordynacja działań obejmuje:
 - planowaną eksploatację i rekultywację na terenie kopalni piasku Maczki - Bór,
 - przebudowę układu komunikacyjnego w obrębie istniejącego węzła S1 i planowanej trasy DTŚ,
 - uporządkowanie i rekreacyjne zagospodarowanie doliny Przemszy jako korytarza przyrodniczo ekologicznego w skali regionalnej - kontynuacja projektu renaturalizacji Przemszy,
 - rozbudowę sytemu połączeń pieszych i rowerowych stanowiących kontynuację **obszaru przestrzeni ogólnodostępnej** Sosnowca oraz systemów zieleni obu miast;
 - 7) Granica Sosnowiec / Mysłowice (gminą miejską na prawach powiatu), południowo - zachodnia. Koordynacja działań obejmuje:
 - budowę DTŚ w kierunku centrum Sosnowca osobowych z włączeniem ul. Obrzeżnej Północnej w Mysłowicach do ul. 3 Maja w Sosnowcu,
 - budowę DTŚ w kierunku obszaru aktywności gospodarczej Maczki-Bór z nowym włączeniem do drogi krajowej S1,
 - uporządkowanie i rekreacyjne zagospodarowanie nabrzeży Brynicy.

§ 65 REALIZACJA STUDIUM 2016

1. **Studium 2016** wraz z pozostałymi funkcjonującymi w Urzędzie Miejskim systemami informatycznymi winna stać się podstawą jednolitej bazy lokalnego systemu informacji o istniejącym i planowanym zagospodarowaniu przestrzeni.
2. Bieżąca analiza prowadzonej z uwzględnieniem ustaleń **Studium 2016** polityki przestrzennej, winna pozwolić na wprowadzenie:
 - 1) realnych priorytetów odnośnie kolejności przystępowania do sporządzania planów miejscowych lub zmian planów miejscowych;
 - 2) realizacji poszczególnych zadań z zakresu inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym i lokalnym.

§ 66 WYTYCZNE DO MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. Z uwagi na fakt, iż ustalenia **Studium 2016** są wiążące dla organów miasta przy sporządzaniu planów miejscowych, szereg paragrafów **Tomu IIA**, a szczególnie treści zawarte w **Tomie IIB**, mają charakter ustaleń obowiązkowych.
2. Podstawą badania nienaruszalności ustaleń planów miejscowych z ustaleniami **Studium 2016** winny być przede wszystkim:
 - 1) ustalenia **Tomu IIA i Tomu IIB**;
 - 2) **rysunki Studium 2016** nr **IIA/1, IIA/2, IIA/3 i IIA/4** - w skali 1:10 000.
3. Szczegółowe wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego:
 - 1) W zakresie **kierunków zmian w strukturze przestrzennej**:
 - a) należy uwzględnić granice jednostek przestrzennych Modelu struktury przestrzennej stanu docelowego (rejonów-p, rejonów-f, obrębów-f i terenów-f), z zastrzeżeniem, że w wyniku ujawnionych po uchwaleniu Studium 2016 uwarunkowań prawnych, w tym własnościowych i możliwości technicznych, granice te mogą być modyfikowane,
 - b) w odniesieniu do obszarów węzłowych, realizacja ustalonych w Studium 2016 kierunków przeznaczenia terenów wymaga zagwarantowania obsługi komunikacyjnej terenów w obszarze planu;
 - 2) W zakresie **kierunków zmian w przeznaczeniu terenów**:
 - a) wskazane dla poszczególnych terenów-f przeznaczenia dominujące, przeznaczenia równorzędne, przeznaczenia dopuszczane oraz przeznaczenia elementarne są ustaleniem Studium 2016,
 - b) określone dla każdego terenu-f przeznaczenia dominujące, przeznaczenia równorzędne, przeznaczenia dopuszczane, a także przeznaczenia elementarne, mogą w planach miejscowych występować zarówno w formie samodzielnej terenu jak i samodzielnej działki budowlanej;
 - 3) W zakresie **kierunków i wskaźników dotyczących zagospodarowania terenów**:

- a) dopuszcza się ustalenie innego niż wskazany w Studium 2016 wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej dla poszczególnych terenów planu, o ile nie spowoduje to przekroczenia tego wskaźnika liczonego łącznie dla wszystkich terenów planu położonych w danym terenie-f,
 - b) wymaganą liczbę miejsc do parkowania pojazdów należy określić zgodnie z ustaleniami **par. 38** Tomu IIA;
- 4) W zakresie **obszarów oraz zasad ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody i krajobrazu kulturowego**:
- a) wprowadzenie do ustaleń planów: obszaru przestrzeni zieleni oraz obszaru przestrzeni chronionej i nadania im rangi z poziomu prawa miejscowego,
 - b) zapewnianie ochrony walorów krajobrazowych, środowiska i warunków klimatycznych ze szczególnym uwzględnieniem zapisów **par. 24 i 25**,
 - d) ustalenie dla poszczególnych przeznaczeń właściwej proporcji pomiędzy powierzchnią zabudowaną a biologicznie czynną, pozwalających na zachowanie lub przywrócenie równowagi przyrodniczej i prawidłowych warunków życia,
 - e) ustalenie dla przeznaczeń, w granicach których znajdują się siedliska cenne przyrodniczo zapewnienia odpowiednich warunków do życia bądź po przeprowadzonej analizie i ocenie stanu środowiska zapewnić rozwiązania zapobiegające, ograniczające lub kompensujące ewentualne negatywne oddziaływania zgodnie z przepisami ochrony przyrody i ochrony środowiska,
 - f) zakaz lokalizacji nowych zakładów stwarzających zagrożenie awarii przemysłowej o zwiększonym ryzyku lub o dużym ryzyku,
 - g) zakaz lokalizacji przedsięwzięć związanych ze składowaniem, gromadzeniem lub przetwarzaniem odpadów, w tym złomu, za wyjątkiem terenów-f oznaczonych symbolami B2.3/1.TI, C3.1/1.TI, E1.1/1.TI, E2.1/3.P2, E2.1/4.P2, A2a.5/1.P4, F4.2/1.T1,
 - h) dopuszczenie:
 - lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko wyłącznie w terenach-f oznaczonych symbolami TP, P1, P2, P3, P4, TI,
 - lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w terenach-f oznaczonych symbolami UC, TU3, T1, TP, P1, P2, P3, P4, TI, SR, SW,
 - eksploatacji udokumentowanych złóż i utrzymania istniejącego, prawnie potwierdzonego zagospodarowania i użytkowania terenów,
 - lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW w terenie o symbolu E2.3/1.TI,
 - i) w terenach-f o przeznaczeniach innych niż wymienione w lit. h dopuszczenie realizacji przedsięwzięć należących do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko:
 - terenów sportowo – rekreacyjnych, w tym parków rozrywki,
 - zespołów zabudowy mieszkaniowej i usługowej,
 - stacji obsługi lub remontowych środków transportu,
 - zespołów garaży lub parkingów,
 - dróg publicznych,
 - linii tramwajowych
 - infrastruktury technicznej,
 - stacji paliw,
 - inwestycji miejskich,
 z zastrzeżeniem, iż w planach miejscowych w/w przedsięwzięcia terenach zostaną jednoznacznie wskazane;
- 5) W zakresie **obszarów i zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej**:
- a) należy uwzględnić obiekty i obszary wskazane w Studium 2016 do ochrony, z dopuszczeniem aktualizacji ich wykazów,
 - b) należy uwzględnić ustalenia zawarte w **par. 29** oraz **par. 30** Tomu IIA Studium 2016;
- 6) W zakresie **kierunków rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej**:
- a) w odniesieniu do **dróg układów D1, D2, D3, D4** należy uwzględnić ustalenia Studium 2016 zawarte w **par. 32, ust. 11** Tomu IIA,
 - b) w odniesieniu do dróg, nienależących do obszaru liniowego dróg należy uwzględnić ustalenia Studium 2016 zawarte w **par. 32, ust. 10** Tomu IIA Studium 2016,

- c) w odniesieniu do **obszaru liniowego dróg**:
 - dopuszcza się korekty przebiegu dróg, wynikające z ujawnionych po sporządzeniu Studium 2016 uwarunkowań prawnych, w tym własnościowych i możliwości technicznych, oraz dostosowanie przekroju dróg do ich klas technicznych i funkcji, jaką pełnią w obsłudze miasta oraz bezpośrednio przyległych terenów, z uwzględnieniem obiektów i budowli inżynierskich, rozwiązań z dziedziny organizacji ruchu, komunikacji pieszej oraz rowerowej, zieleni a także obiektów uznanych za zabytki,
 - dopuszcza się dostosowanie docelowego układu dróg i ulic do przyjętego w **Studium 2016 Modelu struktury przestrzennej stanu docelowego** - z możliwością etapowania i utrzymania rozwiązań istniejących do czasu realizacji układu docelowego,
 - ustala się obowiązek wprowadzenia zakazu nowej zabudowy wewnątrz linii rozgraniczających dróg i zachowania normatywnych odległości nowo projektowanej zabudowy od krawędzi jezdni, zgodnie z przepisami o drogach, umożliwiając tym samym w przyszłości ich przebudowę,
 - d) w odniesieniu do terenów komunikacji pieszej należy uwzględnić ustalenia Studium 2016 zawarte w **par. 37, ust. 7**,
 - e) w odniesieniu do terenów związanych z wdrożeniem docelowego systemu parkowania, w tym wolnostojących i zintegrowanych z innymi obiektami parkingów i garaży: naziemnych, podziemnych i nadziemnych, należących do przynależnego zagospodarowania terenów - dopuszcza się realizację wszelkich obiektów budowlanych z zastrzeżeniem, iż rozwiązania te powinny znaleźć swoje jednoznaczne potwierdzenie w ustaleniach planów miejscowych,
 - f) w odniesieniu do infrastruktury technicznej należy uwzględnić ustalenia Studium 2016 zawarte w **par. 41 - 46** Tomu IIA;
- 7) W zakresie **obszarów rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² oraz obszarów przestrzeni publicznej**:
- a) w odniesieniu do obszarów rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² należy uwzględnić ustalenia Studium 2016, zawarte w **par. 52**,
 - b) w odniesieniu do obszarów przestrzeni publicznej należy uwzględnić ustalenia Studium 2016, zawarte w **par. 63**;
- 8) W zakresie **kierunków i zasad kształtowania leśnej przestrzeni produkcyjnej** należy uwzględnić ustalenia Studium 2016 zawarte w **par. 58**;
- 9) W zakresie **obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów osuwania się mas ziemnych** należy uwzględnić ustalenia Studium 2016 zawarte w **par. 59 i 60**;
- 10) W zakresie **obszarów wymagających przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji** należy uwzględnić ustalenia Studium 2016 zawarte w **par. 61, 62 i 63**;
- 11) Szczegółowe wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, uwzględniające specyfikę każdego z obrębów-f, zostały zawarte w Tomie IIB.
4. Pozostałe paragrafy **Studium 2016** oraz **załączniki graficzne** winny stanowić materiał uzupełniający przy badaniu nienaruszania przez plan miejscowy ustaleń **Studium 2016**.

§ 67 KONTROLA STUDIUM 2016

1. Z uwagi na obowiązującą ustawową ocenę aktualności **Studium 2016**, w miarę możliwości w ramach lokalnego systemu informacji o istniejącym i planowanym zagospodarowaniu przestrzeni, należy prowadzić monitoring i bieżącą aktualizację graficzną i tekstową następujących dokumentów:
- 1) wniosków:
 - a) o zmianę przeznaczenia terenów,
 - b) o podziały nieruchomości;
 - 2) wydawanych decyzji administracyjnych o:
 - a) ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego,
 - b) warunkach zabudowy,
 - c) lokalizacji drogi,
 - e) zatwierdzeniu projektów podziałów i podziałów geodezyjnych,
 - f) pozwoleniu na budowę;
 - 3) informacji o:
 - a) podmiotach gospodarczych aktualnie funkcjonujących w granicach miasta,
 - b) obrocie nieruchomościami.

2. Aktualizacja winna być kontynuacją analogicznych opracowań, wykonanych dla potrzeb **Studium 2016** w **Tomie I**, **Tomie IIA** i **Tomie IIB** w formie jednolitego źródłowego materiału tekstowego, graficznego i tabelarycznego.

§ 68 AKTUALIZACJA LUB ZMIANY STUDIUM

1. Określone w **Studium 2016** zasady polityki przestrzennej mogą tracić swą aktualność w całości lub w części, w wyniku zmian ustawowych bądź zmiany uwarunkowań.
2. W przypadku utraty aktualności winny zostać podjęte działania zmierzające do zmiany **Studium 2016** w całości lub w części, w trybie zgodnym z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

ZESPÓŁ AUTORSKI:

Struktura przestrzenna, osadnictwo, dziedzictwo kulturowe i zabytki oraz infrastruktura:

Zespół P.A. NOVA S.A.

dr inż. arch. Stanisław W. Lessaer

mgr inż. arch. Katarzyna Bondek

mgr inż. arch. Sławomir Tront

mgr inż. arch. Bohdana Batosz

mgr inż. arch. Sylwia Jendrysek

mgr inż. arch. Katarzyna Gola

mgr Aneta Miś

Zespół Pracowni Urbanistyki i Architektury „Region”

mgr inż. arch. Adam Nowak

mgr inż. arch. Dorota Biernacka Nowak

mgr inż. Krzysztof Sikora

inż. Maciej Płatek

mgr inż. Marek Nowicki

Opracowanie komputerowe i graficzne – system informacji przestrzennej GIS:

inż. Leszek Sobieraj

Ochrona środowiska i przyrody oraz zagadnienia geologiczno-górnice:

mgr inż. Iwona Majewska Durjasz

mgr Łukasz Białozor

mgr Justyna Borysewicz-Kubicka

Dorota Pająk

Andrzej Pająk

mgr Anna Stanik

mgr Natalia Durka-Kamińska

mgr inż. Magda Durjasz-Rybacka

Komunikacja:

mgr inż. Jacek Thiem

mgr inż. Andrzej Maćkowiak

Zagadnienia społeczno-demograficzne:

prof. dr hab. Jerzy Runge

dr Robert Krzysztofik

dr Iwona Kantor-Pietraga

mgr Tomasz Spórna